

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • DECEMBER 2012

Liahona

**Templet: Förvandlar
hjärtan och hem, s. 24, 28**

**Mission, vänner, familj:
Tre julminnen, s. 40, 43, 44**

**Fyra presenter, ingen
inslagning behövs, s. 54**

Adventsstjärnans betydelse, s. 66

© WALTER RANE, KÖPERING FÖRBJUDEN

Bud om en stor glädje, av Walter Rane

"I samma trakt uppehöll sig några herdar, som låg ute och vaktade sin hjord om natten.

Då stod en Herrens ängel framför dem ...

Ängeln sade: 'Var inte förskräckta! Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket.

Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren'" (Luk. 2:8–11).

Liahona, december 2012

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Upptäck julens anda på nytt**
Thomas S. Monson
- 7 Besökslärnarnas budskap: Besöksverksamheten, ett frälsningsarbete**

PÅ OMSLAGET

Framsidan: Fotografi av templet i Mesa i Arizona, Candace Read. Baksidan: Fotografi av templet i Oakland i Kalifornien, Billy Lynn Allen och fotografier av templet i Sydney i Australien och ljus, Colin Ligertwood.

ARTIKLAR

- 10 En tradition av ljus och vittnesbörd**
L. Tom Perry
Jesu Kristi evangeliums kärna är enskilda, familjer och hem, som kyrkan verkar för att stödja.
- 16 Lämna motgångarna bakom dig**
David S. Baxter
Vi kan lämna motgångarna bakom oss och med Herrens hjälp gå ut ur mörkret.
- 20 Profeter under julen**
Laura F. Willes
Berättelser om nutida profeter exemplifierar julens anda.
- 24 Heliga förvandlingar**
Aaron L. West
*En kulle förvandlades.
En familj förvandlades.*

32 Trygghet och frid genom att hålla buden

Gary E. Stevenson

En formel som är en del av Jesu Kristi evangelium uppenbarar vägen till lycka.

AVDELNINGAR

- 8 Vad vi tror på: Jesu Kristi evangelium återställdes genom profeten Joseph Smith**
- 31 Tjänande i kyrkan: Känner hans kärlek genom tjänande**
Mishelle Wasden
- 36 Sista dagars heliga berättar**
- 74 Kyrkonytt**
- 79 Förslag till familjens hemafton**
- 80 Tills vi möts igen: Solstrålar, informationstjänsten och glädjen i evangeliet**
Quentin L. Cook

40

- 40 De talade till oss:
Julen inom dig**
Jeffrey R. Holland

- 43 Juldekorationer och
kristuslika vänner**
Mary N. Cook
*Julen 1984 var en
vändpunkt i mitt liv.*

- 44 Julnäsduken**
Scott M. Mooy
*Varför gav mamma min
syster en näsduk varje år?*

*Se om du kan hitta
Liahonan som är
gömd i det här
numret. Ledtråd:
Juldekoration.*

54

- 28 Fokus på en evig familj**
Mindy Raye Friedman
*Hur två tonåringars exempel
hjälpde deras föräldrar*

- 46 Frågor och svar**
*Hur kan jag svara på mina
vänners frågor om templet
när jag inte vet så mycket
om det själv?*

- 48 Hur vi ger gåvor till Kristus**
Henry B. Eyring
*Tre gåvor vi kan ge till Frälsa-
ren som gör honom glad.*

- 49 Affisch: Kom, låt
oss ära honom**

- 50 Vägledning för de unga:
Hur är det med dejting?**
Larry M. Gibson

- 52 Tack vare familjen**
Hikari Loftus
*Enaw, Erin och Adina
berättar varför deras
familjer är viktiga för dem.*

- 54 Gåvor som man
inte kan slå in**
Elyse Alexandria Holmes
*Här är fyra oföglömliga
förslag på gåvor — ingen
inslagning nödvändig.*

- 56 Rad på rad: Första
Korintierbrevet 15:20–22**

- 57 Från missionsfältet:
Ge mat åt de hungriga**
Dallin C. Wilcox

- 58 Växa tillsammans
som diakoner**
*De här två diakonerna är
olika, men de har minst
en sak gemensamt.*

60

- 59 Särskilt vittne: Hur kan
jag vara ett vittne om
Jesus Kristus?**
D. Todd Christofferson

- 60 Min gåva till Jesus**
Rachel Lynn Bauer
*Hur kunde jag visa kärlek
till Jesus? Jag hittade svaret
hemma.*

- 62 Vår sida**

- 63 Bra idé**

- 64 Världens ljus**
Kimberly Reid
*Hur kan alla se på julkrubban
och vara glada om Jesus inte
kunde hindra dåliga saker
från att hända?*

- 66 Ta med Primär hem:
Jesus Kristus är Guds Son**

- 68 En julbön besvaras**
Peggy Schonken
*Peggys familj hade ingen
mat till jul.*

- 70 För små barn**

- 81 Skriftfigurer från
Mormons bok**

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K. Packard, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Chefredaktör: Craig A. Cardon
Rådgivande: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster,
Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Verkställande direktör: David T. Warner
Chef för familje- och medlemssupport: Vincent A. Vaughn
Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg
Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: R. Val Johnson
Biträdande redaktionschefer: LaRene Porter Gaunt
Tidstricksassistent: Melissa Zenteno

Skriv- och redigeringslag: Susan Barrett, Ryan Carr, David
Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye
Friedman, Hikari Loftus, Lia McClanahan, Michael R. Morris,
Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimall Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin,
Colleen Hincley, Eric P. Johnson, Scott M. Mooy, Brad Teare
Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters
Produktionsteam: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby,
Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Evan Larsen

Översättning:

Översättningstjänst
Mariatorget 1A
118 48 STOCKHOLM
Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89
E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Föränta staterna och Kanada,
gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter
eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, avdelningen för
medlemsuppteckningar och statistik
Sveagatan 8A
441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta
Customer Service (kundtjänsten)
Tel: 08-500 655 20
E-post: RCStockholm@LDSChurch.org
Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 80:00 som insättes på
plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

**Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org;
via post till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt
Lake City, UT 84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.**

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, filipinska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribatiska, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,
poliska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, tagalog, tahitiska, thailändska, tjeckiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke
kommerciellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2012 Vol. 136 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480)
Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake
City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address *must*
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

Mer information på internet Liahona.Lds.org

FÖR VUXNA

Efter att ha läst "Profeter under julen" (sidan 20), kan du gå till christmas.lds.org och se "The Coat: A Story of Charity" från president George Albert Smiths liv.

FÖR UNGDOMAR

Kevin och Jacqueline (se sidan 28) är syskon från El Salvador som fick möjlighet att delta i kulturevenemanget före invigningen av templet i San Salvador. För att se videon om deras livsförändrande deltagande, gå till lds.org/go/temple12.

På sidan 50 besvarar broder Gibson i Unga mäns generalpresidentskap en del frågor om dejting. Du kan lära dig mer om dejting i *For the Strength of Youth* på youth.lds.org.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artiklens första sida.

Aktivering, 28

Aronska prästadömet, 58

Besöksundervisning, 7

Bön, 68

Dejting, 50

Döden, 39, 64

Enighet, 58

Exempel, 10

Familjen, 10, 24, 28, 31,

38, 39, 44, 52, 54, 60

Försoningen, 38, 39

Jesus Kristus, 37, 49, 56,

59, 64, 66, 73

Julen, 4, 20, 38, 39, 40,

43, 44, 48, 49, 54, 57, 60,

66, 68

Kyrkans historia, 20

Lycka, 32

Lydnad, 32, 59

Missionsarbete, 40, 57, 80

Mormons bok, 8

Motgångar, 16

Offer, 37

Omvändelse, 24, 32

Profeter, 8, 20

Smith, Joseph, 8, 73, 81

Tacksamhet, 16, 54

Tempel, 24, 28, 46

Tionde, 24

Tjänande, 4, 31, 36, 48,

54, 57

Traditioner, 10

Uppståndelse, 56, 64

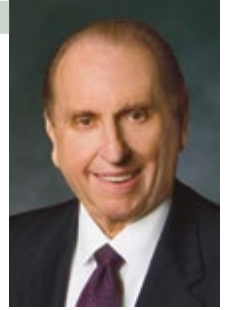
Välsignelser, 16, 32

Vänlighet, 4, 36, 37, 44,

48, 60, 68, 70

Återställelse, 8

President
Thomas S. Monson

UPPTÄCK julens anda på nytt

För många år sedan kallades jag som ung äldste tillsammans med några andra till ett sjukhus i Salt Lake City för att välsigna sjuka barn. När vi kom in lade vi märke till en julgran med lysande och vänliga ljus och såg de noggrant inslagna julklapparna under de utsträckta grenarna. Vi gick genom korridorer där små pojkar och flickor — några med gipsade armar eller ben, andra med sjukdomar som kanske inte kunde botas lika fort — hälsade på oss med leende ansikten.

En liten, mycket sjuk pojke, sade till mig: "Vad heter du?"

Jag sade vad jag heter och han frågade: "Kan du ge mig en välsignelse?"

Vi gav honom en välsignelse, och när vi skulle gå ifrån hans säng, sade han: "Tack så mycket."

Vi gick några steg och sedan hörde jag honom ropa: "O, broder Monson, god jul!" Sedan log han stort.

Den pojken hade julens anda. Julens anda är något jag hoppas vi alla kan ha i vårt hjärta och i vårt liv, inte bara under den här tiden utan hela året.

När vi har julens anda så minns vi honom vars födelse vi firar denna tid på året: "Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren" (Luk. 2:11).

I vår tid utgör andan av att ge julklappar en stor del av hur vi firar julen. Jag undrar om det skulle vara bra att ställa oss själva frågan: Vilka gåvor vill Herren att *jag* ger till honom eller till andra under den här tiden på året?

Jag vill påstå att vår himmelske Fader vill att vi ger lydriadens gåva till honom och till hans Son. Jag känner också att han skulle be oss att ge av oss själva och inte vara själviska eller giriga eller grälsjuka, som hans dyrbara Son sade i Mormons bok:

"Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som har en stridslysten anda är inte av mig utan av djävulen, som är fader till stridigheter, och han hetsar människornas hjärtan till att strida i vrede, den ene med den andre.

Se, det är inte min lära att hetsa människors hjärtan till vrede mot varandra, utan det är min lära att sådant skall upphöra" (3 Nephi 11:29–30).

I denna förunderliga tidernas fullbordans utdelning är våra möjligheter att visa kärlek och ge av oss själva verkligen obegränsade, men de kan också gå förlorade. I dag finns det hjärtan att glädja, vänliga ord att säga, gärningar att göra och själar att frälsa.

En som hade stor insikt i fråga om julens anda skrev:

Jag är julens anda —

*Jag kommer hem till de fattiga och får
bleka barn att göra stora ögon i glad
förundran.*

*Jag får den giriges hand att slappna av
och målar så en glad färgklick på
hans själ.*

*Jag får de åldrande att på nytt känna sig
unga och skratta på det gamla goda
sättet.*

*Jag håller romantiken levande i barn-
domens hjärta och lyser upp sömnen
med magiskt vävda drömmar.*

*Jag får ivriga fötter att gå uppför mörka
trappor med fyllda korgar, och lämna
hjärtan bakom sig som förundras över
världens godhet.*

*Jag får den förlorade sonen att för ett
ögonblick hejda sitt vilda, slösaktiga
sätt och skicka något litet tecken till*

*en nära anhörig som orsakar glädje-
tårar — tårar som sköljer bort sorgens
hårda linjer.*

*Jag kommer till mörka fängelsehålor och
påminner märkta män om vad som
kunde ha varit, och pekar framåt mot
kommande goda dagar.*

*Jag kommer försiktigt in till det stilla,
vita smärtans hem, och läppar för
svaga att tala darrar i tyst, värtalig
tacksamhet.*

*På tusentals sätt får jag den trötta
världen att se Guds ansikte och för ett
ögonblick glömma det som är smått
och bedrägligt.*

Jag är julens anda¹

Må vi på nytt upptäcka julens anda — ja,
Jesu Kristi anda. ■

SLUTNOT

1. E. C. Baird, "Christmas Spirit", i James S. Hewitt,
red., *Illustrations Unlimited* (1988), s. 81.

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

När du återger president
Monsons budskap för
familjen kan du betona
frågan han ställer om vilka
gåvor Herren vill att vi
ska ge till honom eller till
andra under den här tiden.
Uppmuntra familjemed-
lemmarna att skriva ner
tankar och idéer (eller små
barn att rita en bild) om
hur de på nytt kan "upp-
täcka julens anda — ja,
Jesu Kristi anda".

Den perfekta julaftonen

Jerie S. Jacobs

När jag växte upp var julaftonen en av årets höjdpunkter. Min familj och jag lagade pizza, gick ut och sjöng jul-sånger och samlades för en liten julandakt. Vi sjöng psalmer fyrstämigt, osäkert men för full hals, och vi spelade på en udda samling musikinstrument. Pappa avslutade alltid kvällen med ett julbudskap som fick oss att fälla glädjetårar. Livet var underbart på julaftonen.

När jag var lite äldre började mamma ta hand om en liten granne, Kelly. Kelly kom hem till oss varje dag efter skolan medan hennes mamma Patty arbetade. Kelly följde efter mig som en hundvalp — högljutt och pockande på uppmärksamhet. Jag kände mig alltid lättad när Patty hämtade sin dotter så att vi fick en lugn stund hemma.

I december ett år blev jag förskräckt när mamma bjöd hem Patty och Kelly på julaftonen. *Min* julafton. Mamma log och sade uppmuntrande: "Det förändrar ingenting." Men jag visste bättre. De skulle äta upp hela vår pizza. Kelly skulle reta oss när vi sjöng. Jag stålsatte mig inför den värsta julaftonen någonsin.

När det blev kväll kom Patty och Kelly och vi pratade och skrattade och sjöng. Mamma hade rätt. Det var perfekt. Vid midnatt tackade de oss och gick motvilligt hem. Jag gick och lade mig med ett glatt hjärta. Jag hade upptäckt att julens verkligt dyrbara gåvor inte förminskas när vi delar med oss av dem. I stället förskönas och förökas de när vi ger bort dem.

BARN

Fem julklappar

President Monson sade att vi kan fundera över vilka gåvor som Herren vill att vi ska ge till honom eller till andra.

Rita en ring runt de fem barn på bilden som hjälper någon annan. På vilket sätt är deras handlingar gåvor till Jesus?

Studera materialet under bön och samtala om det med systrarna du besöker om så är lämpligt. Använd frågorna för att hjälpa dig stärka dina systrar och göra Hjälpföreningen till en verksam del av ditt eget liv.

Besöksverksamheten, ett frälsningsarbete

Besöksundervisningen ger kvinnor möjlighet att vaka över, stärka och undervisa varandra — det är verkligen ett frälsningsarbete. Genom besöksverksamheten hjälper systrarna andra å Frälsarens vägnar och hjälper kvinnor förbereda sig för det eviga livets välsignelser.

”Vi ska ’varna, förklara, förmana och undervisa samt inbjuda [andra] att komma till Kristus’ (L&F 20:59), som Herren sade i sina uppenbarelser”, sade president Spencer W. Kimball (1895–1985). Han sade också: ”Ert vittnesbörd är ett fantastiskt medel.”¹

När vi som besökslärare ökar vår kunskap om evangeliets sanningar, stärker och stöder vårt vittnesbörd systrarna som förbereder sig för att döpas och konfirmeras. Vi hjälper nya medlemmar bli förankrade i evangeliet. Våra besök och vår kärlek hjälper till att ”vinna tillbaka dem som har gått vilse [och] värma hjärtat hos dem som har blivit kalla inför evangeliet”.² Och vi uppmuntrar systrarna att komma till Kristus genom att besöka templet.

”Ni är där för att frälsa själar”, sade president Kimball till besökslärarna, ”och vem vet om inte många av de goda aktiva medlemmarna i kyrkan idag är aktiva på grund av att ni varit i deras

hem och gett dem en förnyad livssyn, en förnyad vision. Ni öppnade deras ögon. Ni vidgade deras horisonter ...

Ni förstår, ni räddar inte bara dessa systrar, utan kanske också deras män och deras hem.”³

Från skrifterna

Läran och förbunden 20:59; 84:106; 138:56

Vad kan jag göra?

1. Hur får jag hjälp av Hjälpföreningen att förbereda mig för det eviga livets välsignelser?

2. Vad kan jag göra för att stärka tron hos dem jag vakar över?

Tro, Familj,
Tjänande

Från vår historia

När profeten Joseph Smith organiserade Hjälpföreningen sade han att kvinnorna inte bara skulle ta hand om fattiga utan också rädda själar. Han sade också att kvinnorna i kyrkan har en viktig roll att fylla i vår himmelske Faders frälsningsplan.⁴ Vägleda av de principer som profeten Joseph Smith undervisade om kan vi som systrar i Hjälpföreningen arbeta tillsammans för att förbereda kvinnor och deras familj för Guds största välsignelser.

”Må vi ha medlidande med varandra”, sade president Brigham Young (1801–1877), ”och må de som är starka med ömhet ta hand om de svaga, tills de blir starka. Och låt de som kan se vägleda de blinda tills de kan se vägen själva.”⁵

SLUTNOTER

1. Spencer W. Kimball, i *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* (2011), s. 116.
2. Eliza R. Snow, i *Döttrar i mitt rike*, s. 83.
3. Spencer W. Kimball, i *Döttrar i mitt rike*, s. 117.
4. Se Joseph Smith, i *Döttrar i mitt rike*, s. 172.
5. Brigham Young, i *Döttrar i mitt rike*, s. 107.

JESU KRISTI
EVANGELIUM
ÅTERSTÄLLDES
GENOM

PROFETEN JOSEPH SMITH

Efter Frälsarens korsfästelse och hans apostlars död ändrade människor på en del av evangeliets lärdomar och förrättningar. Fastän många goda människor trodde på Jesus Kristus och försökte förstå och undervisa om hans evangelium, fanns fullheten av sanningen inte längre. Resultatet var varierande stadier av avfall bland de överlevande kristna. De hade många sanningar, men ingen hade fullheten av Kristi lärdomar, förrättningar eller prästadöme.

Vår himmelske Fader visste att denna gradvisa förlust av sanning skulle ske, så han bevarade Jesu Kristi evangeliums fullhet i en fornridda skrift som är jämförbar med Bibeln. I början av 1800-talet visade en himmelsk budbärare som hette Moroni för Joseph Smith var denna heliga skrift hade legat i århundraden. Uppteckningen, som var skriven på guldplåtar, innehöll profeters ord som berättar om Guds handlande mot några av Amerikas forntida invånare. Profeten Joseph Smith översatte texten på plåtarna med Guds gåva och kraft. Denna

uppteckning är Mormons bok: Ännu ett Jesu Kristi testamente.

Processen under vilken Mormons bok översattes utbildade Joseph Smith i Guds lärdomar — Anden var hans lärare, och Mormons bok var hans text. När Joseph Smith hade en fråga, vände han sig till Gud i bön och Gud uppenbarade svaret för honom. Den här processen undervisade Joseph Smith, en olärd ung man, om nödvändiga sanningar som var viktiga för hans kallelse som återställsens profet. ■

För mer information, se *Evangeliets principer* (2009), s. 85–91, 93–98; *Stå fast i din tro* (2004), 121–125, 175–178, 146–149 och Gary J. Coleman, "Jesus Kristus står i centrum för återställsen av evangeliet", *Nordstjärnan*, jan. 1993, s. 41–42.

Vi tror att Joseph Smith var en Guds profet, men det är vår himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus, som vi dyrkar.

Profeten Joseph Smith vittnar

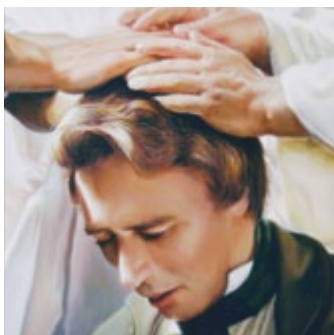
1. "Jag hade faktiskt sett ett ljus, och mitt i det ljuset såg jag två personer, och de talade verkligen till mig, och trots att man hatade och förföljde mig för att jag sade att jag hade sett en syn var det ändå sant ... Jag visste det och jag visste att Gud visste det och jag kunde inte förneka det, inte heller vågade jag göra det."¹

2. "Genom Guds gåva och kraft översatte jag Mormons bok från hieroglyfer, ett skriftspråk som fallit i glömska i världen, och i detta underbara skeende måste jag ensam, en olärd yngling, med en ny uppenbarelse bekämpa världslig visdom och arton århundradens samlade okunnighet."²

3. "Jag berättade för bröderna att Mormons bok är den mest förfria av alla böcker på jorden och vår religions slutsten samt att en människa kommer närmare Gud genom att lyda dess lärosatser än genom någon annan bok."³

4. "Jag ... har nycklarna till det sista riket, i vilket tidernas fullhets utdelning ingår som alla de heliga profeterna har talat om sedan världens begynnelse, under melkisedekska prästadömet beseglade makt."⁴ (Se L&F 27:12–13.)

5. "Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga grundades på direkt uppenbarelse, som Guds sanna kyrka alltid grundats enligt skrifterna, (Amos 3:7 och Apg. 1:2) och genom Guds vilja och välsignelser har jag hittills varit ett redskap i hans händer till att föra fram Sions sak."⁵

6. "[Mormons bok] berättar ... för oss att vår Frälsare uppenbarade sig på denna kontinent [Amerika] efter sin uppståndelse, att han här gav evangeliet i all dess fullhet, rikedom, kraft och välsignelse."⁶

SLUTNOTER

1. Joseph Smith — Historien 1:25.
2. Kyrkans presidenters lärodomar: Joseph Smith (2007), s. 60.
3. Kyrkans presidenters lärodomar: Joseph Smith, s. 63.
4. Kyrkans presidenters lärodomar: Joseph Smith, s. 505.
5. Kyrkans presidenters lärodomar: Joseph Smith, s. 193.
6. Kyrkans presidenters lärodomar: Joseph Smith, s. 435.

Se till att du skapar en rik miljö där din familj kan se fram emot speciella stunder på året när traditioner håller ihop er som en stor evig familjeenhet.

Äldste L. Tom Perry
i de tolv apostlarnas kворum

EN TRADITION AV LJUS OCH VITNESBÖRD

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är verkligen en världsomfattande kyrka. Trots det är det viktigt att inse att kyrkan aldrig hade kunnat bli det den är idag utan födelsen av en stor nation, Amerikas förenta stater. Herren förberedde ett nytt land som skulle dra till sig människor från hela världen som sökte efter religiös frihet. Det här nya landet välsignades med starka ledare som kände sig förpliktade att etablera en regering som tillät enskilda att dyrka enligt sitt samvetes bjudande.

Förenta staternas grundlagsfäder menade att religiös frihet var grundläggande för etableringen av ett starkt styre. Många människor i världen har dock glömt bort hur viktig en religiös tro är när det gäller att utforma riktlinjer, lagar och regler som styr regeringen. Många amerikaner förstår till exempel inte att grundarna ansåg att religionens roll skulle vara lika viktig i vår tid som den var på deras tid. Grundarna såg inte religion och moral som en intellektuell övning — de förkunnade kraftfullt att de var nödvändiga ingredienser i gott styre och i människans lycka.

Denna ställning befästes av Förenta staternas första president, George Washington, i hans avskedstal. Han sade:

”Av alla de tendenser och vanor som leder till politiskt välstånd, är religion och moral omistliga stöd ... Låt oss vara försiktiga med att underhålla åsikten att moral kan vidmakthållas utan religion ... Både förnuftet och erfarenheten förbjuder oss att vänta att nationell moral kan råda utan religiösa principer.

Det är i allt väsentligt sant att dygd eller moral är en nödvändig början för ett folkstyre.”¹

Förenta staterna är det utlovade land som förutsades i Mormons bok — en plats där gudomlig vägledning ledde inspirerade män till att skapa de nödvändiga förutsättningarna för Jesu Kristi evangeliums återställelse. Det var födelsen av Amerikas förenta stater som var början till slutet av det stora avfallet, när jorden förmörkades av avsaknaden

Vart går jag för att lära mig hur jag ska utforma en reservplan för min familjs andliga trygghet? Jag vänder mig till kyrkan — den byggnadsställning varmed jag bygger en evig familj.

av profeter och uppenbarat ljus. Det var ingen tillfällighet att den första synens underbara morgon kom bara några årtionden efter att Förenta staterna hade etablerats.

Den första synen öppnade dörren till en flod av uppenbarad sanning. Kunskap om gudomens natur återställdes. En ny översatt helig skrift gav ännu ett vittne och testamente om Jesus Kristus. Prästadömet återställelse begåvade åter människan med kraft och myndighet att handla för och till förmån för Gud för att utföra prästadömsförrättningar och återställa Jesu Kristi kyrka på jorden. Vi är välsignade som får vara medlemmar i den återställda kyrkan.

En plan för andlig trygghet

En av den återställda kyrkans välsignelser är levande profeter. President Harold B. Lee (1899–1973) hade en vacker och tydlig förståelse när det gäller prioriteringar. Han sade:

”Mycket av det vi gör på ett organisatoriskt plan [i kyrkan] kan ... liknas vid en byggnadsställning. Därför får vi inte göra misstaget att förväxla byggnadsställningen med själen.”²

President Lee försökte inte nedvärdera kyrkans roll i att frälsa män, kvinnor och familjer. I stället sade han på ett kraftfullt sätt att Jesu Kristi evangeliums kärna är de enskilda, familjerna och hemmen, som kyrkan verkar för att stödja.³ Kyrkan är alltså den byggnadsställning varmed vi bygger eviga familjer.

Jag tillhör en gren i familjen Wings träd. Medlemmarna i familjen Wing äger fortfarande den äldsta bostad som byggts i New England som har stannat kvar hos samma familj. Huset kallas Old Fort House. Det blev bostad åt Stephen Wing och hans familj efter att de anlät till Amerika omkring 1635.

Huset hade konstruerats för att vara till skydd. Dess väggar är en halvmeter tjocka, gjorda av ekstockar som drivits ner i marken och format konstruktionen till ett New Englandfort. Det har två separata väggar. Mellanrummet fylldes med sandsten för att skydda mot pilar och kulor. Fortet var hemmets centrum. Allteftersom familjen Wing växte, byggde man ut det ursprungliga forthuset. Men fortet förblev deras skydd, deras trygga hamn.

Kanske borde var och en av oss överväga att bygga bostäder för vår andliga trygghet som är fria från världens inflytanden — en plats där vi kan skydda och lära familjemedlemmarna hur de ska möta utmaningarna i en värld som alltid hotar evangeliets kärnvärderingar. Jag föredrar att vara optimistisk, så jag fortsätter att hoppas på en positiv förändring i världen. Men jag är också realist, så jag utformar en reservplan i den händelse

det inte sker några positiva förändringar. Min reservplan för andlig trygghet måste täcka allt som kan inträffa — både gott och ont — som förespråkas i olika media. Vart vänder jag mig för att lära mig hur jag ska utforma en sådan reservplan för min familjs andliga trygghet? Jag vänder mig till kyrkan — den byggnadsställning varmed jag bygger en evig familj.

Det finns två huvudsakliga anledningar till att jag uppskattar president Lees metafor för kyrkan som en byggnadsställning för vår eviga familj. För det första hjälper den mig förstå vad kyrkan är. För det andra, vilket är lika viktigt, förstår jag vad kyrkan inte är.

Kyrkan som en byggnadsställning kanske bäst representeras av ett uttalande som profeten Joseph Smith gjorde om sin roll som kyrkans ledare. Han sade: ”Jag lär dem rätta principer, sedan styr de sig själva.”⁴ Dessa eviga principer är en del av Guds rikes lära och återspeglas i hans eviga lycksalighetsplan. Vi träffas som medlemmar i kyrkan för att undervisa varandra och lära oss av varandra om rättfärdighetens principer och för att ta emot frälsande förrättningar så att byggnadsställningen är stadig och stabil när vi bygger vår eviga familj.

Märk väl att det inte är meningen att kyrkan ska utföra föräldrarnas arbete. I stället vägleder den föräldrarnas arbete. Kyrkan ger oss ett evigt mönster. Som byggare av eviga familjer försäkras vi av löften om att om vi bygger efter detta eviga mönster kan vårt arbete ge den trygghet och det skydd vi vill att de vi älskar mest ska ha.

Vår utmaning är att använda kyrkan som byggnadsställning för att bygga en familj som andligt sett är lika stark eller starkare än Old Fort House' fysiska styrka. Hur gör vi detta?

Traditionernas betydelse

Jag vill påstå att familjetraditioner är som de ekstockar som drivits ner i marken och bildat Old Fort House. Gör familjetraditioner — traditioner under olika högtider, födelsedagstraditioner, söndagstraditioner, middagstraditioner — och bildandet av nya traditioner till en prioritet under livet. Hedra dem, skriv ner dem och se till att du följer dem. Studier har visat att anledningen till att ungdomar går med i gäng är traditionen och ritualen med att tillhöra något större än en själv. Det är det en familj borde vara. Se till att du skapar en rik miljö där din familj kan se fram emot speciella stunder på året när traditioner håller ihop er som en stor evig familjeenhet.

Inse att det här varken är en enkel eller lätt lösning. Rom byggdes inte på en dag, och det gör inte familjetraditioner heller. Familjetraditioner kan ge grundläggande och varaktigt stöd, men det finns mycket som måste byggas runtomkring dem. Familjetraditioner kanske bara fungerar när de skapar en roll för varje medlem i familjen och när det görs en enad ansträngning för att bygga dem. Det innebär att familjemedlemmar behöver tillbringa tid tillsammans och lära sig arbeta tillsammans. När det gäller familjer finns det inget som heter kvalitetstid utan ett visst mått av tid.

När man tittar på arbete, till exempel, kan man fundera över hur mycket tid ett jobb kräver av dig varje dag. Är det ett jobb som håller dig igång 14 timmar om dagen och gör att du inte kommer hem förrän efter att dina barn har lagt sig? Jag menar inte att det inte går att överväga sådana arbetstillfällen, men om du väljer det så måste du hitta kreativa sätt att uppehålla kontakten med din familj.

Familjetraditioner fungerar bara när de skapar en roll för varje medlem i familjen och när det görs en enad ansträngning för att bygga dem. Det innebär att familjemedlemmar behöver tillbringa tid tillsammans och lära sig arbeta tillsammans.

Vi måste vara djärva i vår förkunnelse och vårt vittnesbörd om Jesu Kristi gudomlighet. Vi vill att andra ska veta att vi tror att han är den centrala personen i hela den mänskliga historien.

Kyrkans byggnadsställning påminner dig om dina eviga prioriteringar.

Som yrkesbana valde jag att arbeta inom detaljhandeln. Våra butiker var öppna sex dagar i veckan från 10:00 på morgonen till 22:00 på kvällen. Min normala arbetsdag var minst 10 timmar lång, ibland 12 till 15 timmar lång. Jag behövde planera noga för att ha tid för mina barn, och eftersom jag såg kyrkan som en byggnadsställning så tror jag att det påminde mig om mina eviga prioriteringar.

Jag engagerade till exempel alla mina barn i deltidsjobb i våra butiker. Min äldsta dotter brukade komma in och uppdatera

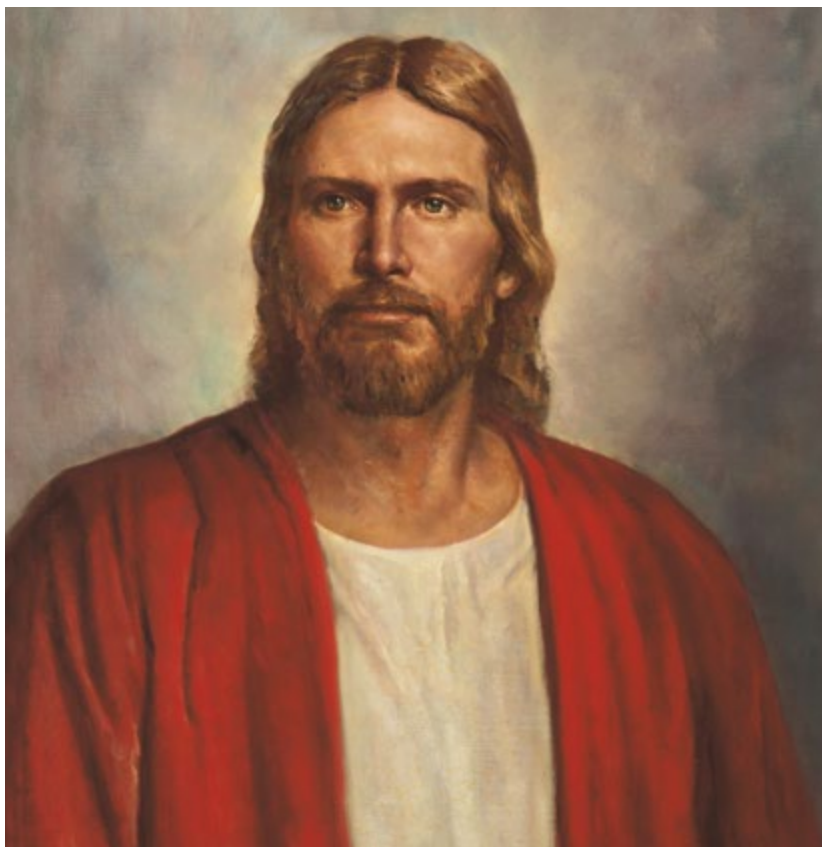
försäljningssiffrorna så att mina rapporter alltid var aktuella, och jag kunde göra jämförelser från år till år. Jag lät min son arbeta med leverantörskonton under somrarna. Jag lärde min yngsta dotter att sköta en kassaapparat så att hon kunde arbeta deltid som kassörska. Detta gjorde att vi kunde träffas under dagtid, äta lunch tillsammans flera dagar i veckan och tillbringa dyrbar tid enskilt med varje barn. Den bästa tiden vi hade tillsammans var under den dagliga resan till och från arbetet.

Byggnadsställning för vårt yrkesliv

Jag vill också påstå att kyrkan kan vara en byggnadsställning för vårt yrkesliv. Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga representerar vi Frälsaren och hans kyrka. För oss räcker det inte att vara lika bra som någon från någon annan kyrka. President George Albert Smith (1870–1951) undervisade om detta när han sade:

”Under året som gått har jag haft förmånen att få samtala om evangeliet med några män som bor här [i Salt Lake City] men som inte är medlemmar i vår kyrka. En av dem har bott här i tjugo år, en oförvitlig person, en god medborgare, en framstående affärsman och välvilligt inställd till oss. Han berättade för mig att han ... kommit fram till att vi är precis lika bra som våra grannar som tillhör andra kyrkor. Han såg ingen skillnad.

Det jag vill säga, mina bröder och systrar, är att det här inte är någon komplimang som jag ser det. Om Jesu Kristi evangelium inte gör mig till en bättre människa, har jag inte utvecklats så som jag borde, och om våra grannar som inte tillhör vår kyrka kan bo mitt ibland oss år efter år utan att se några bevis

på den nytta man har av att hålla Guds bud, då behövs det en förändring i Israel.”⁵

En medlem i kyrkan som är värdig en tempelrekommendation bör alltid vara framstående inom det yrkesområde han eller hon verkar i. Våga vara annorlunda. Oroa dig inte för att du förolämpar andra när du följer kyrkans normer. Jag lovar dig att när du följer normerna för en tempelrekommendation så välsignar det dig och skadar dig aldrig i någon situation som du kan tänkas befinna dig i.

Återspegla Frälsarens ljus

När jag läser och ser nyheterna varje dag, chockas jag över de svårigheter som vi skapar för oss själva. Allteftersom tider och förutsättningar förändras och blir mer komplexa, verkar det finnas allt färre personer som kan axla ansvaret att skapa en positiv förändring. Jag vill ge en utmaning till er som är ledare och framtida ledare att inse att världen är i snabb förändring. Det finns ett trängande behov av ledare som är kunniga och djärva nog att åta sig de enorma utmaningar vi ställs inför idag.

Den moraliska grunden i en stark judisk-kristen tradition tycks frätas sönder i Förenta staterna och i andra nationer. Denna tradition var grundad på rättvisa, medkänsla och respekt för mänsklig värdighet. Den var inte grundad på lagar och regler utan på Kristi ljus hos varje god och redbar medborgare.

Antalet personer som håller fast vid dessa uppfattningar och värderingar minskar, men du och jag förblir trogna. Vi har slutit förbund med Frälsaren att representera honom. Genom att representera Jesus Kristus och återspegla Kristi ljus i vårt liv, kan vi hjälpa många

av våra bröder och systrar att komma ihåg sina judisk-kristna traditioner och arv.

Vi måste vara djärva i vår förkunnelse och vårt vittnesbörd om Jesu Kristi gudomlighet. Vi vill att andra ska veta att vi tror att han är den centrala personen i hela den mänskliga historien. Hans liv och lärdomar ligger till grund för Bibeln och de andra böcker som vi betraktar som helig skrift. Gamla testamentet bereder vägen för Kristi jordiska verksamhet. Nya testamentet beskriver hans jordiska verksamhet. Mormons bok ger oss ett andra vittne om hans jordiska verksamhet. Han kom till jorden för att förkunna sitt evangelium som grundval för hela mänskligheten, så att alla Guds barn skulle kunna lära sig om honom och följa hans lärdomar. Sedan gav han sitt liv för att bli vår Frälsare och Återlösare. Endast genom Jesus Kristus är frälsningen möjlig. Därför tror vi att han är den centrala personen i hela den mänskliga historien. Vår eviga bestämmelse ligger som alltid i hans händer. Det är underbart att tro på honom och erkänna honom som vår Frälsare, vår Herre och vår Mästare.

Kom ihåg allt som kyrkan har gjort, gör och kan göra för dig och din familj. Och kom ihåg att det här inte är en vanlig kyrka; det är Jesu Kristi återställda kyrka. ■

Från ett tal under ett möte den 24 januari 2012 vid Brigham Young-universitetet–Idaho. För att läsa hela texten på engelska, gå till web.byui.edu/devotionalsandspeeches.

SLUTNOTER

1. *Washington's Farewell Address*, red. av Thomas Arkle Clark (1908), s. 14.
2. *Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B. Lee* (2000), s. 148.
3. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B. Lee*, s. 148–149.
4. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 283.
5. *Kyrkans presidenters lärdomar: George Albert Smith* (2011), s. 7.

Kom ihåg allt som kyrkan har gjort, gör och kan göra för dig och din familj. Och kom ihåg att det här inte är en vanlig kyrka; det är Jesu Kristi återställda kyrka.

Äldste David S. Baxter

i de sjuttios kворum

LÄMNA MOTGÅNGARNA BAKOM DIG

*Det kommer
en tid när vi
kan lämna
motgångarna
bakom oss och
med Herrens
hjälp gå ut ur
mörkret och
in i ett över-
flöd av ljus.*

En av återställensens utmärkta psalmer, som skrevs av Parley P. Pratt, handlar om hur avfallets mörka draperi drogs undan för den återställda sanningens förundrliga ljus:

Se, dagen gryr och mörkret flyr.

Sions baner nu vecklas ut!

En ljusets dag för världen gryr ...

min själ, din tacksamhet utgjut!

Nu töcknen, villolärors hägn,

skingras för sannings klara ljus ...

Guds ord liksom ett himmelskt regn,

milt faller över jordens grus.¹

Intressant nog använder aposteln Paulus analogin med ljus när han förklarar hur han kan vittna om att "vi ... på allt sätt [är] trängda men inte utan utväg, rådvilla men inte rådlösa,

förföljda men inte övergivna, nerslagna men inte utslagna" (2 Kor. 4:8–9).

Han förklarar sin flykt från mörkrets rand på följande sätt: "Ty Gud som sade: 'Ljus skall lysa fram ur mörkret', han har låtit ljus lysa upp våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken" (2 Kor. 4:6).

De flesta av oss får någon gång i livet känna av motgångens kalla vindar. Stormar bildas, vindar blåser, regn faller, vatten stiger. Det kan kännas som om det inte finns någon ände inom synhåll, att vi bara har en framtid av osäkerhet, tvivel, prövningar och svårigheter att se fram emot.

Förutom åskväder då och då, kan vi uppleva hemska orkaner och våldsamma stormar som kan förstöra vårt självförtroende och skaka om vår känsla av egenvärde. Allt vi

håller kärt kan plötsligt kännas så flyktigt och rinna bort mellan fingrarna. Stora förändringar i livet kan få oss ur balans och störa känslan av jämvikt.

Kanske har en oväntad friställning lett till en längre tids arbetslöshet, bristen på ekonomisk frihet begränsat valmöjligheterna eller den oroliga situationen på bostadsmarknaden lämnat oss i ekonomiskt trångmål. Kanske har den efterlängttade pensioneringen efter en lång, verksam yrkesbana fört med sig en känsla av förlust. Kanske har en plötslig sjukdom eller ett förödande handikapp gjort att vi känner oss "låsta", hjälplösa och osäkra. I sådana omständigheter kan man lätt bli rädd, och tron kan vara svår att behålla.

Allt detta har jag personlig kunskap om. Medan jag återhämtade mig från att ha fått två stora hjärntumörer bortopererade, upplevde jag perioder av svärmod och nedstämdhet på grund av hela situationens känslomässiga och mentala inverkan. Jag upptäckte att jag inte var så oövervinnerlig som jag en gång trodde att jag

var. Medicinerna hjälpte inte, och ett par återfall gjorde mig ännu mer modfärdig. Jag började tycka synd om mig själv.

Bestäm dig för att vara glad

Sedan började underbara saker hända. Goda vänner och pålitliga ledare i kyrkan erbjöd stöd och förståelse, och jag började lyssna på deras råd och ta emot deras uppmuntran. Sent en kväll när jag berättade om min beklämmande händelse för min yngste son, sade han: "Pappa, jag har alltid ansett att glädje är ett beslut." Han har rätt.

Jag började allt oftare uttrycka tacksamhet för alla välsignelser jag fortfarande hade. Jag upptäckte att "detta slag [av prövning] endast [går] ut genom bön och fasta" (se fotnot till Matt. 17:20).

Jag fick styrka, ny kraft och kände Frälsarens kärlek. Liksom Paulus började jag glädjas i vetskapen om att prövningar, stress och fara inte kan skilja mig från Kristi kärlek (se Rom. 8:35).

Även om vår tro ibland inte känns större än ett senapsfrö, får vi gudomlig vägledning när vi går framåt. Om vi söker himlens hjälp så får vi den — kanske till och med på oväntade sätt.

Lyckligtvis är den hoppfulla och säkra sanningen att vi, oavsett vad som händer, kan få styrka och uppmuntran. Våra bördor kanske inte försvinner plötsligt, men de kan bli lättare. Vi kan komma upp på andra sidan av den mörkaste klyfta, starkare och mer beslutssamma, bättre män och bättre kvinnor.

När vi har prövats i bedrövelsens skärseid har vi utvecklat en karaktär som kan möta och motstå framtida chocker i livet. Som resultat kan vi använda våra upplevelser för att upplyfta och känna empati med andra. Vårt exempel på personlig uthållighet kan ge hopp till andra och inspirera vår familj. Vi blir bättre rustade för framtiden.

Motgångarna kanske inte lämnar oss så fort, men *vi kan välja* att lämna dem när som helst. Herrens löfte till oss är detsamma som han gav till Alma och hans folk mitt i deras fasansfulla förföljelse:

”Lyft upp era huvuden och var vid gott mod, ty jag känner till det förbund ni har slutit med mig. Och jag skall sluta förbund med mitt folk och befria dem ur trældomen.

”Och jag skall även lätta de bördor som lagts på era axlar, så att ni inte ens känner dem på era ryggar” (Mosiah 24:13–14).

Dessutom har Herren intygat: ”Jag skall inte lämna er faderlösa, jag skall komma till er” (Joh. 14:18).

Sök himmelsk hjälp

Den himmelska hjälpen kanske inte är så tydlig. Vi kanske inte genast ser eller känner att några andra bördor som vi skulle ha fått har lyfts bort, avletts från vår dörr.

Herren försäkrar oss: ”Men se, sannerligen,

sannerligen säger jag er att mina ögon vilar på er. Jag är mitt ibland er och ni kan inte se mig” (L&F 38:7).

Naturligtvis kan vi behöva ha mycket tålamod med oss själva och andra. Det tar ofta tid för allt att lösa sig. Även om vår tro ibland inte känns större än ett senapsfrö, får vi gudomlig vägledning när vi går framåt. Om vi söker himlens hjälp så får vi den — kanske till och med på oväntade sätt.

Vi kan få styrka att vara tacksamma för det vi har i stället för att sörja över det vi har förlorat. Intressant nog hör vi ofta samma tanke uttryckas av personer som har förlorat alla sina världsliga ägodelar i en naturkatastrof, så som en brand, översvämning eller orkan. I nästan alla fall säger de: ”Vi har i alla fall kvar det som verkligen är viktigt.”

Paulus vittnesbörd är uppmuntrande:

”Jag har lärt mig att vara nöjd med det jag har.

Jag kan leva enkelt och jag kan leva i överflöd. Med allt och med alla förhållanden är jag förtrogen. Jag kan vara mätt och jag kan vara hungrig, leva i överflöd och lida brist.

Allt förmår jag i honom som ger mig kraft” (Fil. 4:11–13).

Som det står skrivet: ”Allt som är orättvist här i livet kan bli rätt igen genom Jesu Kristi försoning.”²

Oavsett våra omständigheter kommer det en tid när vi kan lämna motgångarna bakom oss och med Herrens hjälp gå ut ur mörkret och in i ett överflöd av ljus. ■

SLUTNOTER

1. ”Se, dagen gryr och mörkret flyr”, *Psalmer*, nr 1.
2. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 52.

Aldrig ensam

Andrea Dayne Quilla-Soleta

Under de senaste tre åren har jag haft tillfälle att provas. Jag har insett att oavsett vad man går igenom så behöver man inte göra det ensam. Gud är med oss.

En kort tid efter min 16:e födelsedag upptäckte jag att jag hade eksem. Det var svårt varje morgon att titta sig i spegeln och se utslagen som täckte kroppen. Jag gav mig utmaningen att se det här som en möjlighet att provas. I stället för att tycka synd om mig själv, försökte jag göra det som min lärare i Unga kvinnor hade lärt mig: att räkna mina välsignelser varje dag trots svårigheterna. Trots att jag min hy inte är ren just nu är jag tacksam för min familj och mina vänner och för mina musikaliska talanger. Jag är tacksam över att ha två ben, två händer och fötter, ögon att se med och öron att höra med. Jag vet att sann skönhet finns inom en, inte på utsidan.

Men mitt eksem började gradvis påverka mig negativt. Jag var inte längre så vänlig som jag brukade och jag log inte längre. Alla läkare jag rådfrågade var säkra på att jag skulle vara fri från eksemet före jul. Men det var jag inte. Jag bad

varje dag om styrka att övervinna blygheten som min hudsjukdom orsakade.

Alla sade att jag inte skulle tänka på min situation, att jag skulle agera normalt och låtsas som om det inte var något fel på min hud. Men det var inte lätt. Mamma upprepade berättelser i skrifterna om och om igen i hopp om att trösta och uppmuntra mig.

I Lärans och förbundens 24:8 står det: "Var tålmodig i lidanden, ty du skall uppleva många. Men uthärda dem, ty se, jag är med dig, ja, intill dina dagars ände." Det här skriftstället gav mig ord att leva efter. Jag har dem skrivna på bokmärken, på anteckningsblock och i mitt rum. Det är nu en av mina favoritverser, som uppmuntrar mig att göra mitt bästa trots min prövning.

Att uthärda den här prövningen har varit svårt, men nu är jag mer redo för framtida prövningar. Min himmelske Fader har förberett mig så att jag kan hantera vilka utmaningar som än kommer. Nu vet jag att oavsett vad jag går igenom så behöver jag inte göra det ensam. ■

Profeter under julen

De sexton nutida profeter vi har haft har exemplifierat julens anda och påmint oss om den ojäm-förliga händelse som ägde rum i stallet i Betlehem för över tjugo århundraden sedan: Vår Frälsare, Jesu Kristi födelse. Vi kan inte göra fel om vi följer deras exempel — särskilt under julen.

Kärleksgåvor

Gåvor i form av kärlek och tjänande till mindre lyckligt lottade har kännetecknat profeternas julupplevelser. År 1931, under den stora depressionen, var Harold B. Lee president för en stor stav i Salt Lake City i Utah. President Lee bestämde sig för att ta reda på sina stavsmedlemmars behov och göra allt han kunde för att avhjälpa deras behov. Genom en studie fick han veta att mer än halva staven, nästan 5 000 personer, var beroende av att få hjälp av andra, bland andra nästan 1000 barn under 10 år. Han

uppmånade medlemmarna att samla in leksaker och organiserade workshoppar där man lagade, målade och rengjorde gamla leksaker så att de blev som nya, så att inget barn skulle vara utan julklappar. Han bestämde att varje familj i staven skulle ha en julfest och bad om matdonationer för att detta skulle kunna ske.¹ Senare, som apostel, blev äldste Lee ombedd att organisera kyrkans välfärdsprogram, baserat på principerna om tjänande, uppoffringar och arbete.

Som pojke firade president Thomas S. Monson jul när hans vän ställde en överraskande fråga: "Hur smakar en kalkon?" Han sade att det smakar som kyckling, men insåg sedan att hans olyckligt lottade vän aldrig hade smakat på det heller. Inte bara det, det fanns inget hemma hos hans vän som man kunde laga en julfest med. "Jag

försökte komma på en lösning”, sade president Monson. ”Jag hade inga kalkoner, inga kycklingar, inga pengar. Sedan kom jag ihåg att jag hade två kaniner. Jag tog genast min vän vid handen och rusade ut till kaninburen, stoppade ner kaninerna i en låda och räckte över lådan till honom och sade: ’Se här, ta dessa två kaniner. De är goda att äta — precis som kyckling’ ... Tårarna kom när jag stängde dörren till den tomma kaninburen. Men jag var inte ledsen. En varm känsla av obeskrivlig glädje fyllde mig. Det var en jul värd att minnas.”²

Var tillsammans som familj

En av de finaste jularna som president Ezra Taft Benson kom ihåg inträffade 1923, när han hade kommit hem på julaftonen till familjegården i Whitney i Idaho efter att ha verkat som missionär i England i två och ett halvt år. Denna glada återförening med hans föräldrar och tio syskon var också fylld av entusiasm och glädje inför julen. Som en speciell förmån lät hans föräldrar honom vara uppe och hjälpa till med julförberedelserna efter att de andra barnen hade gått och lagt sig. Medan han arbetade tillsammans med föräldrarna berättade han lågmält om sina missionsupplevelser. Han kunde inte hålla tillbaka tårarna under denna ”underbara kväll” i sitt barndoms hem.³

Profeternas liv uppmuntrar oss att vara tillsammans med vår familj under julen. President Joseph F. Smith mindes en jul när han som ung far inte hade några pengar — inte ens ett öre — att köpa julklappar för till barnen. Precis före jul gick han hemifrån och promenerade nerför gatan. Han tittade på alla de underbara sakerna i skyltfönstren, medveten om att han inte kunde köpa någon av dem. I ren förtvivlan hittade han en undanskynd plats och ”grät som ett barn” för att lätta sitt värkande hjärta. Men sedan

torkade han tårarna och gick hem och lekte med barnen hela dagen, ”tacksam och glad för enbart dem”.⁴ Trots sin oförmåga att ge en materiell jul till sina barn, hade han ändå gett dem den största gåvan en far kan ge — sin kärlek och sin tid.

Profeten Joseph Smith tillbringade julen 1838 inspärrad i fängelset i Liberty i Missouri. Han och flera andra hölls fångna i en liten källare som var kall, smutsig och rökig från den öppna spis som de tvingades använda. Det var så lågt i tak att de inte kunde stå upprätt. Men de upplevde en ljuspunkt under julen. Profetens hustru Emma fick möjlighet att besöka Joseph strax innan jul, i flera dagar. Dessutom hade hon med sig deras son, Joseph Smith III. Med den kärlek Joseph kände från familjen skrev han uppmuntrande ord till de heliga från källarhålan: ”Vi jublar i våra prövningar, ty vi vet att Gud är med oss.”⁵

År 1937 försökte president Joseph Fielding Smith anpassa sig till ett liv utan sin älskade hustru Ethel, som nyligen hade dött. Ethel hade bett att Jessie Evans, en ensamstående kvinna med en vacker sångröst, skulle sjunga på hennes begravning. Genom detta sammanträffande lärde Jessie Evans och Joseph Smith känna varandra bättre. Deras ömsesidiga attraktion blommade ut i kärlek. Hon tackade ja till hans frieri en kort tid efter julen. När president Smith tänkte på julklapparna han hade

fått under julen 1937, skrev han: "Jag har fått [Jessie] som julklapp, för vilket jag är tacksam."⁶ De gifte sig i april.

En av president David O. McKays årliga familjetraditioner var att ta med barnbarnen och åka timmerkälke som drogs av några hästar, med bjällerklang. Åkturen var en av deras favorittraditioner. President McKay fortsatte med detta även när han hade fyllt 80. För att hålla sig varm hade president McKay på sig en lång, tjock tvättbjörnspäls och tjocka vantar. De yngre barnen åkte i kälken men de äldre "susade ned bakom på sina egna kälkar" som hade bundits fast vid den stora timmerkälken. Dessa minnesvärda jultraditioner avslutades ibland med att vi sjöng julsånger runt pianot, och även "Frid och glädje finns på jord."⁷

Ett vittnesbörd om Jesus Kristus

Det kanske viktigaste som profeternas julupplevelser lär oss är att vi stärker vårt vittnesbörd om Jesus Kristus när vi gör honom till kärnan i vårt julfrände. År 1876 var templet i S:t George i Utah nästan färdigbyggt. Invigningen av källaren, huvudrummet och beseglingsrummet var bestämt till den 1 januari 1877.⁸ Eftersom det var jul bara sju dagar före invigningen, arbetade många i S:t George flitigt för att se till att templet blev färdigt i tid.

President Wilford Woodruff, templets förste president, skrev i sin dagbok att på juldagen arbetade männen med cirkelsågar, och 40 kvinnor tillbringade hela dagen i templet och sydde mattor. De lade ut mattor och satte upp gardiner.⁹

Fastän de nästan inte blev klara i tid var deras uppoffring den julen värd ansträngningen. Arbetet var deras julfrände. Med 2 000 personer närvarande den 1 januari, uppsände president Woodruff invigningsbönen för delar av templet — över 30 år efter att de sista dagars heliga hade tvingats överge templet i Nauvoo.

Under andra världskriget tvingades många städer i Förenta staterna att mörkläggas för att spara bränsle. I Salt Lake City släcktes Salt Lake-templets fasadbelysning. Templet stod mörkt i en mörk stad i flera år. När det tillkännagavs att kriget var över i Europa, beordrade president Heber J. Grant att fasadbelysningen skulle tändas igen.

Till julen 1945 planerade president George Albert Smith ett inspirerande och meningsfullt julkort. På framsidan var det ett fotografi av de tre östra spirorna på Salt Lake-templet, vackert upplysta mot en mörkblå bakgrund och med ängeln Moroni stående ovanpå. Längst ner stod det

”Julen 1945” och budskapet ”Ljusen är på igen”.¹⁰ Inget kunde bättre ha speglat glädjen som alla kände efter så många långa år av död och förstörelse.

Men det här vackra julkortet var också president Smiths sätt att vittna om Jesus Kristus och evangeliets återställelse. Precis som krigsslutet förde med sig fred och ljus till mörka platser, tände evangeliets återställelse, efter århundraden av avfall, sanningens starka ljus igen för alla människor i hela världen

Våra nutida profeters exempel på kärlek, tjänande, tro och uppoffringar vittnar om att den sanna glädjen under julen kommer genom att leva som Kristus levde. Som president Howard W. Hunter sade: ”Den riktiga julen kommer till den som har tagit emot Kristus i sitt liv som en rörlig, dynamisk och vitaliserande kraft. Julens sanna anda finns i Mästarens liv och mission.”¹¹ ■

SLUTNOTER

1. Se Larry C. Porter, ”Remembering Christmas Past”, *BYU Studies*, vol. 40, nr 3 (2001): 94–96.
2. Se Thomas S. Monson, ”Julens gåvor, julens välsignelser”, *Nordstjärnan*, dec. 1999, s. 4–5.
3. Se Porter, ”Remembering Christmas Past”, s. 104–105.
4. Joseph F. Smith, ”Christmas and New Year”, *Improvement Era*, jan. 1919, s. 267.
5. Joseph Smith, i Porter, ”Remembering Christmas Past”, s. 53.
6. Joseph Fielding Smith, i Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), s. 255.
7. Se David Lawrence McKay, *My Father, David O. McKay* (1989), s 7–710.
8. Den slutliga invigningen av det färdiga templet i S:t George hölls fyra månader senare, den 6–8 april 1877.
9. Se *Wilford Woodruff's Journal*, red. av Scott G. Kenney, 9 vol. (1983–1985), 7:297.
10. Se Albert L. Zobell Jr, ”It Being Christmas”, *Improvement Era*, dec. 1949, s. 826–827.
11. *The Teachings of Howard W. Hunter*, sammanst. av Clyde J. Williams (1997), s. 269.

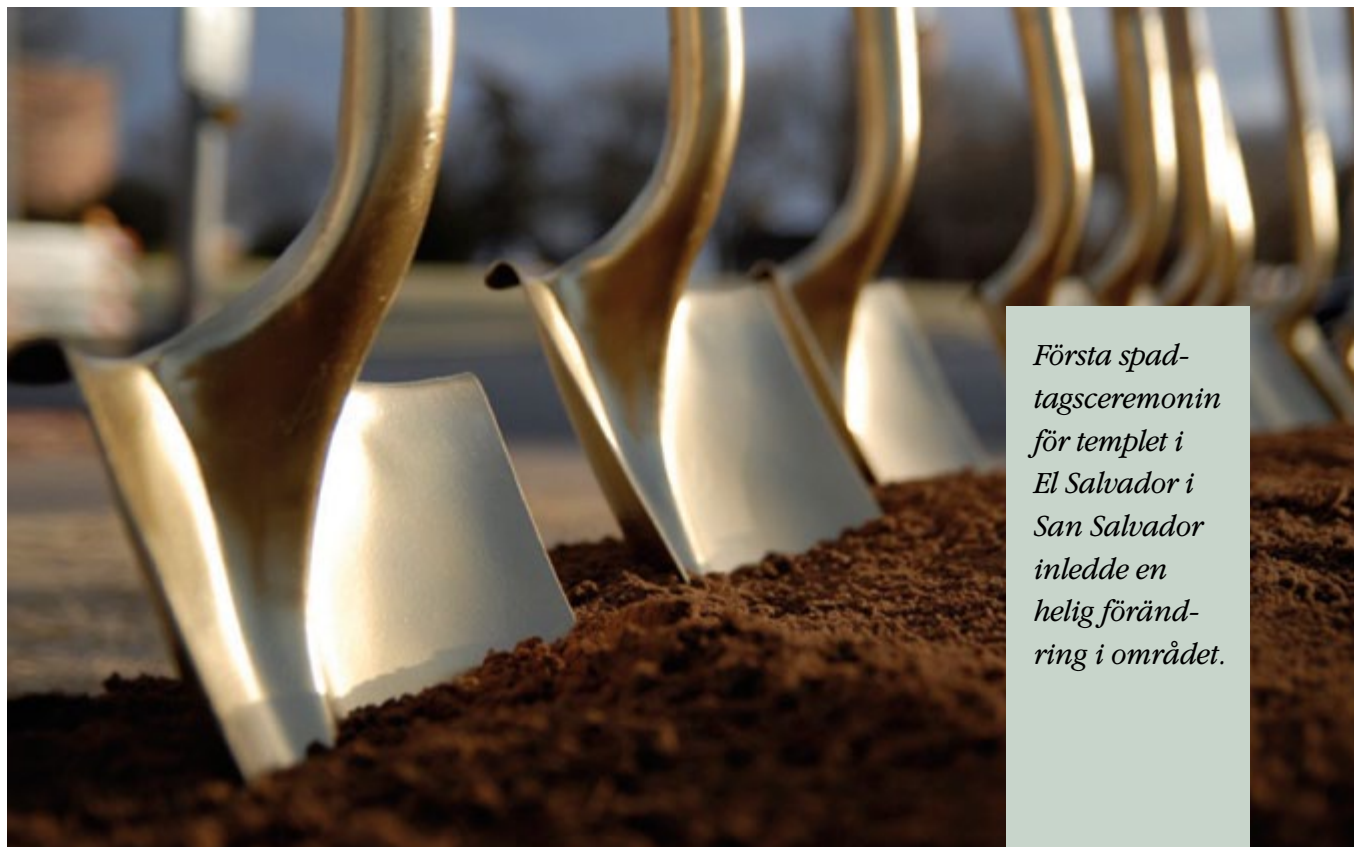
HELIGA förvandlingar

Templet i San Salvador i El Salvador har gjort mer än att förvandla landskapet; dess inflytande förändrar hjärtan, familjer och en hel nation.

En kulle förvandlas

Den 20 september 2008 samlades omkring 600 sista dagars heliga på en regndränkt kulle i staden San Salvador i El Salvador. De stod på mark som i många år hade använts som plantage. Under ledning av presidentskapet för området Centralamerika bad de tillsammans och bar vittnesbörd. Några av dem stack ner spadar i den uråldriga jorden i förväntan på den förändring som snart skulle inträffa vid denna utvalda plats.

Den 21 augusti 2011 hälsade tusentals vördnadsfullt sprudlande sista dagars heliga på varandra på samma kulle. Det var inte längre någon plantage, utan hade förvandlats till den heligaste platsen i El Salvador. De heliga samlades runt ett tempel. De väntade ivrigt på en profet, president Henry B. Eyring i första presidentskapet, som skulle inviga templet åt Herren. Någon som varit medlem i kyrkan länge sade nästan viskande att det kändes som

Första spadtagssceremonin för templet i El Salvador i San Salvador inledde en helig förändring i området.

*Liksom
marken som
förändrades
för att bygga
San Salvad-
ors tempel i
el Salvador,
förändrades
Amado och
Evelyn Vigils
liv genom
Jesu Kristi
evangelium.*

att platsen var åtskild från sina omgivningar — ”en liten bit av himlen på jorden”.

En familj i förvandling

I april 2010 var Evelyn Vigil orolig för att hennes make Amado höll på att förlora sin tro. Han hade inte varit i någon kyrka på 11 år och kommit fram till slutsatsen att den sanna kyrkan inte fanns. Evelyn hade aldrig slutat tro på Gud. Hon gick från den ena kyrkan till den andra. Hon ville höra hans ord men kände sig aldrig nöjd med det som hon hörde. Vissa morgnar vaknade hon i tårar. Sådana dagar vädjade hon till sin himmelske Fader om vägledning. Hon frågade honom varför det inte kändes rätt i någon av kyrkorna hon hade besökt, fastän hon så gärna ville lära sig mer om honom. Hon bad också om att hennes familj en dag skulle känna sig eniga i en kyrka.

Den 23 augusti 2011 hade Amado och Evelyn Vigil genomgått en förvandling som inte var olik förändringen som skett på den där kullen i deras huvudstad. Klädda i vitt gick de in i ett beseglingsrum med sin dotter Michelle, nio år, och sin son Christian, tre år. De var den första familjen som beseglades för tid och all evighet i templet i San Salvador. Liksom templet de kom till, hade de en ny hängivenhet för att tjäna Herren, och de var eniga i sin hängivenhet.

Vigils berättelse

”Vår berättelser började”, minns Amado, ”när vi hittade ett par äldster — eller, de hittade oss. Vi var på väg ifrån Evelyns föräldrar och vi bar på kassar. Vi märkte att äldsterna hade sett oss och var på väg över gatan mot oss. En av dem frågade vänligt om de kunde hjälpa oss.

De frågade också om vi de fick besöka oss. Jag sade ja, mest av nyfikenhet. Innan dess hade jag inte vetat så mycket om kyrkan — bara sådant som jag hade hört av andra.

När jag hade gått med på att låta äldsterna besöka oss, sade jag till min hustru: ’Bli inte alltför ivrig över det här. Få inga idéer om att jag ska bestämma mig för att bli medlem i kyrkan. Jag är bara nyfiken på vad de har att säga.’

Äldsterna började besöka oss. Jag var redo att artigt säga att de kunde gå om de sade något som inte verkade rätt. Men de var så vänliga, och jag var imponerad av att de aldrig pratade illa om andra kyrkor. De undervisade med sådan kärlek och hängivenhet, och de var tålmodiga när jag ställde alla mina frågor. De blev snabbt mycket omtyckta av oss.”

Bit för bit förberedde Amado och Evelyn sig för att döpas och konfirmeras som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Evelyns största utmaning var Visdomsordet. Hon blev ledsen när hon insåg att hon skulle behöva ge upp sitt begär efter kaffe. Amado behövde inte ge upp några dåliga vanor. Han behövde bara lära sig att fatta tag om sanningen. Han trodde på det som missionärerna undervisade om, och kände även igen många lärdomar och tillvägagångssätt som han och hans hustru hade känt saknades i andra kyrkor, till exempel eviga familjer, dop för de döda och kyrkans gemenskap och organisation. Men han tvekade inför att döpas. Han var rädd att han skulle bli medlem i kyrkan bara för att upptäcka att han hade fattat fel beslut.

Den rädslan försvann snart. Evelyn bad om hjälp och övervann sin vana att dricka kaffe. Hon sade: ”Jag tänker inte låta det här hindra mig från att ta emot välsignelser.” Efter omkring två månader av obeslutsamhet bestämde sig Amado för att döpas. Enligt Evelyn säger han nu ofta: ”Vi behöver omfamna läran.”

Förändringar och välsignelser

Amado, Evelyn och Michelle döptes och konfirmerades i början av juni 2011. ”Från det att vi döptes”, säger Evelyn,

*Templet
fortsätter att
förändra det
salvadoranska
folkets liv och
hjärtan.*

”kunde jag känna att allt började förändras. Min familj var enig i fråga om kyrkan. Vi hade funnit det återställda evangeliet. Vi har upplevt prövningar och sjukdomar sedan dess, men vår himmelske Fader har utgjutit många välsignelser över oss.”

Amado säger: ”Den första förändringen jag lade märke till var enigheten i vår familj. Det var inte så att vi hade problem innan, men vi började bli mer eniga. Evangeliets lärdomar hjälpte oss. Allteftersom ledarna undervisade oss om familjens helighet, tänkte vi mer på att uppskatta vår familj.”

Vigils biskop, César Orellana, såg också förändringar i deras liv. En kort tid efter deras dop gick Amado fram till biskop Orellana och sade: ”Vi vill betala tionde, men vi vet inte hur.”

Biskop Orellana förklarade att tionde var tio procent av deras inkomst. Amado blev lite bekymrad. Just då hade Evelyn ett jobb, men inte han. ”Vi har alltid för lite pengar”, berättade Amado för sin biskop, ”men vi vill betala tionde.”

Biskop Orellana svarade: ”Broder, Herren har gett många löften.” Tillsammans läste de skriftställen om de välsignelser som kommer av att trofast betala tionde, bland annat Herrens ord genom profeten Malaki: ”För in allt tionde i förrådshuset ... Pröva mig nu i detta, säger

HERREN Sebaot, om jag inte kommer att öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått” (Malaki 3:10).

Efter att ha läst skriftställen tillsammans tittade biskop Orellana på den nyomvända och sade: ”Om tiondebetalandet innebär att du inte kan betala för vatten eller el, betala tionde. Om tiondebetalandet innebär att du inte kan betala hyran, betala tionde. Även om tiondebetalandet innebär att du inte har nog med pengar för att köpa mat till din familj, betala tionde. Herren överger dig inte.”

Söndagen därpå gick Amado fram till biskop Orellana igen. Den här gången ställde han inga frågor. Han gav helt enkelt ett kuvert till sin biskop och sade: ”Här är vårt tionde.”

Med tanke på den här upplevelsen sade biskop Orellana: ”Ända sedan dess har de varit trofasta tiondebetalare.” Familjen fick en del varor från biskopens förrådshus medan de hade det svårt ekonomiskt. Därutöver välsignade Herren dem så att de kunde försörja sig. Evelyn fick en befordran och Amado fick ett bra jobb. Evelyn förlorade senare sitt jobb, men de fortsatte att betala tionde och fick andliga och timliga välsignelser för sin trofasthet. En gång frågade biskop Orellana Amado hur det gick för familjen ekonomiskt sett. Amado svarade: ”Vi klarar oss.

Familjen Vigil var den första familjen som beseglades i templet i San Salvador i El Salvador, som invigdes i augusti 2011.

Ibland har vi inte så mycket mat, men vi har så det räcker. Och framför allt så litat vi på Herren.”

Efter att ha betalat tionde en tid berättade Evelyn och Amado för biskop Orellana vilka välsignelser de hade fått. Med hänvisning till Malaki 3:10, sade de: ”Vi har prövat Herren.” Och som biskop Orellana hade lovat dem, övergav Herren aldrig dem.

Ett nytt perspektiv

Evelyn och Amado pratar tillgivet om dagen då familjen samlades i beseglingsrummet. De var oroliga för att när de väl hade fått sin begåvning och var redo för beseglingsförrättningen, att barnen då skulle vara rastlösa. De var särskilt oroliga för sin energiske treårige son Christian. Men barnen var lugna och vördnadsfulla när de kom in i beseglingsrummet, vilket tydde på att de förstod varför de var där. Och när det var dags för barnen att delta i beseglingsförrättningen, gick Christian, utan att ha fått någon instruktion eller uppmaning, fram till altaret och knäböjde bredvid sina föräldrar.

Evelyn minns att hon såg familjen reflekteras i speglarna. Amado pratar också om att se, inte bara i templet utan varje dag. Han uttrycker tacksamhet för det eviga perspektiv som nu vägleder hans liv — ett perspektiv som Michelle och Christian verkade känna av när de var i Herrens hus. Detta perspektiv har vidgats ännu mer sedan dess, särskilt eftersom paret Vigil har välkomnat en ny dotter i familjen — Andrea, som föddes inom förbundet i augusti.

Ett ljus på en kulle

Familjen Vigil kommer att för alltid vara förvandlade genom Jesu Kristi försoningsoffer och inflytandet av hans

tempel i deras land. Tack vare att en plantage har förvandlats till helig mark, har deras eget hem blivit mer heligt.

På många sätt representerar de löftet till en hel nation. El Salvador är hem till miljontals goda, ärliga människor som varje dag bombarderas av världens oljud och lockelser. De heliga i El Salvador älskar sitt hemland, och de får nytt hopp av att se Herrens tempel där. De finner tröst i följande ord från tempellets invigningsbön som uppsändes av president Eyring:

”Vi ber att dina välsignelser ska vila över denna nation, El Salvador. Vidrör deras hjärtan som styr, så att folket kan välsignas med frihet och möjligheter. Må fred råda i landet.

Låt ditt verk blomstra i detta land. Må evangeliets budskap vidröra människors hjärtan runtom i nationen. Må de gå ner i dopets vatten, och förbli trofasta och sanna mot dig ...

“... Med tacksamma hjärtan inviger och helgar vi denna heliga byggnad och dess omgivningar åt fullbordandet av din vilja och ditt eviga verk. Vi ber att dess inflytande må kännas i hela landet som ett ljus på en kulle.”¹

Mycket av detta inflytande känns säkerligen genom det tjänande som människor som familjen Vigil utför och exemplet som de är. Amado Vigil torkar bort tårarna och har svårt att få fram orden på grund av känslorna, men han pratar nu kärleksfullt om missionärerna som gjorde det möjligt för honom och hans familj att komma till Kristus och ta emot tempellets välsignelser. ”Vi hoppas att våra barn vill verka som missionärer”, säger han, ”så att de kan välsigna andra familjer, liksom de unga männen välsignade vår.” ■

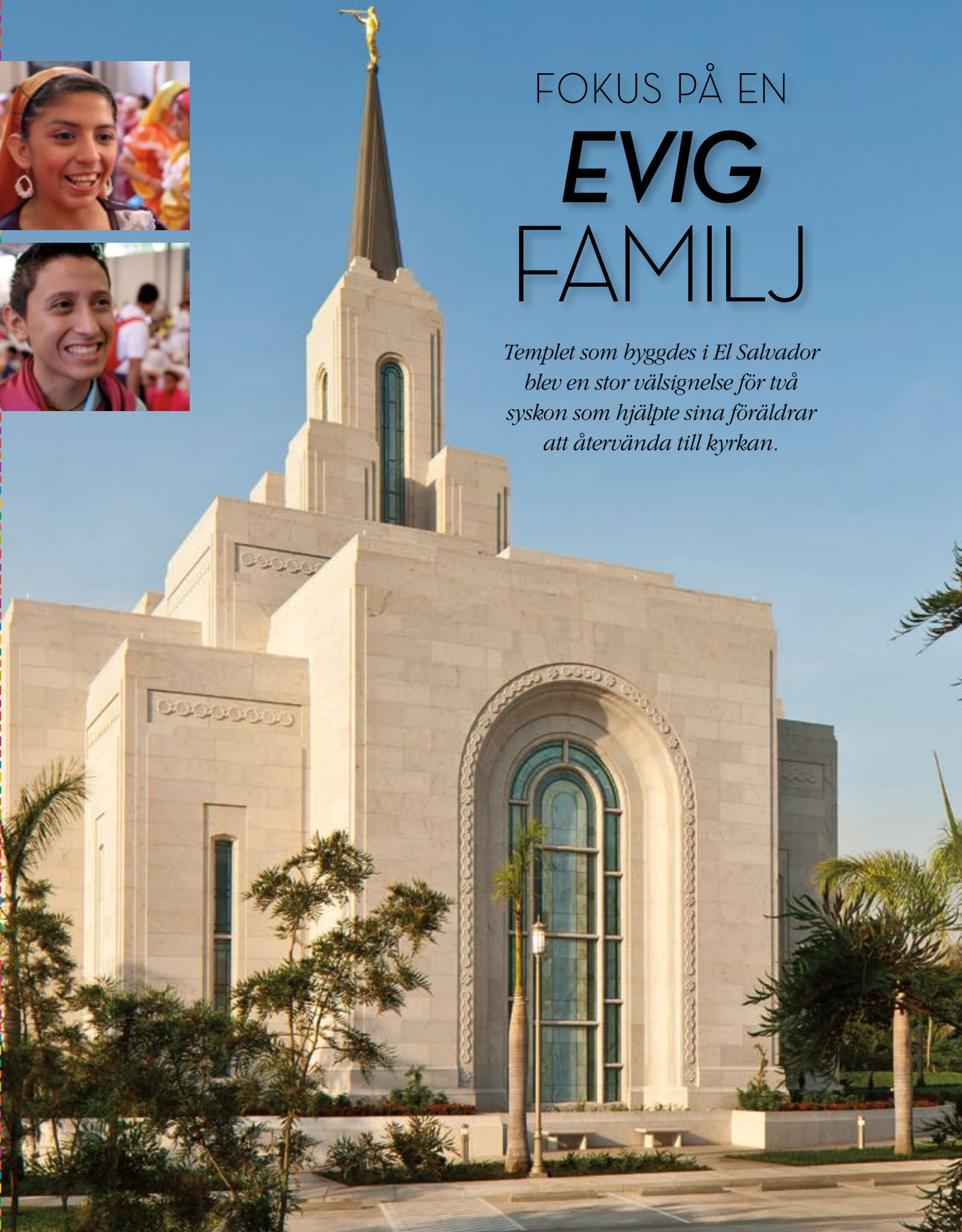
SLUTNOT

1. ”May Peace Reign in the Land”—Dedicatory Prayer for El Salvador Temple”, *Church News*, 27 aug. 2011, ldschurchnews.com.

FOKUS PÅ EN **EVIG** FAMILJ

*Templet som byggdes i El Salvador
blev en stor välsignelse för två
syskon som hjälpte sina föräldrar
att återvända till kyrkan.*

Mindy Raye Friedman

Kyrkans tidningar

Kevin och Jacqueline S., en bror och syster i El Salvador, är bästa vänner, och de håller ihop i vått och torrt. De känner stor kärlek till evangeliet och sin familj. De vill att familjen ska vara tillsammans för evigt.

När Kevin och Jacqueline var yngre, brukade andra i kyrkan fråga deras pappa: "När ska ni beseglas i templet?" Och han brukade svara: "När det finns ett tempel i El Salvador."

Ber för sina föräldrar

Men när det tillkännagavs 2007 att ett tempel skulle byggas i San Salvador hade Kevin och Jacquelines föräldrar slutat komma till kyrkan. Kevin som nu är 18, och Jacqueline, 15, fortsatte trots det att gå till kyrkan, och be om att deras föräldrar skulle komma tillbaka.

"Jag slutade aldrig be till min himmelske Fader och vädja om att de skulle bli aktiva igen", säger Jacqueline. "Jag vet att vår himmelske Fader vill oss det allra bästa, och han vill att vi ska bli en evig familj."

De försökte också vara goda exempel för sina föräldrar. "Jag förlorade aldrig hoppet", säger Kevin. "Jag läste alltid skrifterna och bad, och mina föräldrar såg att jag studerade och gav mig ut på hembesök och aktiviteter i kyrkan. Medan jag arbetade på att hålla buden och utvecklas, såg mina föräldrar mitt exempel."

Känner Anden i templet

Kevin och Jacquelines böner för föräldrarna började besvaras när templet nästan var klart. "När våra ledare tillkännagav invigningen och det kulturella evenemanget, inbjöd vi våra föräldrar", säger Kevin. "Vi berättade för dem om förmånerna vi skulle ha som ungdomar att delta, och det motiverade dem mycket och hjälpte dem utvecklas andligt."

Förutom att familjen var med på det kulturella evenemanget, hade de också möjlighet att besöka templets öppet hus.

"Fastän mina föräldrar inte hade gått till kyrkan, ser de fortfarande kyrkan och evangeliet som något heligt", säger Kevin. "När vi kom in i templet började pappa förklara för mina systrar och mig att när vi är i templet så har vi vita kläder på oss och att vi utför heliga förrättningar här."

Kevin var förundrad över att hans tvååriga syster, som normalt sett har mycket energi, var tyst medan de var inne i templet, och han märkte att hans mamma hade tårar i ögonen när hon var i de olika rummen och när hon tittade på målningarna. När familjen kom in i ett beseglingsrum, förklarade en guide att det är här familjer beseglas för evigt.

"Vår lillasyster började sedan röra vid var och en av oss och säga: 'Min mamma, min pappa, min Kevin, min Jacqueline'", säger Jacqueline. "Det var som om vår himmelske Fader talade genom henne för att tala om för oss vi alla var hennes."

"Sedan kramade hon om oss och började pussa oss och peka på speglarna", säger Kevin. "Vi såg oss i speglarna, och det var fantastiskt. När vi gick ut ur beseglingsrummet den dagen satte vi som mål att vi skulle komma tillbaka."

Ett nytt perspektiv

Efter att familjen hade varit på templets öppet hus började de göra en del förändringar.

DET VIKTIGASTE MÅLET

”Om du inte har besökt templet ännu, eller om du *har* besökt templet men inte för närvarande är värdig att inneha en tempelrekommendation, så finns det inget viktigare mål för dig att arbeta på än att bli värdig att besöka templet ... De viktigaste och krönande välsignelserna i kyrkans medlemskap är de välsignelser vi tar emot i Guds tempel.”

Thomas S. Monson,
”Det heliga templet —
en ledstjärna för världen”,
Liahona, maj 2011, s. 93.

”Sedan vi var i templet har familjen fått ett nytt perspektiv”, säger Kevin. ”Vi har haft hemaftnar, och våra föräldrar tar med oss till kyrkan, och vi sitter på främsta raden i sakramentsrummet.”

I augusti 2011 kände sig Kevin och Jacqueline välsignade för att de kunde sitta med sina föräldrar i stavscentret och se utsändningen av tempelinvigningen.

”När templet tillkännagavs 2007 var mina föräldrar mindre aktiva, och jag trodde att jag aldrig skulle få möjlighet att vara tillsammans med dem på invigningen”, säger Kevin.

”När de satt där bredvid mig kunde jag verkligen känna att min himmelske Fader hade besvarat mina böner. Att vara där med min familj var en av de största välsignelserna jag har fått i hela mitt liv.”

”Den här upplevelsen med templet har stärkt mig”, säger Jacqueline. ”Det som har stärkt mig mer än något annat är att se hur templet har förändrat liv, eftersom det hjälpte mina föräldrar att bli aktiva i kyrkan igen. Nu har vi satt upp målet att vi ska beseglas i templet. Jag vet att vår himmelske Fader vill vårt allra bästa.” ■

I ETT ÄLSKAT HEM

Kevin och Jacqueline står varandra mycket nära som bror och syster, och de har lärt sig att bandet mellan syskon kan vara en mycket givande del av livet. Så här stöder de varandra.

Jacqueline säger: ”Min bror hjälper mig alltid med mina plikter hemma och i skolan.

Jag har alltid hans stöd, och jag vet utan tvivel att han älskar mig och alltid stöder mig. När jag är ledsen eller känner mig nedstämd är han alltid där för att uppmuntra mig.”

Kevin säger: ”När jag känner mig missmodig, stöder och uppmuntrar min syster mig. Hon säger positiva saker om

mig och det får mig att må mycket bättre. Jag har lärt mig mycket av hennes exempel. När jag börjar ge upp i fråga om min tro så säger hon att jag inte ska tvivla och att saker och ting kommer att ordna sig bättre än vad jag hade hoppats.”

De här två ungdomarna säger att de gläds åt vänskapen och det faktum att de inte bråkar som många andra syskon gör. ”Man kan säga att vi är konstiga, men jag tackar min himmelske Fader för vänskapen jag har med min syster”, säger Kevin.

KÄNNER HANS KÄRLEK GENOM TJÄNANDE

Mishelle Wasden

Det var två veckor före jul, och jag kände den vanliga stressen som kommer under den tiden. Jag behövde köpa julklappar, klä en julgran och lämna julklappar.

I flera månader hade jag känt mig överväldigad av de dagliga sysslor som en mamma med fem små barn ställs inför. Jag hade också känt det som en plikt att gå till kyrkan, där jag tampades med mina barn på bänken. Jag längtade efter att få känna Anden och ha andliga upplevelser i livet.

Vid samma tid ungefär köpte min syster ett hus i en grannstat och försökte få saker och ting i ordning före jul. Det är mycket jobb för vilken familj som helst, men för henne var det extra svårt. Min syster var gravid i åttonde månaden, hade två små barn och tog hand om sin make som var helt förlamad.

Jag förstod vilken kamp hon stod inför och ringde henne för att se hur det gick. Hon var optimistisk i fråga om flytten och hoppades att medlemmarna i hennes nya församling skulle stödja henne. Efter samtalet lade jag på luren, önskade henne lycka till, och undrade hur jag skulle kunna hjälpa henne på 65 miles avstånd.

Den kvällen kom tanken om och om igen att jag behövde vara där och hjälpa till. Men efter att ha tittat på min kalender avfärdade jag tanken och gick och lade mig.

Morgonen därpå vaknade jag och fick samma maning. Känslan var så stark den här gången att jag inte kunde förneka den. Jag ringde min man och sade: "Jag behöver åka och hjälpa min syster." Utan att tveka svarade han: "Jag har tänkt samma sak."

Jag ringde min syster, berättade om mina planer och bokade ett flyg för eftermiddagen. Jag packade snabbt en resväska, pussade barnen hej då och begav mig till flygplatsen.

Under de följande tre dagarna packade jag upp lådor, möblerade rum och hjälpte till att klä julgranen. När nästan alla lådorna var tomma, satte jag mig ner med min syster och hennes familj och beundrade granen. Min femåriga systerdotter var glad att hennes familj var redo för julen och utbrast: "Det kommer att bli en jättebra jul!"

När jag flög hem insåg jag att genom att ge en del av mig själv till den här fina familjen, hade jag känt

EVIGT VIKTIGT TJÄNANDE

"De kanske mest välbekanta och viktigaste exemplen på osjälviskt tjänande och uppoffringar utförs i våra familjer. Mödrar hänger sig åt att föda och fostra sina barn. Många ger av sig själva för att försörja hustru och barn. Uppoffringarna som hänger samman med det evigt betydelsefulla tjänandet av våra familjer är alltför många och alltför välbekanta för att nämna."

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, "Offer", *Liahona*, maj 2012, s. 22.

Anden, det som jag hade längtat efter. Den kom när jag tjänade andra.

Det är lätt att prata om tjänande under julen så länge som det tjänandet passar in i vår kalender och inte kostar så mycket eller tar oss ut ur vår lilla trygga sfär. Men för att verkligen känna julens sanna anda behöver vi nå bortom oss själva. När vi gör det kan vi förstå den kärlek som vår Frälsare har till var och en av oss. ■

Biskop Gary E. Stevenson
presiderande biskop

Trygghet och frid genom att hålla buden

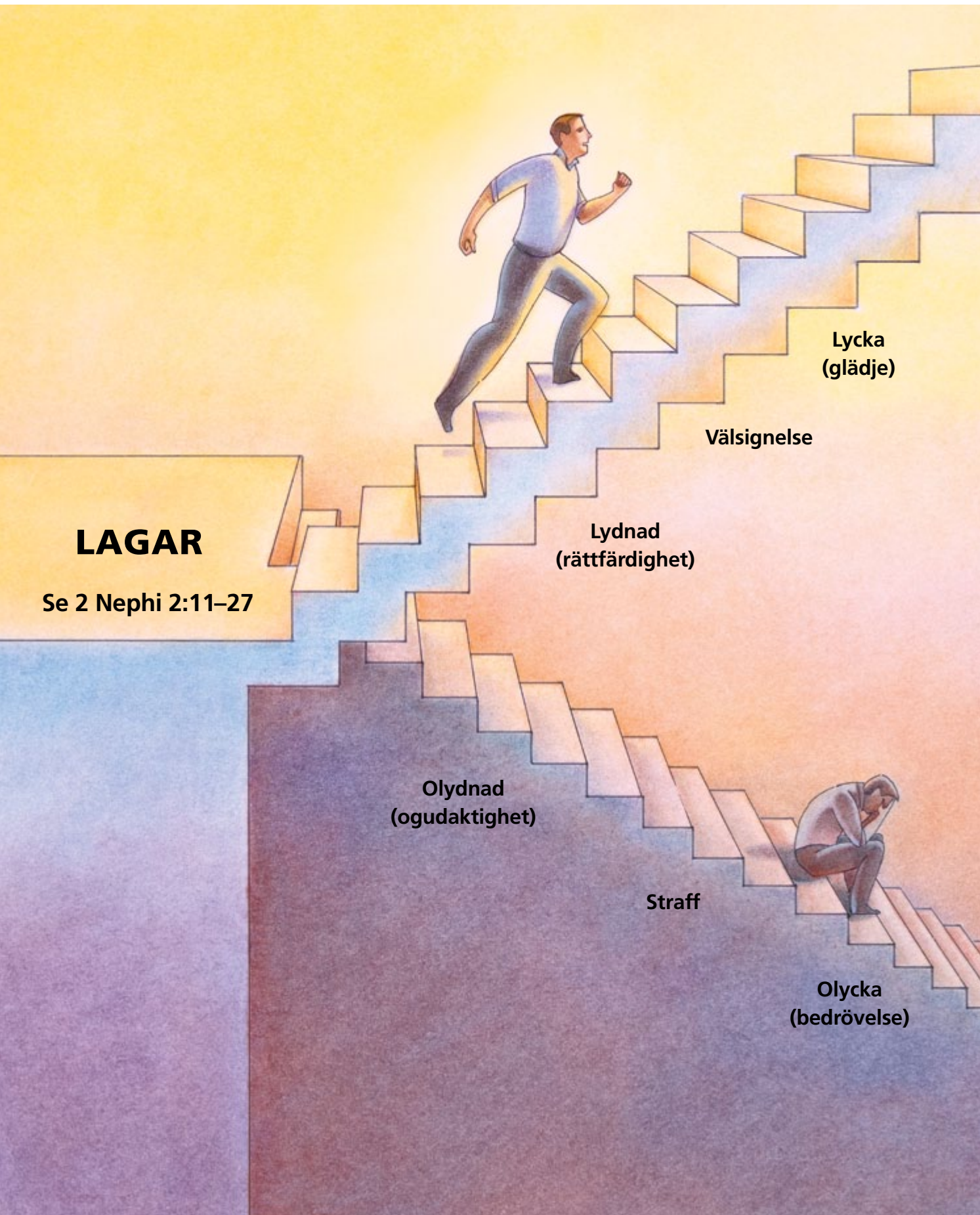
Mönstren och sanningarna som finns i Mormons bok är tydliga och instruktiva, enkla och dyrbara. När vi börjar med rättfärdighet och lydnad så får vi välsignelser och glädje i slutändan.

I vår digitala informationsålder verkar det inte kunna gå ett dygn utan att nyheterna innehåller en bekant berättelse som återkommer gång på gång. Rollfigurerna i den banala handlingen har vanligtvis nått berömdhet och framgång genom utomordentliga talanger som skådespelare, idrottsmän, politiker eller företagsledare. År av träning eller hängivet tjänande och uppoffringar — vägen till toppen av deras framgång inom ett särskilt hantverk eller yrke — slås i spillror i skandalens mitt.

Slutscenen är ofta en dyster bild av rollfigurerna, när de tårögt vädjar till en domare, aktieägare, eller väljare eller till familj, vänner eller fans om förlåtelse för sina omdömeslösa handlingar. Resultatet kastar vanligtvis en djup skugga av oavsiktliga konsekvenser — bland annat sorg, skam och förtvivlan — över dem, deras närstående och deras medarbetare.

De enkla men djupsinniga orden från Alma, den forntida profeten i Mormons bok, när han förmanar sin son, känns lika relevanta på 2000-talet som de var för över 2000 år sedan: "Ogudaktighet har aldrig inneburit lycka" (Alma 41:10).

I så gott som varje skandal i dag kunde en vetskap om och lydnad mot buden som finns i det återställda evangeliet ha varit nog för att förhindra en personlig och yrkesmässig katastrof.

LAGAR

Se 2 Nephi 2:11-27

Lycka
(glädje)

Välsignelse

Lydnad
(rättfärdighet)

Olydnad
(ogudaktighet)

Straff

Olycka
(bedrövelse)

En formel för lycka

En formel som är en del av Jesu Kristi evangelium avslöjar vägen till lycka. Det är en enkel och dyrbar sanning som upprepas i hela Mormons bok. Den beskrivs särskilt väl i profeten Lehis undervisning till sina söner när han närmade sig slutet av sitt liv. När han talade till sin son Jakob, sade han: ”Ty det måste nödvändigtvis finnas en motsats till allting” (2 Nephi 2:11). Några verser senare tillägger han: ”Människorna är till för att de skall kunna ha glädje” (2 Nephi 2:25).

Lehis undervisning i sin predikan till Jakob kan sammanfattas enkelt: Lydnad och rättfärdighet leder till välsignelser, vilket leder till glädje. Omvänt leder olydnad och ogudaktighet till straff, vilket leder till sorg. Frälsaren är hela mänsklighetens store Medlare och bereder vägen till lycka och evigt liv. Djävulen är lögnernas olycklige fader och bereder vägen till fångenskap och död.

Motståndaren inser förstås att vi inte medvetet skulle välja fångenskap och död, men eftersom han kommer att vara olycklig för evigt så vill han också se till att alla människor är olyckliga (se 2 Nephi 2:27). Han gör det genom att försöka förvränga följderna av synd och olydnad. Det är en av anledningarna till att han kallas lögnernas fader.

President Spencer W. Kimball (1895–1985) sade: ”Ni känner alla Satan, lögnernas fader. Ni vet hur han vänder sanningen till lögn. Han förskönar det onda för att få det att verka vackert, glädjande, lätt och till och med gott.”¹

Satan vill att vi ska tro att formeln för lycka börjar med ogudaktighet och synd. Vi har blivit varnade för att hans frestelser är så skickligt maskerade att han ibland till och med nästan ser ut som ”en ljusets ängel” (2 Nephi 9:9). Herren beskrev Satans fall och mål:

”Eftersom denne Satan nu gjorde uppror mot mig och försökte omintetgöra människans handlingsfrihet som jag, Herren Gud, hade givit henne, och även ville att jag skulle ge honom min egen makt, lät jag nedstörta honom genom min Enföddes makt.

Och han blev Satan, ja, djävulen, alla lögners fader, för att bedra och förblinda människorna och leda dem som fångar enligt sin vilja” (Mose 4:3–4).

Vägen till lycka börjar med rättfärdighet genom lydnad mot buden. Buden har getts oss som en gudomlig handbok som leder oss bort från många av jordelivets katastrofer. Herren förkunnade detta i början av återställelsen: ”Därför kallade jag, Herren, på min tjänare Joseph Smith den yngre och talade till honom från himlen och gav honom *befallningar*” (L&F 1:17; kursivering tillagd).

Håll buden

Vissa personer tycker det är ologiskt att buden finns i början av vägen till lycka i stället för något som görs längs vägen. Följande berättelse från min tid som president för Japanmissionen Nagoya för några år sedan, illustrerar detta.

Min hustru Lesa och jag lärde känna en ung kvinna en kort tid efter att hon börjat komma till kyrkan för att vara med på engelskalektioner som missionärerna höll. Hon var utåtriktad, livfull och hade kontroll över sitt liv, vilket bland annat omfattade ett bra jobb, en långvarig pojkvän och hennes familj. Hennes umgänge med missionärerna och medlemmarna genom engelskalektionerna väckte hennes intresse för kyrkan, och hon började ta emot missionslektionerna. Hennes vittnesbörd om att det återställda evangeliet är sant tycktes blomma upp varje gång hon träffade missionärerna. När hon läste Mormons bok och begrundade och bad om den och det hon fick höra, så visste hon att det var sant.

När missionärerna började undervisa henne om buden, visste hon att hon måste lyda. Hon gjorde slut med sin pojkvän och sade upp sig från sitt jobb som krävde att hon arbetade på söndagar. Hon började följa Visdomsordet och accepterade tiondelagen. Hennes tro var så stark att hon i stort sett började hålla buden så fort hon fick lära sig om dem.

När hon berättade för sin familj om sitt intresse för

kyrkan och hennes studier av det återställda evangeliet, sade hennes föräldrar att deras relation till henne skulle bli sämre som resultat. Inom några veckor efter att hon accepterat buden var hon utan jobb, utan lägenhet och utan stöd från familjen. Det var tydligt att följderna av hennes lydning påverkade hennes liv på vad som verkade vara ett förödande sätt.

Jag var mycket orolig för hennes situation. Sent en kväll, i slutet av en hektisk dag, gick Lesa och jag ut från missionshemmet för att ta en promenad och få lite lugn och ro tillsammans. Vi blev överraskade när vi kom till en starkt trafikerad korsning samtidigt som den livfulla unga undersökaren kom åkande på sin cykel. Hon hälsade på oss med ett varmt leende och en kram. Förvånade över att hon var ute så sent, frågade vi vad hon gjorde.

”Jag är på väg till mitt nya jobb nattetid vid drive-up-fönstret i en snabbmatsrestaurang”, förklarade hon glatt.

Det här jobbet innebar en mycket sämre lön, mindre ansvar, och färre timmar jämfört med hennes tidigare jobb. Trots stora prövningar och bakslag av timligt slag i hennes liv, strålade hon av glädje. Sedan talade hon om att hon hade bestämt ett datum för sitt dop. När Lesa och jag gick tillbaka till missionshemmet förundrades vi över hur hennes tro och lydning mot nyfunna bud hade lett in henne på vägen till sann glädje.

Några veckor senare döptes hon. När det hade gått en tid förbättrades relationen till hennes familj och hon fick ett bättre jobb. Några år efter sitt dop gifte hon sig i templet i Tokyo med en återvänd missionär som hon hade träffat på en aktivitet för unga

ensamstående vuxna. Nu som en evig familj välsignades de nyligen med en vacker liten pojke. En, kort, vacker psalm beskriver vad som hände hennes liv till följd att hon följde buden:

*Håll alla buden. Håll alla buden,
Då finner du trygghet, då finner du frid.
Herren välsignar alla som följer
maningen till oss genom profeten:
Håll buden; då finner du frid.²*

Mönstren och sanningarna i Mormons bok är tydliga och instruktiva, enkla och dyrbara. När vi börjar med rättfärdighet och lydning så får vi välsignelser och glädje i slutändan. ■

SLUTNOTER

1. Spencer W. Kimball, "The Blessings and Responsibilities of Womanhood", *Ensign*, mars 1976, s. 70.
2. "Håll alla buden", *Barnens sångbok*, s. 68–69.

Vi blev överraskade när vi kom till en starkt trafikerad korsning samtidigt som den livfulla unga undersökaren kom åkande på sin cykel. Vi förundrades över hur hennes tro och lydning mot nyfunna bud hade lett in henne på vägen till sann glädje.

HUR KAN VI FÅ FRAM MAT TILL SÅ MÅNGA?

Som Hjälpföreningens president kände jag mig överväldigad av behoven och utmaningarna för vissa familjer i vår lilla gren. Det hade varit svåra tider och flera medlemmar hade förlorat sitt jobb.

Utänför kyrkan kunde man se misströstan, sorg och en känsla av hopplöshet i ögonen på många som hade svårt att försörja sin familj. Också barn och ungdomar gav uttryck för osäkerhet och tumult.

Grensledarna kände att de behövde ge lite hopp och kärlek till de mest behövande — något som

kunde hjälpa människorna i vår kommun att känna att en kärleksfull himmelsk Fader kände till deras prövningar och vakade över dem.

När julen närmade sig föreslog vi att vi skulle bjuda in de fattigaste barnen i vår kommun på middag. Grensmedlemmarna skulle samla in pengar, köpa mat av en snabbmatskedja och förbereda möteshuset för att ta emot våra gäster. Alla engagerade sig, även primärbarnen, de unga kvinnorna och de unga männen.

Vi ordnade så att snabbmatskedjan skulle tillhandahålla maten, och vi kontaktade socialarbetare för att ta reda på vilka familjer som hade de största behoven. Arbetarna gav oss en lista över omkring 100 barn, vilket var mer än vad vi hade väntat oss.

Vi misströstade inte, men det kändes omöjligt att kunna få ihop tillräckligt med pengar för att köpa mat till så många barn.

När dagen för vår middag kom, tog grenspresidenten, åtföljd av flera diakoner, pengarna vi hade samlat in och begav sig till restaurangen. De undrade hur vi skulle kunna få mat till så många barn med våra begränsade medel. De bad på vägen dit och tänkte att vi kanske bara skulle bjuda in de minsta barnen, dela måltiderna på hälften eller ställa in aktiviteten.

När grenspresidenten kom till restaurangen lade de pengarna på disken. Det var då deras böner besvarades.

Restaurangchefen såg på dem och sade med ett leende att restaurangen gärna ville bidra med så många måltider som behövdes — utan kostnad! Jag kan inte uttrycka glädjen vi alla kände när vi fick reda på denna vänliga gest. Den gjorde att vi kunde ge lite glädje — och mycket mat — till en stor grupp behövande barn.

Tack vare restaurangens generositet kunde vi använda pengarna vi hade samlat in till att köpa mat och göra matkorgar till de mest behövande familjerna.

Av den här upplevelsen lärde vi oss att ingen ansträngning är förgäves när vi använder våra talanger och vår välvilja till att tjäna våra medmänniskor. Våra vittnesbörd stärktes om att Herren öppnar dörrar när vi har gjort allt vi kan. ■

Marta Fernández-Rebollos, Spanien

När grenspresidenten lade pengarna på disken blev deras böner besvarade.

JAG HOPPAS ATT NÅGON SKA ÄLSKA HENNE

När min son var tre år gammal och min dotter fyra, deltog de i en förskolegrupp i grannskapet. Den vintern bestämde vi som var ansvariga för gruppen att göra ett julprojekt som innebar att varje barn skulle ge bort en leksak till en behövande familj.

Vi undervisade mycket under de föregående veckorna om hur glada vi blir när vi visar tacksamhet och delar med oss. Jag sade till mina barn att de skulle börja tänka på vilken leksak de ville ge bort. Jag ville att de skulle få välja själva. Vår familjeekonomi var begränsad och jag var nyfiken på vilken av deras få leksaker de skulle vara villiga att skiljas från.

En lördagsmorgon sade jag till barnen att det var dags att välja vad de skulle ge bort. Jag hjälpte Hunter slå in lastbilen han hade valt och sedan gick jag för att se hur det gick för Mikelle. Scenen jag bevittnade från dörröppningen till hennes rum fick mina ögon att tåras.

Mikelle höll om sin favoritdocka Mella. Dockan var klädd i sina bästa kläder och Mikelle sjöng för henne. Sedan lade hon en liten filt i botten på en presentpåse. Hon log mot dockan, kramade och pussade henne och lade henne kärleksfullt i påsen. När hon fick syn på mig sade hon: "Mella är klar, mamma. Jag

En lördagsmorgon sade jag till barnen att det var dags att välja vad de skulle ge bort. Scenen jag bevittnade från dörröppningen till Mikelles rum fick mina ögon att tåras.

hoppas att någon ska älska henne."

Eftersom jag visste hur min dotter kände för dockan var jag förbluffad över att hon gav bort henne. Jag ville nästan säga till Mikelle att hon inte behövde ge bort sin favoritdocka, men jag hejdade mig.

"Hon förstår det här med att dela med sig", tänkte jag. "Hon ger bort det bästa hon har."

Plötsligt insåg jag att en del av mig var villig att ge och dela med mig, men inte om det skulle innebära en stor personlig uppoffring. Jag hade satt upp gränser för min välgörenhet, och jag visste att jag behövde ändra på det.

Jag tänkte på hur min himmelske Fader gav upp sin ende fullkomlige Son och lät honom lida och dö för

mig. Jag såg en kärleksfull himmelsk Fader kyssa sin älskade Son och skicka honom till jorden som barn, i hopp om att vi skulle älska och följa honom.

Frälsaren själv höll inte tillbaka något utan gav allt han hade att ge.

Jag undrade om Mikelle skulle ändra sig före julprogrammet, när julklapparna skulle delas ut, men det gjorde hon inte. Jag undrade om hon skulle ångra sitt val senare och känna sig ledsen, men det gjorde hon inte.

När jag såg min dotters kristuslika exempel bestämde jag mig för att oavsett om jag har mycket eller lite att ge så ska jag alltid glatt ge mitt bästa när jag får en möjlighet att dela med mig. ■

Brittney Pyne, Utah, USA

NI SJÖNG FRÅN HJÄRTAT

I december 2000 förberedde sig vår stavskör för att vara värdar för en körfestival. Flera kända körer i staden Posadas i Argentina hade meddelat att de skulle delta, och många skulle komma och lyssna. Genom vår sång hoppades vi kunna bära vittnesbörd om Frälsarens födelse.

Som körledare var jag lite nervös. Dessutom var jag gravid med tvillingar i åttonde månaden. Jag fick smärtor under vår generalrepetition veckan före konserten och var tvungen att leda sittande.

När repetitionen var över kunde jag inte längre stå. Min make Carlos och min pappa gav mig en välsignelse. Carlos tog mig sedan till sjukhuset där läkarna kom fram till att barnen skulle komma den dagen. Jag var rädd, men Carlos sade att jag skulle lita på Herren.

Snart fyllde skriken från ett nyfött barn rummet. Mitt hjärta spratt till av glädje när jag hörde det, men sedan kom läkaren närmare och sade: "Det är Kira som gråter, men Abril överlevde inte."

Jag har inga ord att beskriva känslorna som kom över mig. Snart flyttades jag till ett annat rum där min make väntade på mig. Vi höll om varandra och grät.

"Dafne, vi vet inte varför Herren tog hem Abril till sig", sade Carlos. "Men vi måste vara starka, acceptera hans vilja, och gå vidare i tro."

Lite senare höll Carlos Kiras lilla

kropp och välsignade henne att hon skulle leva. Det gjorde hon, men på grund av komplikationer blev hon kvar på sjukhuset i tio dagar.

Jag cyklade dit igen veckan därpå. På grund av de täta turerna till sjukhuset för att vara med och mata Kira, hade jag inte en tanke på kören. Kvällen före festivalen frågade pappa mig om jag hade bestämt om jag skulle leda kören. "Be om det, Dafne", sade han, "och vilket beslut du än fattar, kommer det säkerligen att vara det rätta."

När rösterna blandades med instrumenten, överväldigades jag av känslan att jag var på en vacker plats.

Jag tänkte på Kira som fortfarande låg på sjukhuset. Jag tänkte på körmedlemmarna som hade arbetat så hårt för att förbereda sig för konserten. Jag tänkte på Frälsaren och på hans födelse, liv och offer. Jag visste vad jag behövde göra.

Bevisen på kärlek som vår familj fick ta emot kvällen därpå från körmedlemmarna var mycket rörande, och andan av harmoni bland dem gav mig en stark önskan att beröra dem som var närvarande.

Eftersom vi var värdar för festivalen, sjöng vår stavskör sist. När piano och fiol spelade inledningen till "Den första julen" rann tårarna nerför mina kinder. Sedan, när rösterna blandades med instrumenten, överväldigades jag av känslan att jag var på en vacker plats.

När vi var klara vände jag mig om och såg att de flesta i publiken hade tårar i ögonen. Personer som kanske aldrig hade hört evangeliets budskap om frid och kärlek hade genom vår sång känt skönheten och undret som Guds Sons födelse var.

Efteråt sade körledaren för en av de andra körerna till oss: "Vi har bra teknik, men ni sjöng från hjärtat."

På julaftonen tackade min make och jag Gud för att de hade sänt Kira till vårt hem och för att han hade sänt sin Son till jorden. Tack vare Sonens försoning och vår tempelbesegling vet vi att Abril en dag blir vår igen. ■

Dafne Analia Romero de Tau,
Misiones, Argentina

POPCORN, PIONJÄRER OCH FRID

Mor lade tegelstenar i ugnen och virade sedan filter runt dem så att våra fötter skulle hållas varma när vi åkte i bilen som inte hade någon värme. Året var 1935 och vi var på en 10 mil lång biltur från Salt Lake City till Payson i Utah för att besöka mina morföräldrar i början av december. Snön föll lätt runt omkring oss och virvlade i vad som såg ut som små tornador på vägen framför oss. Min äldre bror Fred och jag var klädda i tjocka rockar och stickiga ullsockor och ullhalsdukar. Bilturen kändes oändligt lång för mig som sjuåring.

Vi gjorde den här resan varje år i december. Juletiden började egentligen inte förrän vi var i mormor och morfar Tanners varma kök och gjorde popcornbollor. Morfar tände elden och mormor fyllde en trådkorg med fluffiga vita popcorn. Sedan hällde hon hett honungsmör över popcornen i en stor järngryta och blandade i jordnötter. När blandningen hade kallnat stack vi ner våra smörtäckta händer och gjorde festliga bollor som vi gav till familj och vänner.

Men den här julen skulle bli annorlunda. Vanligtvis åkte Fred och jag i baksätet, men det här året satt vi inklämda mellan mina föräldrar i det breda framsätet. En liten vit kista med kroppen av min ettåriga bror Gerold upptog baksätet. Han

hade haft mässlingen, men den hade förvandlats till lunginflammation och tagit hans unga liv. Vi hade tidigare åkt till bårhuset för att hämta den lilla träkistan.

Medan vi gjorde den två timmar långa resan ledde pappa oss i att sjunga julsånger. Mamma och pappa sjöng i stämmor, och den vackra sången tröstade oss i vår sorg över vårt förlorade barn.

När vi kom till morfars hus, väntade de vanligtvis så muntra familjemedlemmarna vördnadsfullt på oss. Kistan hämtades från baksätet och bars in i mormors fläckfria vardagsrum. Mina morföräldrars biskop sade några vänliga ord och sedan gick vi tillbaka till bilen för att åka till kyrkogården. Vi grät alla när den lilla dyrbara pojken lades i den frusna marken.

Julen kom trots allt. Elden tändes, popcornen poppades och de festliga

popcornbollarna delades ut med hjälp av morfars släde som drogs av en häst. Jag kände mig sorgsen den dagen men också mycket fridfull när jag lyssnade på mina trofasta morföräldrar när de läste berättelsen om Kristi födelse.

Mina morföräldrar hade fötts av pionjärföräldrar som hade lagt många små barn i jorden. När vi sörjde vår förlust i familjen, vände vi oss till det som våra förfäder hade vänt sig till — Guds Son och hans ord. Jag såg tillbaka på julberättelsen med ett annat hjärta det året, för det var tack vare barnet som föddes i en krubba som barnet vi hade lagt i jorden skulle uppstå igen och bli vårt.

Många årtionden har gått sedan dess, men varje jul håller jag fortfarande honungsmör över popcorn, blandar i jordnötter, formar blandningen till bollor, och minns. ■

Shirlee Hurst Shields, Utah, USA

Medan vi gjorde den två timmar långa resan ledde pappa oss i att sjunga julsånger. Mamma och pappa sjöng i stämmor, och den vackra sången tröstade oss i vår sorg.

**Äldste
Jeffrey R. Holland**

i de tolv apostlarnas
kvorum

Julen INOM DIG

*Håll fast vid tron.
Leta efter det som
är bra i din situa-
tion. Gör något bra
för någon annan.
Sök Kristus, utan
omslag och glitter.*

Jag antar att alla minns sin första jul borta från hemmet. Anledningen till att vi inte är hemma kan ha varit en mission eller militärtjänst, studier eller arbete. Oavsett anledningen är den första julen borta från hemmet ett starkt minne för oss alla. Till dem som har varit borta under julen, eller som kanske är det i år, tillägnar jag ett sådant minne som jag själv har.

ILLUSTRATION PAUL MANN

I mitt fall var det när jag verkade som missionär. I nitton år hade jag firat jul omringad av familj och vänner. Jag antar att jag i min ungdomliga självcentrering aldrig funderade över att behöva tillbringa julen på något annat sätt.

När sedan julen 1960 närmade sig, befann jag mig på andra sidan jordklotet från allt det där. Jag hade varit i England i mindre än tre månader när jag den 1 december kallades till missionskontoret för att träffa äldste Eldon Smith, en ny missionär från Champion i Alberta i Kanada — min första juniorkamrat. Vi sändes för att öppna missionsarbetet i den konservativa staden Guildford i grevskapet Surrey, ett område som aldrig hade haft missionärer från vår kyrka och som, så vitt vi visste, bara hade en enda medlem gömd någonstans inom sina gränser. Vi var unga, oerfarna och lite överväldigade, men vi var inte försagda.

Vi registrerade oss hos polisen, ordnade med en bostad och, eftersom vi till en början inte kunde hitta den enda medlemmen, kastade oss in i det enda som vi visste hur man gjorde — knacka dörr. Vi knackade dörr på förmiddagen, vi knackade dörr mitt på dagen, vi knackade dörr på eftermiddagen och vi knackade dörr på kvällen. Vi cyklade nerför gatorna i vad som måste ha varit den regnigaste

december i historien i Storbritannien — det kändes i alla fall så. Vi var blöta på morgonen, vi var blöta mitt på dagen, vi var blöta på eftermiddagen och vi var blöta på kvällen, men vi fortsatte att knacka dörr. Och vi kom nästan inte in genom någon av dem.

Så var det ända till julaftonen, när folk var ännu mindre benägna att lyssna på ett par missionärer ”från kolonierna”. Den kvällen drog vi oss trötta, men hängivna, tillbaka till vår enrumslägenhet och hade en julandakt. Vi sjöng en julpsalm och uppsände en inledningsbön. Vi läste i skrifterna och lyssnade på en bandinspelning med titeln *Den sanna julberättelsen*. Sedan sjöng vi ännu en julpsalm, bad en avslutningsbön och gick och lade oss. Vi var för trötta för att se julgodis framför oss.

På juldagsmorgonen höll vi vårt morgonstudieschema och öppnade två eller tre julklappar som hade kommit efter förflyttningen. Sedan gick vi ut och knackade dörr. Vi knackade dörr på förmiddagen, vi knackade dörr mitt på dagen, vi knackade dörr på eftermiddagen och vi knackade dörr på kvällen. Vi kom inte in någonstans.

För en så händelselös jul — uppenbarligen den minst festliga jul jag någonsin upplevt förr eller senare — säger det något att dessa speciella dagar i december 1960 har stannat

kvar i mitt hjärta (efter mer än 50 år!) som en av de ljuvligaste jular jag någonsin haft. Jag tror det är därför att jag för första gången i mitt liv upptäckte att jag förstod vad julen handlade om i stället för att bara glädjas åt den. Jag tror att jag för första gången, på ett betydelsefullt sätt, förstod budskapet om Kristi födelse och liv — hans budskap och hans mission och hans offer för andra.

Jag borde ha gjort den kopplingen i yngre år, men det hade jag inte — åtminstone inte tillräckligt mycket. Men den julen i England — som kall, blöt, något överväldigad nittonåring — förstod jag. Jag kan verkligen säga att julen, tack vare min mission, liksom så många andra aspekter av evangeliet, har betytt mer och mer för varje år som gått efter den upplevelsen.

Den här julen vill jag uttrycka min kärlek till varje missionär, varje man eller kvinna i det militära, varje elev och varje anställd och resande som inte är hemma under julen.¹ Håll fast vid tron. Leta efter det som är bra i din situation. Gör något bra för någon annan. Sök Kristus, utan omslag och glitter. Du kommer att finna att julen — liksom Guds rike — trots yttre omständigheter finns inom dig. (se Luke 17:21, King James Bible). ■

Från "A Mission Christmas", Church News, 17 dec. 2011, s. 10.

SLUTNOT

1. Se James "Kim" Gannon, "I'll Be Home for Christmas" (1943).

Mary N. Cook

första rådgivare
i Unga kvinnors
generalpresidentskap

Juldekorationer och kristuslika vänner

När jag skulle klä julgranen ett år öppnade jag en låda fylld med juldekorationer som jag inte hade sett eller använt på flera år. När jag gick igenom julljus och juldukar såg jag en ask med juldekorationer som jag hade samlat på mig medan jag var ensamstående och undervisade i en skola. Jag hittade en enkel korsstygstavla med orden "Öppet hus i jul — 1984". I tankarna förflyttade jag mig tillbaka till det året. Jag var ogift och det var med viss oro som jag hade flyttat från en församling för unga ensamstående vuxna till en familjeförsamling.

Jag älskar julen, men vissa jular var mycket ensamma för mig. Jag hade fyllt 30, var ensamstående och hade inga barn, så ibland kände jag mig utanför. Det var lätt för mig att tycka synd om mig själv och falla tillbaka i vad jag kallade för "stackars lilla jag-syndromet". Just det året, 1984, minns jag att jag fattade ett medvetet beslut att övervinna syndromet, att se bortom mig själv och se vad jag kunde göra för att ge andra en glad jul.

Jag var relativt ny i församlingen

och tänkte att om jag öppnade min enkla lägenhet för medlemmarna i Hjälpföreningen så skulle det hjälpa mig att fira jul och lära känna syst-rarna bättre.

När jag tänkte på mitt öppet hus, mindes jag den lilla julgranen som var klädd med dekorationer från lådan, lukten av kakorna som mina ensamstående vänner hjälpte mig baka och den söta smaken på mammas "vita julbål" som jag serverade gästerna.

Jag tittade på de olika dekoration-erna och hjärtat fylldes av kärlek och tacksamhet när jag tänkte på alla de kristuslika vänner, unga och gamla, som älskade och hjälpte mig igenom svåra tider.

Jag tog upp en stärkt spets-snöflinga som en äldre kvinna hade virkat åt mig och påmindes om hennes omtänksamhet. Jag tänkte på de äldre systrarna i alla de församlingar som jag tillhört, som vidarebefordrade sin kunskap till mig. Jag lärde mig virka, sticka, sy och knyppla av dessa underbara systrar som var villiga att ge av sin tid och särskilt av

sitt tålamod så att jag kunde glädjas åt det som de glädde sig åt.

Jag höll i det lilla signalhornet av mässing och tänkte på inbjudan från den musikaliskt begåvade körledaren som inbjöd mig, när jag var i tonåren, att vara med på tidiga morgonövningar inför ett särskilt musikprogram. Hennes tillit till mig gjorde att jag började tycka om klassisk musik och att jag hade självförtroendet att sjunga i kör under resten av mitt liv.

Med ett leende tog jag upp Musse Pigg-dekorationen och kände tacksamhet för paret som lät mig umgås med deras barn. Deras barn blev mina barn. Jag höll i dem i kyrkan, läste för dem, lekte med dem och älskade dem. De hjälpte mig att fylla ett smärtsamt tomrum.

Frälsaren lärde oss i Matteus 10:39: "Den som finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull skall finna det."

Det medvetna beslutet 1984 att "mista mitt liv" genom att se utanför mig själv var verkligen en vändpunkt för att jag skulle "finna" mig själv. Medan jag begrundade det som hänt insåg jag att många i sin tur hade följt vår Frälsares ord och mist sitt liv för min skull. Juldekorationerna hade blivit en ljuv påminnelse om kristuslika vänner. ■

Julnäsduken

Scott M. Mooy

Kyrkans tidningar

Varje år när jag var liten hjälpte jag mamma att slå in familjens julklappar. Jag hade fem gifta syskon och tretton syskonbarn, så det var ingen lätt uppgift. Men trots den färgglada röran märkte jag att det verkade som om vi alltid slog in en näsduk till min syster. Även om mamma gav Ann ett nattlinne eller en blus eller något till köket, så fanns det alltid en näsduk till henne. Jag förstod att näsdukar är praktiska och billiga, men jag började undra vad min syster tyckte om att få det i julklapp så ofta.

Ett år sade jag till slut: "En näsduk till Ann igen? Mamma, det känns som om du ger henne en nästan varje år. Har du kanske tänkt på att hon har tillräckligt många nu? Hur många behöver hon? Och en julklapp till gör att hennes familjepaket blir dyrare att skicka. Jag tror inte du behöver göra det."

Mamma lade ner saxen. "Jag ska berätta något för dig. Då kanske

du förstår. Det här hände innan du var född.

Du vet hur jag kom till det här landet.” (Det gjorde jag. Mammans familj blev förvånade när hon gifte sig med en änkling med fyra barn. De blev chockade när det innebar att hon lämnade Holland för Förenta staterna.) ”Men det är en del som du inte vet. När vi kom hit hade vi ingenting. Livet var svårt. Din far hade två jobb som inte gav så stor lön. Jag tvättade och strök åt andra. Vi hade ändå inte tillräckligt med pengar.

Ann var 17 år då och förstod hur mycket pengar vi var skyldiga. Hon bestämde sig för att hjälpa till. Hon började arbeta. Hon hittade ett jobb i centrum i en godisaffär. Hon var tvungen att ta bussen dit och stå vid disken hela dagen. Hon gav oss nästan hela sin lön och behöll bara så mycket att det räckte till bussen och att köpa lunch, eftersom hon inte fick ha någon mat bakom disken.

Ann sade till mig att hon var glad att hon hade ett jobb och att hon kunde hjälpa oss med sin lön. Men hon berättade inte för mig att hon var orolig för sina yngre bröder. Julen närmade sig. Deras nya amerikanska vänner pratade om leksakerna som de hade bett Tomten ta med sig till dem. Tänk om Tomten inte hade med sig några julklappar till vårt hus?

Några dagar före jul fick jag lite pengar av Ann. Men det var inte avlöningsdag. Jag frågade varifrån

hon hade fått pengarna. Hon berättade att hon hade sparat ihop dem genom att inte äta någon lunch. Det var inte mycket pengar, men det innebar att hon inte hade ätit lunch på flera veckor. Hon sade att jag skulle använda pengarna till att köpa julklappar åt hennes bröder. Hon litade på att jag, den nya styvmamman, skulle köpa rätt julklappar.

Jag kunde bara köpa småsaker. Men jag bestämde mig för att det skulle bli jul för hela familjen. Mandariner att äta, teddybjörnstvålar, färgkriter, små leksaksbilar, sockar till er far. Och jag köpte en näsduk till Ann. Den var enkel, men jag var uppe sent på kvällarna för att brodera den och göra den vacker. Jag var så glad att min nya dotter gav oss julen. Jag ville att också hon skulle få något speciellt till jul.

Julen kom. Vi blev överraskade när våra vänner i kyrkan gav oss en julgran och en låda full av presenter. De bad om ursäkt för att det var enkla saker inslagna i tidningspapper, men det var underbart! Det fanns så många användbara saker och god mat att äta. Och sedan kom ännu en överraskning, Anns och min hemliga överraskning: Tomten hade kommit hem till oss! Dina bröder var så glada! Snart satt de på golvet i det lilla vardagsrummet och körde med bilar över och under tidningspapperet. Det låg tidningspapper överallt! Och Ann öppnade sin julklapp och såg näsduken. Hon grät. Jag grät lite också.

Vi lagade julmiddagen. Vi hade godsaker som vi inte hade ätit på mycket länge! Sedan diskade vi och städade upp. Ann gick för att lägga undan sin näsduk. Men den var borta. Vi tittade överallt. Och sedan tänkte jag: Å nej, din far har slängt tidningspapperet i elden. Hade näsduken hamnat i elden? Det måste den ha gjort för vi hittade den aldrig. Men Ann klagade inte. Det som hade hänt, det hade hänt. Hon sade att hon var glad för att hennes bröder var glada.

Julen därpå gav jag Ann en näsduk. Jag såg till att den inte tappades bort. När hon gifte sig och flyttade, skickade jag henne en julnäsduk med posten. Jag ger henne inte en näsduk nu därför att jag tror att hon behöver en. Jag ger henne en näsduk för att tala om att jag aldrig ska glömma det hon gjorde för oss under vår första jul tillsammans.”

Flera år efter att min mor hade berättat detta för mig fick hela familjen möjlighet att fira jul tillsammans. Mitt i all uppståndelse såg jag min syster öppna en julklapp med en näsduk. Jag såg hur hennes ögon glänste när non sträckte sig över och kramade vår mors hand. Jag förstod. Det var inte bara en näsduk. Det var deras speciella minne av kärlek, gåvor och uppoffringar. Och på sitt enkla sätt påminde det mig om varför vi firar jul — det är för en mycket stor och kärleksfull gåva som krävde en uppoffring. ■

”Hur kan jag svara på mina vänners frågor om templet när jag inte vet så mycket om det själv?”

Det är svårt att prata om något som vi inte förstår, och det är mycket som vi inte kan förstå när det gäller templet förrän vi har möjlighet att komma dit själva. Utanför templet är vi försiktiga när vi pratar om templets förrättningar eftersom de är heliga. Men vi kan prata om välsignelserna vi får genom templet och templets ändamål. Vi kan berätta för våra vänner att i templet får medlemmarna lära sig om eviga sanningar, ta emot heliga förrättningar för sig själva, och utföra dessa förrättningar till förmån för sina förfäder och andra som har dött.

Ju mer du vet om templet, desto bättre förberedd är du att besvara dina vänners frågor. För att lära dig mer kan du prata med dina föräldrar eller dina ledare i kyrkan. Du och dina vänner kan också läsa det särskilda numret av *Liahona* som handlar om tempel (oktober 2010) och få svar på Mormon.org under ”Temples” i Frequently Asked Questions.

Du kan också berätta vad du känner för templet. Om du har varit i templet och utfört dop eller om du har varit på tempelområdet, kan du berätta för dina vänner om känslan av frid du hade när du var där.

Om dina vänner frågar varför templet inte är öppet för alla, kan du säga att på grund av det heliga arbete som pågår i templet kan bara de som är andligt förberedda och har en giltig tempelrekommendation komma in. Innan ett nytt tempel invigs hålls ett öppet hus för människorna i samhället så att de kan gå runt i templet och lära sig mer om det. När templet har invigts får vem som helst vara på området. Om så är möjligt kan du bjuda med dina vänner till ett öppet hus för ett tempel eller till tempelområdet.

Inbjud dina vänner att träffa missionärerna

När mina vänner frågar mig om templet, säger jag att det är Herrens hus där vi kan utföra särskilda förrättningar som för oss närmare vår himmelske Fader och gör det möjligt för oss att återvända till

honom. Jag frågar också mina vänner om de skulle vilja träffa missionärerna och lära sig mer. Om de säger nej skriver jag ner deras frågor och frågar missionärerna själv. Sedan berättar jag för mina vänner vad jag har fått reda på. På så sätt får jag lära mig mer om templet också.

Kimmie H., 13 år, Montana, USA

Var tempelvärdig

Jag skulle berätta för mina vänner vad templet innebär för mig: glädje, styrka, uppoffringar och eviga familjer. Jag skulle förklara hur man håller sig

värdig. Om de kan se att jag lever mitt liv med templet som ett av mina viktigaste mål, känner de vilken kraft som templet har. Alla kan se hur vackert ett tempel är på utsidan, men om jag lever på rätt sätt kan jag visa mina vänner vilket hopp och vilken glädje det ger att vara inne i templet.

Emma R., 18 år, Utah, USA

Prata med dina föräldrar

Sök efter svar. Läs i skrifterna och fråga söndagsskolelärare. Frågor kan alltid besvaras. Allt du behöver göra är att söka. Be om det! När jag har frågor om

templet så frågar jag mina föräldrar. De är lätta att prata med och villiga att hjälpa.

Bryson B., 18 år, Utah, USA

Inbjud dina vänner att lära sig mer

Berätta allt du vet för dina vänner — så länge som det är lämpligt. Tala om att vi inte pratar om vissa saker som gäller templet eftersom de är heliga. Om de frågar om något som du inte vet kan du ärligt säga att du inte vet. Och om de vill veta mer kan du bjuda med dem till kyrkan och säga att Gud välsignar alla som håller hans bud med mer andlig kunskap. Vi tror på att lära oss om andliga saker rad på rad, bud på bud.

Carmela B., 18 år, Filipinerna

Be att Anden ska hjälpa dig med ditt svar

När jag ska besvara mina vänners frågor ber jag först till min himmelske Fader om vad jag ska säga. Det kanske kräver stort tålamod, men det är värt att vänta på att Anden ska tala om för dig vad du ska säga. För det andra: Gå till kyrkan och till templet för att utföra dop för de döda så att du får mer andlig kunskap. När min vän ställde frågor om templet, talade jag om för henne att dopen utförs för våra avlidna förfäder som inte fick chansen att ta del av evangeliet medan de levde. I himlen får de sedan välja att ta emot eller tacka nej till förrättningen.

Lydia P., 13 år, Florida, USA

Visa bilder av tempel

Jag tycker om att läsa böcker som har bilder av tempel från hela världen. När en vän frågade mig om templet hade jag inte någon förklaring som var tillräcklig för att hon skulle förstå. Så jag tog mina böcker om tempel och visade henne vad ett tempel är, ändamålet med templet och hur tacksamma vi är för att kunna besöka templet. Jag bestämde mig för att bjuda med henne till kyrkan en söndag, där missionärerna och söndagsskolelärare kunde hjälpa henne att lära sig mer.

Jessica A., 18 år, Indonesien

Besök templet

Om vi försöker besöka templet så ofta vi kan, kan vi få bättre kontakt med vår himmelske Fader. Det innebär att vi kan be till honom om våra vänners

frågor. Om vi inte vet så mycket om templet så betyder det att vi behöver studera mer. Varje gång du ska till templet, studera och be om vad du bör tänka på när du är i templet. Då kan vi svara på sådana frågor som "Hur känns det att vara i templet?"

Sara T., 14 år, Idaho, USA

HELGAT ÅT HERREN

"Templet är en vacker plats, det är en plats för uppenbarelse, det är en plats för frid. Det är Herrens hus.

Det är heligt för Herren. Det bör vara heligt för oss."

Se president Howard W. Hunter (1907-1995), "Den stora symbolen för vårt medlemskap", *Nordstjärnan*, nov. 1994, s. 6.

NÄSTA FRÅGA

"Hur kan jag stå emot frestelser?"

Skicka in ditt svar så att vi har det senast den 15 januari 2013. Antingen kan du lägga ut det på internet på liahona.lds.org eller skicka det via e-post till liahona@ldschurch.org, eller via vanlig post till:

Liahona, Questions & Answers 1/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

Följande information och tillstånd måste finnas med i ditt e-postmeddelande eller brev: (1) fullständigt namn, 2) födelsedatum, 3) församling eller gren, 4) stav eller distrikt, 5) ditt skriftliga tillstånd, och, om du är under 18 år, dina föräldrars skriftliga tillstånd (e-postmeddelande går bra) att trycka ditt svar och fotografi.

HUR VI GER GÅVOR TILL KRISTUS

President Henry B. Eyring
förste rådgivare i
första presidentskapet

HUR UNGDOMAR HAR TILLÄMPAT DETTA

”Jag bjuder med en vän till kyrkan, en veckoträff eller en middag. Lite omsorg räcker länge när det gäller att hjälpa andra känna att de är älskade.”

Armand F.

”Jag försöker skriva till missionärerna som gått ut från vår församling.”

Jenny R.

”Ibland är det bara att vara vän med dem som behöver hjälp.”

Ryan B.

Julens anda skapar en önskan att **ge glädje** åt andra i vårt hjärta. Julfirandet hjälper oss att **hålla vårt löfte att alltid minnas Herren** och hans gåvor till oss. Och det minnet väcker en önskan inom oss att **ge gåvor till honom**.

Han har sagt vad vi kan ge till honom, som ger honom glädje. För det första kan vi genom vår tro på honom **ge ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande**. Vi kan omvända oss och ingå heliga förbund med honom.

För det andra kan ni ge honom gåvan att **göra mot andra så som han skulle göra mot dem**. Det finns en lång lista av möjligheter i Matteus evangelium. Här kan vi läsa ord från vår Återlösare som vi alla hoppas få höra och säga när vi ser honom efter det här livet:

”Då skall de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och **gav dig att äta**, eller törstig och gav dig att dricka?

Och när såg vi dig vara främling och tog emot dig eller naken och **klädde dig**?

Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och **kom till dig**?

Då skall konungen svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig” (Matt. 25:37–40).

Med dessa ord förklarar Herren vilka gåvor vi kan ge honom av tacksamhet. Varje **god gärning** mot någon blir en god gärning mot honom eftersom han älskar alla vår himmelske Faders barn. Och eftersom det ger honom glädje så ger det också glädje till hans Fader, som vi är oändligt tack skyldiga.

Många av er kommer under julen att hitta sätt att ge mat åt människor som är hungriga. När ni gör det bereder ni Herren glädje. Men han har lärt oss att det finns ett sätt att ge **en ännu mer ovärderlig och varaktig gåva**. Han sade: ”Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta” (Joh. 6:35). Av allt det goda vi kan ge honom så är det största vi kan ge att **leda dem vi älskar och tjänar till honom**, den enda källan till evigt liv. ■

Från första presidentskapets julandakt 2010: ”Den gåva som Frälsaren är.”

Berätta om dina upplevelser

Berätta om *dina* upplevelser av att tillämpa de här principerna och läs om andra ungdomars upplevelser genom att gå till lds.org/go/gift12.

KOM, LÅT OSS ÄRA HONOM

"Vi gläder oss åt Jesu Kristi födelse. Han är världens ljus och har inbjudit oss alla att komma till honom och in i ljuset."

Äldste Patrick Kearon i de sjuttio, "Kom, låt oss ära honom",
Liahona, dec. 2011, 42.

Hur är det med dejting?

Larry M. Gibson
Förste rådgivare
i Unga mäns
generalpresidentskap

Att tillbringa tid på tu man hand med andra är nödvändigt för att bygga sanna vänskapsband.

När jag har haft förmånen att prata med unga män och unga kvinnor över hela världen har jag ofta hört att många av er är intresserade av att skapa starkare vänskapsband med personer av motsatt kön, men ni tycker det är svårt att veta exakt hur det ska gå till.

Med alla social media verkar det som om vi borde ha bättre kontakt än någonsin tidigare. Men på sätt och vis kan tekniken göra att vi har relationer som är mindre meningsfulla. Att bara tweeta, sms:a, mejla eller lägga till vänner i Facebook kan inte skapa gedigna vänskapsband. Att tillbringa tid tillsammans med andra är nödvändigt för att bygga sanna vänskapsband.

Det är dags för er, våra underbara ungdomar, att ta tillbaka den gamla definitionen av när unga män och unga kvinnor träffas och har en social upplevelse. Ni kanske har hört ordet: Den här upplevelsen kallade man en gång för en " dejt".

Svar på vanliga frågor

Många av er har frågor om dejting och de råd som ges i nya utgåvan av häftet

Vägledning för de unga. Här är några av frågorna jag har fått, tillsammans med svar från denna underbara handledning.

Jag är inte säker på att jag är redo för att gå på dejt. Finns det någon särskild anledning till att jag borde det?

Dejting är bra av flera orsaker. *Vägledning för de unga* förklarar att en dejt är ett tillfälle "då en ung man och en ung kvinna får möjlighet att lära känna varandra bättre. I kulturer där det är accepterat att dejta, kan det hjälpa dig att utveckla och utöva sociala färdigheter, få vänner, ha roligt på ett sunt sätt, och så småningom hitta en evig livskamrat."¹

Vi får höra att vi inte ska dejta förrän vi har fyllt sexton och aldrig ha stadigt sällskap när vi är unga. Varför?

I *Vägledning för de unga* står det: "Du bör inte dejta förrän du är minst 16 år gammal. Gå ut tillsammans med ett eller flera andra par när du börjar dejta. Undvik att gå på många dejter med samma person. Om du påbörjar ett seriöst förhållande för tidigt i livet kan det begränsa antalet andra personer du får träffa och kan också leda till omoral."²

En ung man vill gå ut på dejt med mig, men jag känner inte att han har samma normer som jag. Vad ska jag göra?

Vägledning för de unga lär: "Välj att bara dejta personer som har höga normer och i vars sällskap du kan uppehålla dina normer ... Var alltid vänlig och respektfull när du bjuder ut någon på dejt eller när du tackar ja eller nej."³

DELA MED DIG AV UPPLEVELSER

Har du en upplevelse när du har tillämpat råden från de här riktlinjerna i *Vägledning för de unga*?

- Tjänande
- Sexuell renhet
- Tionde och offergåvor
- Arbete och oberoende

Skicka ett e-postmeddelande om din upplevelse till liahona@ldschurch.org och skriv "For the Strength of Youth" på ämnesraden. Ta med fullständigt namn, födelsedatum, församling och stav samt en förälders tillstånd (via e-post) att trycka din berättelse.

Ibland kan jag inte komma på något att göra på en dejt, annat än att se på en film. Vad ska jag göra?

Vägledning för de unga ger följande bra principer: "Planera dejter som är säkra, positiva och billiga och som hjälper er att lära känna varandra. Var bara på platser där du kan upprätthålla dina normer och hålla dig nära Anden."⁴

Dessa fyra enkla kriterier — dejter som är säkra, positiva och billiga och där Anden kan vara — ger möjlighet till många bra dejter.

När jag och min hustru har tänkt på våra dejter i början, så var de mest minnesvärda dejterna de gånger när det kostade lite eller inget, när vi var med minst ett annat par, och vi kunde ha meningsfulla samtal och umgås.

Skydda varandras dygd

Låt mig avsluta med ett annat viktigt citat från *Vägledning från de unga* och sedan en sista punkt. För det första: "Kom ihåg att en ung man och en ung kvinna som är på dejt är skyldiga att skydda varandras heder och dygd."⁵ När du går ut på dejt, se till att inte göra något som du någonsin behöver

skämmas över. Som president Thomas S. Monson har sagt: "Vid träffar måste du behandla den andra med respekt och förvänta samma respekt tillbaka."⁶

Skilnaden mellan att dejta och uppvakta

Slutligen: Fastän en del sätter likhets-tecken mellan *dejting* och "uppvaktning" så innebär dejting i kyrkan bland ungdomarna inte att de "har stadigt sällskap" eller att de inte kan dejta andra. Enligt kyrkans normer är dejting menat att vara en chans till socialt umgänge som kan leda till många nya vänner.

När du har blivit vuxen — efter missionen för unga män — säger Herren: "Men i Herren är det så att kvinnan inte är till utan mannen eller mannen utan kvinnan" (1 Kor. 11:11). Det är då dejting blir uppvaktning, vilket betonas i *Vägledning för de unga*: "Ge ... dejting och äktenskapet hög prioritet. Sök efter en livskamrat som är värdig att bli besegrad till dig i templet för tid och all evighet. Att vigas i templet och skapa en evig familj är viktiga delar av Guds lycksalighetsplan."⁷ ■

SLUTNOTER

1. *Vägledning för de unga* (2011), s. 4.
2. *Vägledning för de unga*, s. 4.
3. *Vägledning för de unga*, s. 4–5.
4. *Vägledning för de unga*, s. 4.
5. *Vägledning för de unga*, s. 4.
6. Thomas S. Monson, "Standards of Strength", *New Era*, okt. 2008, s. 5.
7. *Vägledning för de unga*, s. 5.

Hikari Loftus
Kyrkans tidningar

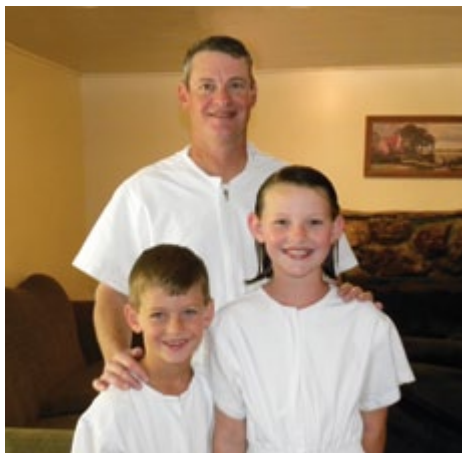
Det finns inte två familjer som är lika, men Gud har instiftat familjen som "den viktigaste sociala enheten i tiden och evigheten."¹ Oavsett var du bor eller hur din familj än är, kan evangeliet hjälpa dig få en starkare relation och andlig styrka eftersom det för in större glädje i din familj. Läs vad dessa tonåringar från hela världen har att säga om varför familjen är viktig för dem.

Tack vare

FAMILJEN

*Har du tänkt på
hur välsignad
du är för att du
tillhör en familj?*

Familjen är evig

Erin från North Carolina i USA och hennes familj (till vänster) har alltid haft ett mål i åtanke: att bli en evig familj. Men Erins pappa var inte medlem i kyrkan.

"Naturligtvis ville mamma och mina syskon att pappa också skulle få evangeliets välsignelser. Jesu Kristi evangelium gjorde oss lyckliga och vi ville att pappa också skulle vara lycklig. Vi ville också så gärna bli beseglade som familj", säger Erin.

Fast beslutna att bli en evig familj, gjorde Erin och hennes syskon och mamma allt de kunde för att hålla buden och utveckla stark ro, och de bad tillsammans för att deras pappa skulle beröras av evangeliet.

Det tog flera år, men till slut döptes och konfirmerades Erins pappa. Tio dagar efter dopet kunde han döpa Erins yngre bror och syster. Snart kommer familjen att uppnå målet att beseglas i templet.

Familjen ger styrka och stöd

Ända sedan pappans död har Elizabeth och hennes bror Enaw, från Kamerun i Afrika, litat till sin mamma. "Hon har varit en källa till hjälp för oss ända sedan pappa dog. Gud har välsignat oss och skyddat oss i allt vi gör", säger Elizabeth.

Elizabeths familj (ovan) blev mer eniga efter att deras pappa hade dött. Och när de hade blivit medlemmar i kyrkan 2010, fick Elizabeth och Enaw lära sig om familjens eviga betydelse.

"Något av det viktiga vi har lärt oss [av evangeliet] är hur viktig familjen är", säger Elizabeth. "Familjen har varit mycket viktig för mig, för genom familjen har jag kunnat bli den jag är idag."

Familjen ger tillväxt och frid

Adina från Schweiz lärde sig hur familjemedlemmar kan hjälpa varandra utveckla talanger medan de deltar i sunda fritidsaktiviteter tillsammans.² Hennes familj planerar en månatlig familjeutflykt där de lär sig mer om varandras hobbies. "Vi har möjlighet att ge våra syskon en djupare insikt i vårt liv och våra intressen", säger hon. En gång undervisade hennes pappa familjen i hur man dresserar hundar (nedan). "Det var roligt att se hans entusiasm och hur glad han var över att visa en viktig del av sitt liv och sin hobby för oss", minns Adina.

Genom dessa familjeaktiviteter har Adina utvecklat många färdigheter. Hon känner också större frid i sitt liv: "Familjen är en plats där jag kan vila från vardagslivets stress och andas lugnt, samtidigt som jag får styrka och vet att jag inte behöver stå ensam i det här livet. Jag är tacksam för det, för världen idag är så snabb och högljudd. Jag är glad att jag har en plats där jag kan förnyas och vila."

Deras anledningar kanske skiftar, men de här tonåringarna har upptäckt att de kan lita till sin familj för att få stöd, frid och kärlek. ■

SLUTNOTER

1. *Handledning för familjen* (2006), s. 1.
2. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.

HÄNGIVNA FAMILJER

"Det viktigaste vi har att arbeta

för i vårt liv är vår familj. Om vi hänger oss åt familjen förbättrar vi varje annan aspekt av vårt liv och blir, som folk och som kyrka, ett exempel och en ledstjärna för alla jordens människor."

Se äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum, "Så att de som gått vilse må hitta hem", *Liahona*, maj 2012, s. 98.

GÅVOR SOM MAN INTE KAN SLÅ IN

Tjänande

En av de bästa gåvorna du kan ge är tjänande. Dina föräldrar kommer att tycka om det.

- Städa hemmet.
- Erbjud dig att sitta barnvakt.
- Duka och duka av bordet.
- Laga middag till din familj.
- Diska eller sopa golvet.
- Hjälp ett syskon med hans eller hennes läxor.
- Beroende på hur klimatet är där du bor kan du skotta snö från ingången eller rensa ogräs i trädgården.

Elyse Alexandria Holmes

På julen ägnar vi oss ofta åt att ge gåvor till dem vi älskar. Men kom ihåg att några av de bästa julklapparna är de som man inte kan slå in. Här är några oförglömliga gåvor som du kan ge till dina föräldrar.

Tid med familjen

Ta dig tid till din familj även om du har ett hektiskt schema. Din närvaro är till stöd för dina föräldrar och de tackar dig för dina ansträngningar.

- Var med på hemaftnarna (utan att någon behöver påminna dig om det).
- Lek med dina syskon.
- Kom i tid till familjemiddagar.
- Prata med och lyssna på familjemedlemmarna.
- Var med när familjen ber och studerar skrifterna tillsammans.
- Tillbringa tid med din familj i stället för bara med dina vänner, eller bjud med dina vänner till familjeaktiviteter (med dina föräldrars tillåtelse).

Hängivenhet

Låt dina föräldrar veta att du är hängiven något viktigt. Det bästa sättet att visa din hängivenhet är att börja nu och sedan fortsätta.

- Förbered dig för att gå ut som missionär (för unga män). Börja nu och bygg upp en missionärsfond om du kan.
- Studera skrifterna dagligen.
- Spara en del av det du tjänar.
- Gå i skolan utan att klaga och gör dina läxor i tid.
- Delta i seminariet. Om du är med på morgonseminarium så vakna av dig själv.
- Förbered dig för ett tempeläktenskap. Gör en lista över viktiga egenskaper att titta efter hos en framtida maka och utveckla sedan dessa egenskaper hos dig själv.

Inställning

Dina föräldrar uppskattar om du har en bra inställning till dem och till andra familjemedlemmar.

- Ha en positiv inställning.
- Påpeka inte brister hos dina föräldrar eller syskon.
- Gör det till en vana att tacka, även för små saker.
- Skriv ett tackbrev till dina föräldrar för allt som de har gjort för dig.
- Lös konflikter med dina föräldrar eller syskon utan ilska eller bråk.
- Räkna dina välsignelser — bokstavligt talat. Gör en lista över sådant som du har kunnat göra tack vare dina föräldrars stöd, och visa listan för dem. ■

Första Korintierbrevet 15:20–22

I de här verserna förkunnar aposteln Paulus att Kristi uppståndelse innebär att alla ska uppstå en dag.

och en dag kommer att dö, och de som ännu inte fötts och ännu inte dött just räddats.

Resultatet av Kristi seger över graven är att vi alla kommer att uppstå. Detta är själens återlösning.”

President Thomas S. Monson, ”Han är inte här, han har uppstått”, *Liahona*, apr. 2011, s. 4.

I Kristus [skall] alla göras levande

”Jag undrar om vi tillfullo uppskattar den ofantliga betydelsen av vår tro på en bokstavlig, allmän

uppståndelse? Löftet om odödlighet är grundläggande för vår tro ...

På vår eviga färd är uppståndelsen det viktiga vägmärke som markerar slutet på dödligheten och början på odödligheten ... Vi vet också genom nutida uppenbarelse att utan att vår ande och kropp förenas i uppståndelsen skulle vi inte kunna motta ’glädjens fullhet’ (L&F 93:33–34).”

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, ”Uppståndelsen”, *Liahona*, juli 2000, s. 17–18.

²⁰Men nu har Kristus uppstått från de döda som förstlingen* av de insomnade. ²¹Ty eftersom döden kom genom en människa, så kom också de dödas uppståndelse genom en människa.

²²Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande.

Nu har Kristus uppstått från döden

”Inga ord i kristendomen betyder mer för mig än de som sades av ängeln till den gråtande Maria från Magdala och den andra Maria när de på veckans första dag kom till graven för att vårda Herrens kropp. ’Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han har uppstått’ (Luk. 24:5–6).

Med det tillkännagivandet hade de som levt och dött, de som nu lever

Förstlingen av de insomnade

Förstlingen — den frukt, de grönsaker, den säd osv. som mognar först av skörden.

Under moselagen offrade man förstlingen som ett heligt offer till Herren för att visa tacksamhet och hängivenhet. Eftersom förstlingen är ett tecken på att skördetiden har börjat, och att det kommer mycket mer gröda, säger aposteln Paulus att Jesus Kristus var förstlingen av de döda (”de insomnade”) som uppstod och att många fler kommer att uppstå.

Liksom i Adam alla dör

Eftersom Adam och Eva föll måste människorna lida fysisk död (se 2 Nephi 9:6; Mose 6:48).

Redaktionens anmärkning: Den här sidan är inte avsedd att vara en omfattande förklaring av en utvald vers i skrifterna, bara en inledning till egna studier.

GE MAT ÅT DE HUNGRIGA

Med små medel kunde vi uppfylla stora behov — både fysiska och andliga.

Dallin C. Wilcox

I december 2004 verkade jag som heltidsmissionär i Lins i São Paulo i Brasilien. Den lokala församlingen och grenen bestämde sig för att delta i Brasiliens årliga program "Natal sem Fome" (Jul utan hunger). Vi gick samman med flera andra grupper — bland annat soldater från brasilianska armén, brevbärare och medlemmar av andra kyrkor — och gick igenom flera bostadsområden och samlade in mat som senare delades ut till behövande i staden. Vi använde också detta som ett bra tillfälle att dela ut utdelningskort, eller "vänskapskort" som vi kallade dem. Omkring 2 000 kort delades ut.

Många av medlemmarna berättade hur bra det hade känts att tjäna och dela med sig av julens anda under den heta brasilianska solen. Det var en imponerande syn att se soldaterna dela ut utdelningskort från en kyrka som de inte ens tillhörde.

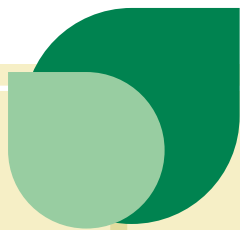
En vecka senare fick vi 127 önskemål om att få

jul-dvd:n *Gläd dig o jord* med sång av Tabernakelkören. Veckan därpå fick vi ytterligare 22. Min kamrat och jag började undervisa de här personerna och kom in i många hem till följd av det här projektet.

Jag ska aldrig glömma glädjen och kärleken som det där speciella projektet medförde, när vi hjälpte till att sprida evangeliet och avhjälpa många familjers hunger. Både den andliga och den fysiska hungern minskade.

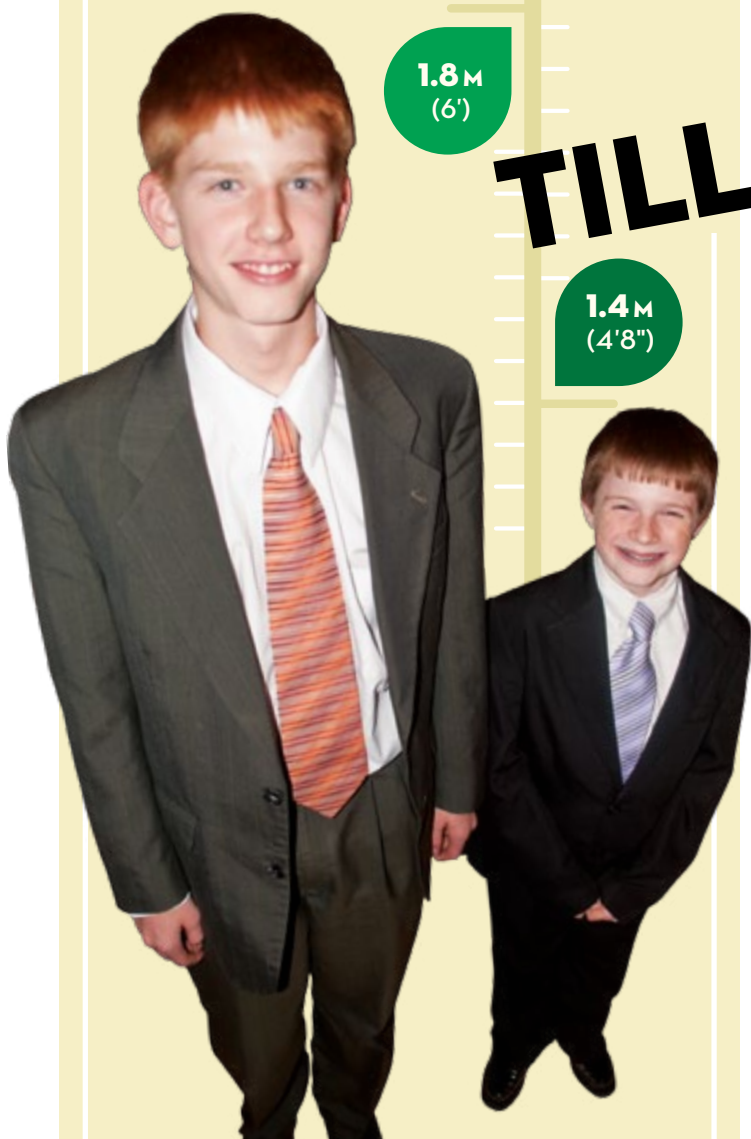
Jag vet att genom små och enkla medel (till exempel utdelningskort) uträttas mycket stora och underbara saker (till exempel människors frälsning). Denna upplevelse bevisar att det finns många tillfällen under julen och andra högtider att föra fram detta stora och förunderliga verk. ■

Dvd:n Gläd dig o jord och utdelningskortet för dvd:n finns på store.lds.org.

1.8 M
(6')

1.4 M
(4'8")

VÄXA TILLSAMMANS SOM DIAKONER

Fastän de ser så olika ut har dessa två unga män mycket gemensamt.

T Tyler W. är en och åttio två lång, har rött hår och 45 i skostorlek. Gerrit V. är en och fyrtio, har brunt hår och 34 ½ i skostorlek. Men fastän de är olika fysiskt sett, kallar deras familjer dem för "tvillingar" eftersom de är bästa vänner och har mycket gemensamt.

Gerrit och Tyler är båda 12 år gamla och är i samma diakonkvorum. De tycker båda om att sporta, vara med sin familj och lära sig nya saker. De har också båda ett vittnesbörd om evangeliet och strävar efter att hedra aronska prästadömet. "Vi behöver utföra våra prästadömsplikter så att vi kan lära av dem", säger Gerrit.

De tycker båda om att utföra sina plikter som är att dela ut sakramentet och samla in fasteoffer.

De hjälper också andra diakoner i församlingen genom att inbjuda dem att komma till Kristus. "Om någon inte är där, skriver en av oss ett meddelande till honom och berättar om allt vi har lärt oss i kyrkan. Sedan ger vi det till honom och säger: 'Kom till kyrkan'", säger Gerrit.

Gerrit och Tyler deltar också i Plikt mot Gud-programmet. De har båda gjort upp planer på att läsa skrifterna mer. "Det kan verkligen hjälpa ens tro och stärka ens vittnesbörd", säger Tyler.

Dessa unga män är diakoner precis som du eller andra du känner. Det finns sådant som gör dem olika och sådant som gör dem lika. Men det viktigaste är att de båda är barn till Gud och vill tjäna honom, eniga i sitt prästadömskvorum. ■

HUR MAN STÄRKER ENIGHETEN I ETT KVORUM

När du ordineras till diakon, som Tyler och Gerret, blir du en del av ett prästadömskvorum. Här är några förslag på hur du kan hjälpa till att skapa enighet i ditt kvorum:

- Låt alla vara med.
- Tjäna tillsammans.
- Uppmuntra varandra.
- Lyssna på varandra.
- Följ instruktionerna från era ledare.
- Hjälp varandra följa evangeliets normer.

Äldste D. Todd Christofferson

i de tolv apostlarnas kворum

Medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum har kallats som särskilda vittnen om Jesus Kristus.

Hur kan jag vara ett vittne om Jesus Kristus?

Vi är vittnen om Jesus Kristus när vi lever så att vi återspeglar hans lärdomar. Hur vi agerar, pratar, ser ut och tänker bör återspegla honom och hans sätt.

Vi är vittnen om Jesus Kristus när vi berättar för andra om våra känslor för honom.

Vi är vittnen om Jesus Kristus när vi lever med en positiv inställning som visar vår tro på honom.

Vi är vittnen om Kristus när vi bär vittnesbörd för andra och hjälper dem lära sig om och följa honom.

Rachel Lynn Bauer

Baserad på en sann berättelse

*"Kom och hylla Frälsaren god.
Gåvor ge med kärlek och mod"
("Herdarnas sång", Barnens
sidor, dec. 1993, s. 8).*

Dags för hemafton!"
ropade pappa.

Jag skyndade mig
till vardagsrummet. Vi gjorde
alltid något roligt den första
hemaftonen i december.

Min lillasyster Michelle sprang
före mig och hoppade upp i den
mjuka blå fåtöljen.

"Det är inte rättvist!" ropade jag.
"Du fick sitta där förra veckan. Det
är min tur."

"Jag kom hit först, så jag får sitta
här", sade hon. "Du kan sitta på
soffan."

"Jag vill inte sitta på soffan",
snäste jag.

Jag stampade bort till
gungstolen och vände bort den
så att jag inte behövde titta på
Michelle. Hon gjorde mig så arg
ibland! Hon trodde att hon kunde
få precis som hon ville. Varje gång
jag klagade sade mamma att jag
behövde vara osjälvisk.

När familjen hade sjungit en
psalm och bett, sade pappa: "Julen
är en spännande tid, och vi behöver
komma ihåg julens sanna mening.
I kväll ska vi börja med våra gåvor
till Jesus."

Våra gåvor till Jesus. Jag hade
glömt bort det!

"Vi firar jul därför att Jesus
föddes", fortsatte pappa. "Han
gjorde det möjligt för oss att ta
emot den största gåvan — evigt liv
tillsammans med vår himmelske
Fader."

"Och vad har han bett oss göra
i gengäld?" frågade mamma.

"Följa honom och hålla hans
bud", svarade min bror.

Mamma gav oss var och en ett
kort och en penna. Vi skulle skriva

om att vi ska älska andra, även om de gör oss arga. Jag visste att Jesus ville att jag skulle älska min syster. Jag skrev: "Jag ska vara snäll mot Michelle."

Vi lade våra kort i en ask som var klädd i guldpaper. Vi lade asken under julgranen. Varje gång vi tittade på asken skulle vi tänka på Frälsarens gåva till oss och vår gåva till honom.

Några dagar senare såg jag att Michelle hade tagit min favoritröja utan att fråga. Jag ville skrika åt henne.

Då tittade jag på guldasken och kom ihåg hur mycket jag älskade Jesus. Jag kunde visa min kärlek till honom genom att vara snäll mot min syster. Jag sade. "Du ser väldigt fin ut idag, Michelle."

Hon log. "Jag är ledsen att jag inte frågade om jag fick använda din tröja. Du var inte där när jag skulle klä

på mig och jag ville se extra fin ut på klassens julfest idag."

Jag kände mig varm inuti. Jag var glad att jag hade valt att vara snäll mot Michelle i stället för att bli arg på henne.

Under resten av månaden försökte jag komma ihåg den varma känslan och mitt mål att bli mer lik Jesus. Jag blev bättre på att vara tålmodig och kärleksfull.

På julaftonen läste pappa julberättelsen och resten av oss gjorde ett rollspel av den. Jag bestämde mig för att vara ängeln i stället för att bråka med Michelle om vem som skulle vara Maria.

Sedan öppnade vi guldasken och läste högt upp våra gåvor till Jesus. När jag hade läst min sade mamma: "Jag har märkt att du har varit extra snäll mot Michelle. Jag är så stolt över dig!"

Jag var också stolt. Jag hade inte öppnat några julklappar än, men hade redan fått något speciellt: en känsla från den Helige Anden som sade att jag hade gjort något som var rätt. ■

ner hur vi kunde visa Jesus att vi älskar honom. Det var vår gåva — att välja något vi kunde göra för att bli mer lika Jesus.

Jag visste med en gång vad min gåva skulle bli. Jesus undervisade

"Den här julen hoppas jag att vi, i alla våra olika jultraditioner, först och främst är fokuserade på Herren Jesus Kristus."

Äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kворum, "Christ the Savior Is Born", *New Era*, dec. 2006, s. 2.

Vår sida

DE LÄNGTAR SÅ TILL TEMPLET

Primärbarnen i La Florida tredje församling i Santiago i Chile besökte tempelområdet med sina primärledare och medlemmarna i biskopsrådet. Medan de gick runt och tittade på den vackra trädgården pratade de om ändamålet med templet. De sjöng "Jag längtar så till templet" (*Barnens sångbok*, s. 99). De såg också en video om Jesu Kristi liv.

KOM TILL TEMPLET

Jag skickar hälsningar från templet. Det var en härlig dag när jag och de andra barnen i Libertads stav i Ecuador besökte området runt templet i Guayaquil. Vi inbjuder alla barn i hela världen att komma och titta på ett tempel om de kan — det är en mycket vacker plats.

Aida V., 10 år, Ecuador

Det är jul — Kristus är född,
av **Oluchukwu O., 9 år, Nigeria**

Aronska prästadsörets återställelse,
av **Felipe L., 12 år, Brasilien**

JAG SKA UNDERVISA OM PROFETEN JOSEPH SMITH

Den heliga lunden, av **Axcel C.**

I Primär har vi lärt oss "O, hur skön var morgonstunden" (*Psalmer*, nr 14), och nu är det min favoritpsalm. När jag blir missionär ska jag berätta om den heliga lunden för dem jag undervisar. Jag älskar Jesus Kristus och profeten Joseph Smith. Jag vet att kyrkan är sann.

Axcel C., 5 år, Peru

EN CHIGIRI-E AV PRESIDENT MONSON

Under sex månader gjorde primärbarnen i Fuji församling i Shizuoka i Japan en *chigiri-e*, ett kollage av handrivet papper, som föreställer president Thomas S. Monson. Det krävdes mycket tid och arbete, men alla arbetade tillsammans medan de tänkte på och lärde sig mer om president Monson.

HON TYCKER OM ATT HA HEMAFTON

Helena C., 9 år, från Costa Rica, kände genast att hon var medlem i kyrkan när hon hade döpts av sin pappa. Hon tycker om hemaftonslektioner om Jesus Kristus. Hon tycker också om att gå i skolan och att leka med sina vänner.

BRA IDÉ

”Kom till Kristus.”

—Moroni 10:32

BARN

Världens ljus

Kimberly Reid

Baserad på en sann berättelse

”Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande” (1 Kor. 15:22).

Erin stod på tempelområdet i Salt Lake City och tittade på statyerna i naturlig storlek som bildade en julkrubba och väntade på att musiken och berättelsen skulle börja. Julljusen blinkade runtomkring henne. Men det kändes inte som jul.

”Mår du bra?” frågade mamma.

Erin nickade, men hon var inte helt säker.

Bara för några dagar sedan hade en pojke i Erins klass i skolan dött

i en bilolycka. Hon sade sett många gråta på begravningen, och hon hade själv gråtit mycket. Erin hade inte känt pojken så väl, men hon visste att hans familj älskade honom lika mycket som hennes familj älskade henne. Det var skrämmande att något sådant kunde hända någon i hennes ålder.

Nu tyckte hon inte det var så spännande med julen. Hon var orolig hela tiden — rädd för att sätta sig i bilen, rädd för att vara ifrån sina föräldrar, rädd för att lämna huset ifall något hemskt skulle hända henne när hon var borta. Inga julljus i hela världen kunde ta bort den oroliga känslan inuti

henne. Hur skulle hon kunna vara glad i en värld där hon inte alltid var i säkerhet?

”Nu börjar det snart”, sade pappa. Han pekade på julkrubban.

Det knastrade i högtalarna och sedan började en röst prata. Musik hördes och strålkastare lyste ner på statyerna av herdarna, de vise männen, Maria och Josef. Erin lyssnade på den välbekanta berättelsen. Jesusbarnet föddes och lades i en krubba. Änglar sjöng. Herdar dyrkade Jesus. De vise männen gladdes sig.

Erin tittade på föräldrarnas ansikten och ansiktena på alla som hade samlats runt krubban. De verkade alla vara glada. Men varför var alla

”Jesus Kristus är ... världens ljus därför att hans exempel och lärdomar lyser upp den stig som vi skall vandra på för att återvända till vår himmelske Fader.”

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, ”Världens ljus och liv”, *Nordstjärnan*, jan. 1988, s. 59.

så glada över Jesusbarnet om hans födelse inte kunde hindra dåliga saker från att hända? Erin tyckte inte om frågan som virvlade runt i huvudet. Allt hon ville var att inte vara rädd längre.

Berättelsen avslutades och en inspelning av profetens röst hördes i högtalaren. Han bar sitt vittnesbörd och läste ett skriftställe i Bibeln: ”Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande” (1 Kor. 15:22).

Erins hjärta slog fortare. Hon upprepade orden inom sig och försökte komma ihåg dem. *Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande.*

Skriftstället förklarade att *alla* skulle dö — unga och gamla — alla. Erin visste det förstås, men hon hade aldrig tänkt på det så mycket innan. Hon tyckte att hon var för liten för att tänka på sådant. Men hon var inte för liten för att ha ett vittnesbörd om sanningen: Tack vare Jesus Kristus skulle *alla* leva igen. Det var därför som herdarena och de vise männen var glada. De förstod vad Jesus hade kommit till jorden för att göra.

Erin tittade bort från det lilla stallet till ett fönster i informationscentret bakom scenen med krubban. Inne i centret lyste det på en stor staty av Jesus där han sträcker

ut sina händer med ärren. Erin tänkte på det lilla barnet i krubban och hur han växte upp och blev någon som hade all makt. Och ändå valde han att offra sitt liv för henne. Han hade fötts så att hon skulle kunna leva igen. Vad som än hände kunde Erin känna sig trygg i Jesus kärlek.

Ett lugn kom över henne. Hon kunde inte riktigt förklara hur, men oron försvann. När hon tittade på statyn av Jesus Kristus, som lyste klarare än julljusen, märkte hon knappt den mörka kvällshimlen. Hon var för upptagen med att känna värmen och hoppet inom sig. ■

Jesus Kristus är Guds Son

Tänk dig att du färdas över en öken. Resan är lång, kamelfärden är guppig och du har inte ens en karta att följa! I stället följer du en stjärna. Hur skulle det kännas? Skulle du ha tro nog att fortstätta?

För två tusen år sedan gjorde de vise männen just detta. De såg en lysande stjärna i öster och begav sig till Betlehem för att hedra Kristusbarnet med fina gåvor. Och de vise männen var inte de enda som såg stjärnan. På andra sidan havet, på den amerikanska kontinenten, såg nephiterna stjärnan och visste att Jesus Kristus, Guds Son, hade fötts.

I dag när vi tänker på den stjärnan så påminns vi om Frälsaren. Den lyste i mörkret och visade vägen för de vise männen, precis som Jesus visade oss hur vi ska leva. Stjärnan lyste konstant, och Frälsarens kärlek till oss är också konstant. Nästa gång du tittar på stjärnorna, tänk då på att Jesus Kristus är Guds Son och världens ljus! ■

SÅNG OCH SKRIFTSTÄLLE

- "Barnet i Betlehem", *Barnens sångbok*, s. 32–33.
- Läran och förbunden 11:28

VDR-AKTIVITET: SYMBOLER FÖR FRÄLSAREN

Jesus jämförde sig själv med många saker. Genom att studera jämförelserna kan vi lära oss mer om honom. Läs de här skriftställena som familj och samtala om vad de här symbolerna säger om Frälsaren.

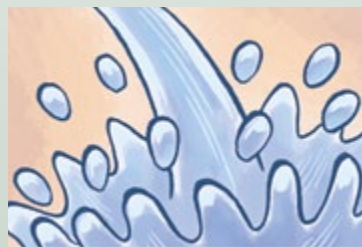
Herde (se Ps. 23:1)

Lamm (se Joh. 1:29)

Bröd (se Joh. 6:51)

Vatten (se Joh. 4:14)

Klippa (se 2 Nephi 8:1)

BARA FÖR DIG

Gör några juldekorationer för att minnas hur Frälsaren välsignar ditt liv. Klipp ut stjärnorna och limma fast dem på tjockt papper. På baksidan av dekorationerna limmar du fast en bild av dig själv eller din familj och skriver något du kan göra för att följa Jesus Kristus, världens ljus. Klipp hål längst upp och dra ett snöre genom hålen.

En JULBÖN besvaras

Peggy Schonken

Baserad på en sann berättelse

"Herren [kommer] ihåg de rättfärdigas böner som uppsänts till honom för dem" (Mormon 5:21).

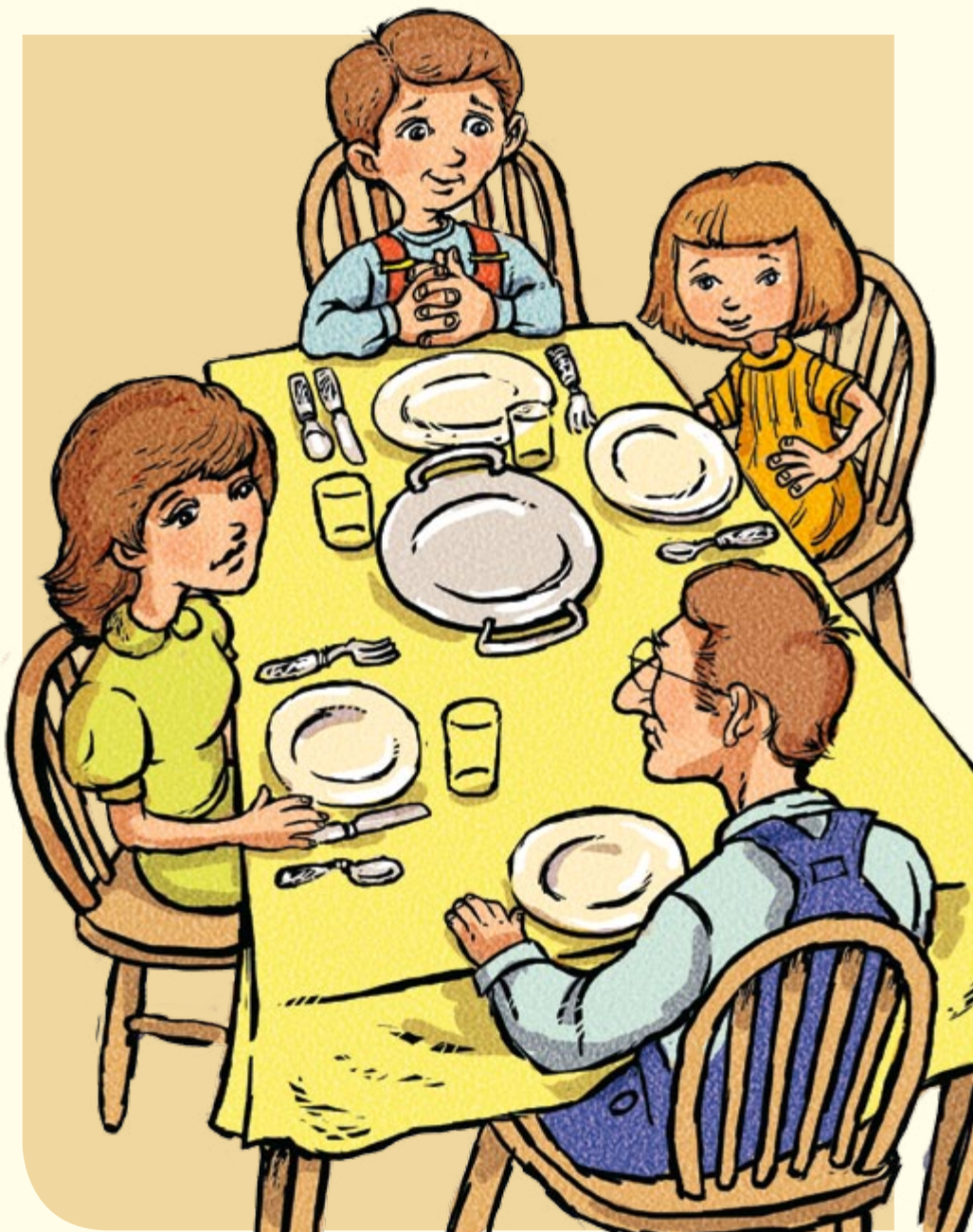
Peggy vaknade på juldagsmorgonen. Hon glädde sig åt att få en ny rolig leksak och att äta god julmat. Men när hon tittade sig omkring förstod hon att det skulle bli annorlunda det här året. Fastän hennes pappa arbetade hårt hade hennes familj haft ont om pengar.

Det fanns inga tecken på att det skulle bli en festlig julmiddag. Grönsakslådorna var tomma och det fanns ingen mat i kylskåpet.

Peggy och hennes bror Malcolm gick bort till dörren till sina föräldrars sovrum och såg att de stod på knä bredvid sängen. De lyssnade tyst medan mamma och pappa bad om att vår himmelske Fader skulle hjälpa familjen att få mat.

"Kom", sade Peggy till Malcolm. "Vi går ut."

Peggy och Malcolm gick ut och plockade ormbunkar som växte vilt i närheten av trädgården. De kanske

inte skulle få någon leksak i år, men de kunde ändå göra hemmet lite mer juligt.

Det kändes bättre när de hade dekorerat huset med ormbunkarna, men det fanns fortfarande inga tecken på mat.

”Herren hjälper oss”, sade mamma. ”Nu dukar vi.”

Pappa satte tallrikar på bordet medan mamma lade ut gafflar och skedar.

Barnen tittade förvirrat på varandra. Bordet var dukat, men det fanns ingen mat. Tiden för frukost var snart förbi och tiden för lunch närmade sig. Peggy var hungrig. Hon undrade hur hennes familj skulle få mat.

Klockan blev tolv, sedan halv ett och sedan ett. Inget hände. Då hörde Peggy att någon knackade på dörren.

Hon rusade dit för att öppna dörren och blev chockad över att se familjen Kirk stå där. De hade med sig skinka, bröd, kyckling, sallader och sötsaker. Peggy kunde inte tro sina ögon.

”Vi skulle just sätta oss ner och äta jullunch när vi kom att

tänka på er”, sade broder Kirk. ”Vi hoppas ni har användning för den här maten.”

Pappa skakade broder Kirks hand och mamma började ställa fram maten på köksboret. Peggy var fortfarande chockad. Hon tittade storögt på mamma och pappa, men de såg ut som om de hade väntat sig att det här skulle hända.

Peggy kom ihåg känslan hon hade fått på morgonen. Den här julen *var* annorlunda. Det här var julen då hon lärde sig att vår himmelske Fader hör och besvarar böner. Och det var den bästa gåvan hon skulle ha kunnat få. ■

”Ödmjuka, tillitsfulla böner ger vägledning och frid.”

Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum, ”Använd dig av bönens himmelska kraft”, *Liahona*, maj 2007, s. 8.

Smörgåskompisar

Heidi Poelman

Baserad på en sann berättelse

1. William hoppade in bilen bredvid Jeremy och satte på sig säkerhetsbältet.

Är alla klara att åka till förskolan?

Ja!

Ja!

2. Jeremys mamma körde nerför vägen och William öppnade sin matlåda. Han tog fram en smörgås med jordnötssmör och sylt och tog en stor tugga.

3.

Jeremy tittade på Williams smörgås. Den såg god ut. Jeremy var hungrig.

4. Mamma, jag är hungrig. Har du något till mig att äta?

Nej, tyvärr Jeremy. Vi åt ju innan vi åkte. Jag har inget med mig.

Okej.

5. Jeremy var ledsen. Han ville också ha en smörgås.

6. William såg att Jeremy var ledsen. Han bröt av en bit av sin smörgås och gav den till Jeremy.

Varsågod!

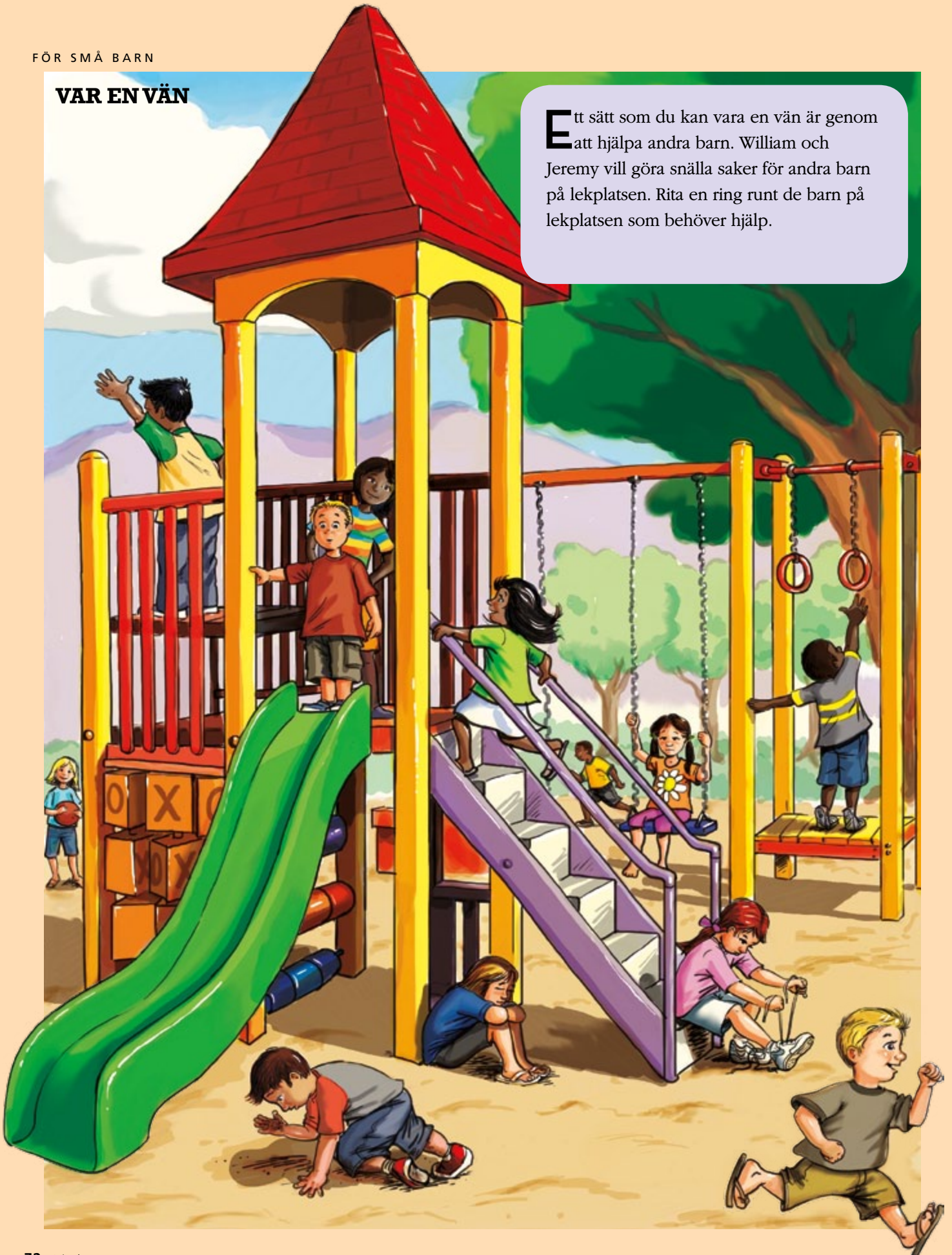
7. Tack, William. Du är snäll.

Inga problem. Det är det som vänner är till för!

VAR EN VÄN

Ett sätt som du kan vara en vän är genom att hjälpa andra barn. William och Jeremy vill göra snälla saker för andra barn på lekplatsen. Rita en ring runt de barn på lekplatsen som behöver hjälp.

FÄRGLÄGGNINGSSIDAN

Joseph Smith såg och vittnade om Jesus Kristus.
"Han lever! Ty vi såg honom, ja, på Guds högra sida, och vi hörde rösten vittna om att han är Faderns Enfödde" (L&F 76:22-23).

Medlemmar uppmanas att sprida evangeliet genom tidskriftsprenumerationer

Heather Whittle Wrigley

Nyheter om och händelser i kyrkan

Kyrkans avdelningschef för inköp/material för Thailand, Kanogwan Wongwiraphab, behandlar regelbundet kyrkans medlemmars beställningar av utrustning och material, till exempel tempelkläder och SDH-publikationer.

Men hon blev förvånad en dag när en kvinna besökte hennes kontor för att förnya sin prenumeration på kyrkans tidskrifter. I den delen av världen förnyar medlemmarna normalt sina prenumerationer genom sin enhets tidskriftsombud. Men kvinnan förklarade att hon inte hade något ombud i församlingen. Hon var buddist och hade hört talas om kyrkans tidskrifter när hon fick en gåvoprenumeration av en vän som var medlem.

”Hon började säga underbara saker om kyrkans tidskrifter och hur värdefulla de var för hennes barn”, skriver syster Wongwiraphab. ”När hennes barn kom hem från skolan och såg tidningarna blev de så glada, och de läste ut dem snabbt.”

Kvinnan berömde tidskrifterna för deras ”stora värde” och för att de undervisade barnen om goda seder och ordförråd. Hon var så imponerad att hon förnyade sin egen

prenumeration och gav gåvoprenumerationer till sina medarbetare så att deras barn kunde få glädje av dem.

”Även ickemedlemmar kan känna och inse [tidskrifternas] värde, och [de] vill ge dem till andra”, skriver syster Wongwiraphab.

Kyrkans ledare har alltid uppmuntrat kyrkans medlemmar att läsa kyrkans tidskrifter och ge dem till andra.

Äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kvorum har belyst tidskrifternas långtgående möjligheter. ”Den goda andan i dessa tidskrifter ska hjälpa

Man kan också få hjälp genom att kontakta lokala tidskriftsombud, mejla help@store.lds.org eller ringa en kundtjänstrepresentant för det egna landet. En lista med telefonnummer till de här representanterna för varje land finns på store.lds.org. Klicka på **contact us** under **Customer Support** längst ned på sidan. Klicka sedan på länken **by telephone** under **Contact Us**.

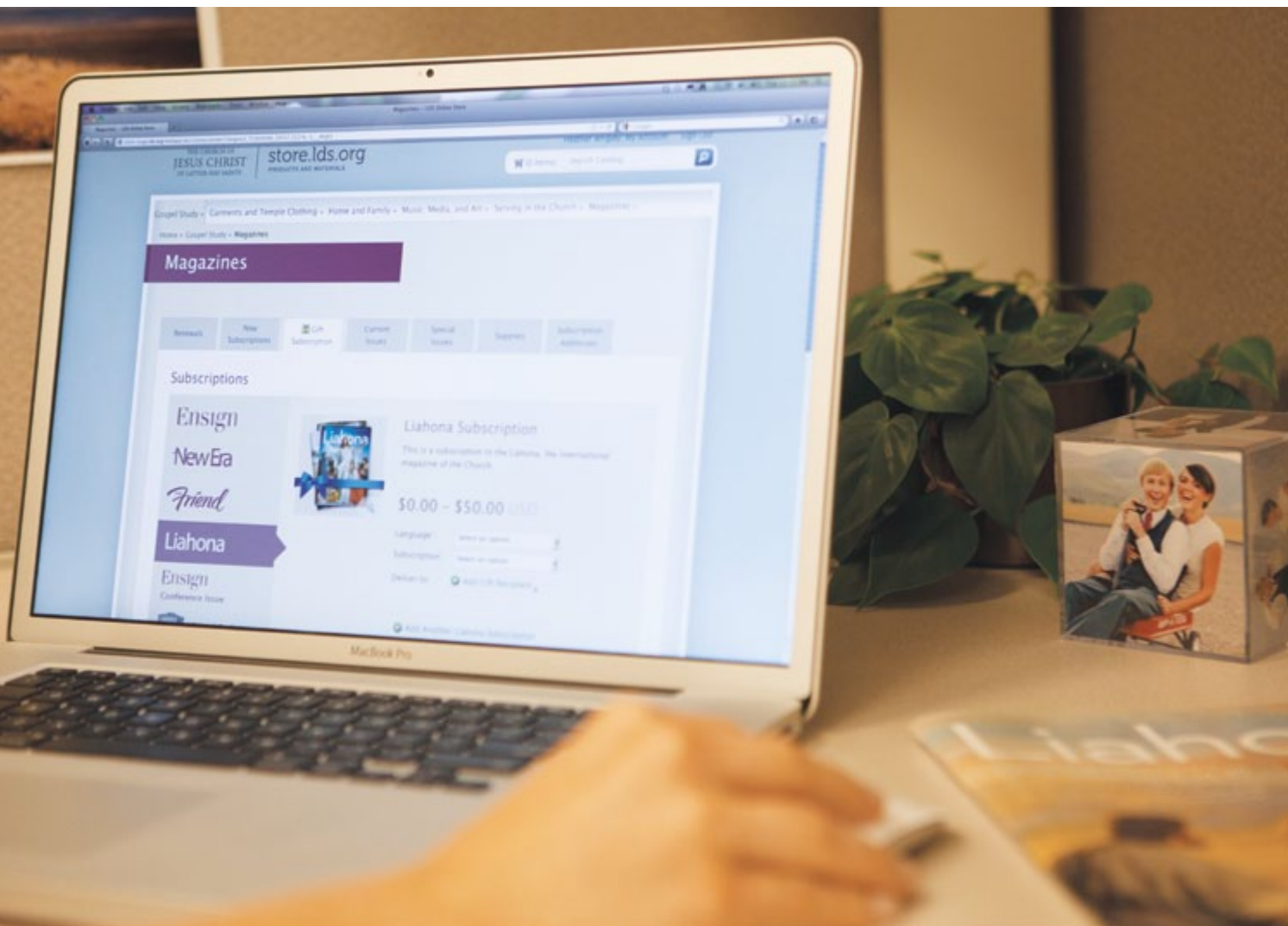
till att fylla era hem med värme, kärlek och evangeliets styrka”, sade han (”Familjens betydelse”, *Liahona*, maj 2003, s. 40).

Äldste Craig A. Cardon i de sjuttios kvorum är biträdande verkställande direktör vid prästadömsavdelningen och redaktör för kyrkans tidskrifter, och han ser deras värde för var och en.

”Kyrkans tidskrifter är en viktig del av kyrkans auktoritetens budskap genom vilka Herrens profeters ord är tillgängliga för alla vår Faders barn i alla åldrar i frågor som är relevanta i dagens värld”, säger han. ”Varje månad har vi intressanta och engagerande artiklar som rör omständigheter som är vanliga över hela jorden, inom och utanför kyrkan. Alla uppriktiga sanningssökare har stor nytta av de inspirerade lärdomar och den ledning som finns i dem.”

Om alla som prenumererar på kyrkans tidskrifter skulle sända en gåvoprenumeration till en vän eller släkting utanför kyrkan, skulle nära 1,7 miljoner nya prenumeranter komma i vänlig kontakt med kyrkan varje månad.

Genom kyrkans nätbutik — store.lds.org — kan man snabbt och

Medlemmar uppmanas att sprida evangeliet till vänner och familjer i alla åldrar, av alla religioner och bakgrund genom gåvoprenumerationer till kyrkans tidskrifter.

lätt prenumerera på en eller flera tidskrifter eller ge en gåvoprenumeration till en släkting eller vän. *Friend*, *New Era* och *Ensign* finns bara på engelska, medan *Liahona*, som innehåller vissa artiklar från de tre tidskrifter som bara finns på engelska, finns tillgänglig på dussintals språk.

En biskop i Peoria stav i Arizona har funnit att en gåvoprenumeration för ett år av *Friend* till barn i församlingen är en bra hjälp till att omge dem med levande profeters och apostlars ord.

Penélope B. Woodward från Texas, sände en gåvoprenumeration av *Liahona* till sin kusin, liksom till en vän och en lärare i ett annat land.

”Jag hoppas den lär honom hur viktigt det är att ingå och hålla förbund”, skriver hon. Hon fortsätter med att gåvoprenumerationen är ett sätt att ”jämna vägen för att [min vän] en dag ska höra och ta emot evangeliet.

För att beställa gåvoprenumeration går man till store.lds.org. Detaljerad information om beställning av tidskrifter finns till vänster

på sidan. Beställningsprocessen på nätet vägleder personen till förnyelse, nya prenumerationer och gåvoprenumerationer.

Store.lds.org finns på engelska, franska, italienska, japanska, kinesiska, koreanska, portugisiska, ryska, spanska och tyska. Den som inte talar något av de här språken eller som inte har internet kan beställa eller skänka tidskrifter genom att kontakta eller besöka kyrkans distributionscentrer som finns i många länder. ■

Kyrkans material finns online på mer än 100 språk

För medlemmar runtom i världen som inte talar något av de tio språken engelska, franska, italienska, japanska, kinesiska, koreanska, portugisiska, ryska, spanska och tyska, kan det vara svårt att hitta kyrkans material på sitt eget språk. Men för den som hittar till LDS.org:s språksidor, behövs det bara några få klick för att få tillgång till det viktigaste av kyrkans material.

Längst upp till höger eller längst ner till vänster på hemsidan LDS.org klickar man på **jordgloben** för att hitta länkar till alla tillgängliga språksidor på LDS.org. I slutet av 2012 hoppas teamet bakom LDS.org att ha 108 språksidor, inklusive hrvatski (kroatiska), malagassiska (som talas på Madagaskar) och twi (som talas i Ghana).

I år uppdaterades språksidorna med några nya artiklar, däribland PDF-versioner av *Liahonas* lokala sidor på mer än 40 språk och en enkel PDF-fil med av april konferensen 2012 på över 90 språk. Mormons bok i PDF-format

finns på 99 språk, 24 fler än de som funnits tidigare på LDS.org.

Översättningar presenteras efter kyrkans världsomfattande plan att introducera kyrkans material på vissa språk.

Enligt den här planen har kärnmaterial — sakramentsbönerna, Trosartiklarna, lektionsboken *Evangeliets grundsatser*, utvalda tal från generalkonferenser och broschyren *Profeten Joseph Smiths vittnesbörd* till exempel, — förtur i fråga om översättning.

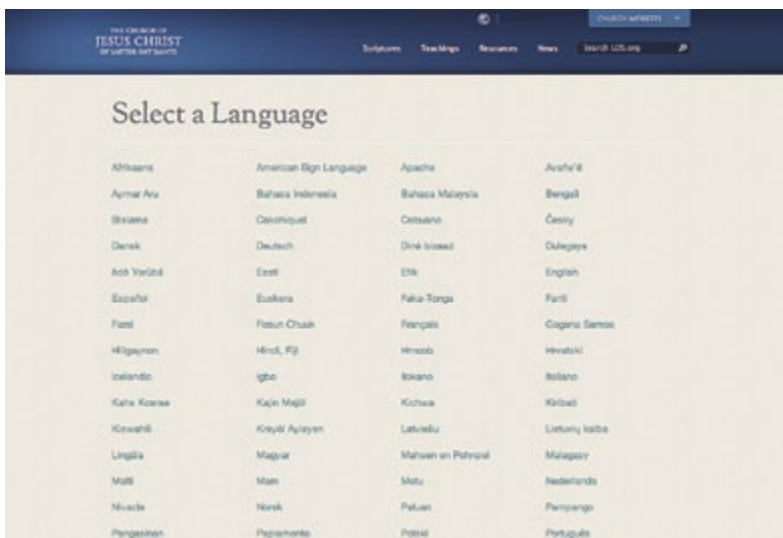
Ytterligare översatt material såsom skrifterna, psalmer, "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" samt första presidentskapets och besökslärares budskap produceras allteftersom antalet medlemmar som talar ett visst språk ökar.

Material översätts och distribueras efter godkännande från första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum. Områdespresidentskapen kan också begära att visst material blir tillgängligt på ett visst språk om de märker ett behov.

"De här sidorna finns tillgängliga för eget och organisatoriskt bruk", säger Digital channels produktchef Matt Robinson. "Lokala ledare kan använda den här resursen både i sina egna studier och för att hjälpa medlemmar i ämbeten och familjer."

Sargis Ayyvazyan, andre rådgivare i distrikts-presidentskapet i Jerevan i Armenien berättar att armeniska medlemmar gärna använder kyrkans hemsida på armeniska för att skriva ut material som hjälper dem i deras ämbeten. De använder dem också för att ta emot och läsa information om kyrkan och hitta generalkonferensmaterial på sitt modersmål. ■

Dussintals nya utskrivbart och nerladdningsbart material har tillagts och fortsätter läggas till på LDS.org:s mer än 100 språksidor.

President Monsons liv firas med en kväll av sång, musik och andra hyllningar

Gerry Avant

biträdande redaktör vid *Church News*

ett storslaget firande och till president Thomas S. Monsons ära på hans 85-årsdag fylldes Konferenscentret av 20 000 människor den 17 augusti 2012 till en kväll av musik, berättelser och hyllningar i ett program som kallades "Golden Days: A Celebration of Life" (Gyllene dagar: en hyllning till livet).

Programmet omfattade musik och budskap från några av president Monsons älsklingsshower från Broadway och andra inspirerande sånger på hans 85-årsdag, som inföll den 21 augusti.

President Monson satt på första raden tillsammans med sin hustru Frances Johnson Monson och nära släktingar.

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, berättade om en hyllning till president Monson i "a country road in the deserts of Arizona" (en landsväg i Arizonas öken), där president Monson stannade till för att skaka hand med ett ungt par och deras små barn, vilket slutade med att han tålmodigt hälsade på många fler som kom förbi.

President Eyring sade att han sett hur president Monson "gått Herrens ärenden till folket", ofta också till barn i olika omgivningar i världen. "Det var inte bara de han talade med som upplevde gyllene stunder, men det blev det också för oss som såg detta hända", sade han. "Jag är inte densamme, och det gäller alla som deltog, för tack vare den kärleken förändrades vi."

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, gratulerade också president Monson "till ett liv fyllt av gyllene dagar. ... President Monson, du är en vän som bringar ljus i mörkret, och du är en Guds profet för vår tid.

"Golden Days: A Celebration of Life" gav en nostalgisk tillbakablick på president Monsons liv — hans barndom, äktenskap, militärtjänst och tjänande i kyrkan — genom musik och sång.

Vi älskar och stödjer dig. Vi ber för dig", sade han.

Många andra från kyrkan, andra religioner och samhället, förutom vänner sedan många år, hyllade president Monson via förinspelade videohälsningar. Han gavs också erkännande för sina år av engagemang i scoutrörelsen.

Mot slutet av programmet citerade president Monson den skotske författaren och poeten James Barrie, som skrev: "Gud gav oss minnen, så att vi kan ha junirosor i vårt livs december" (se *Peter's Quotations: Ideas for Our Time* (1977), sammanst. av Laurence J. Peter, s. 335).

"I kväll har jag fått en hel bukett minnen", sade president Monson.

Som visuell höjdpunkt hade Konferenscentrets scen dekorerats med hundratals gula rosor som symboliserade hans livs "gyllene dagar". ■

FOTO DEBRA GHRIS

Första staven bildad i Kap Verde

Söndagen den 29 april 2012 organiserade äldste Erich W. Kopischke, dåvarande president för området Europa, Kap Verdes första stav i huvudstaden Praia, i närvaro av över 1000 medlemmar.

Rosivelto Teixeira kallades och avskildes att presidera över den nya staven med Adilson Monteiro som förste rådgivare och José Pires som andre rådgivare.

Nyinvigningen av kapell i London sprider evangeliet till många

Kyrkans historiska kapell vid Hyde Park i London byggdes om och återinvigdes som kapell för gudsdyrkan och som besökscenter strax före olympiska spelen den 1 juli 2012.

Äldste Erich W. Kopischke i de sjuttios kворum, dåvarande president för området Europa, återinvigde byggnaden. "Min förhoppning är att bokstavligen hundratusentals människor genom åren ska komma till den här byggnaden för att lära mer om Jesu Kristi evangelium", sade han.

Nya Kaledonien firar kyrkans tillväxt

Den 27 maj 2012 organiserade äldste James J. Hamula i de sjuttios kворum den första staven i Nya Kaledonien med 800 medlemmar närvarande.

"Sista dagars heliga och hela Nya Kaledonien kommer att välsignas alltmedan Jesu Kristi evangelium predikas och omfattas av allt fler människor", sade äldste Hamula.

Den nya staven, Noumea stav, omfattar 2000 medlemmar och åtta möteshus.

FOTO ÄLDSTE JOSÉ A. TEIXEIRA

Medlemmarna i presidentskapet för Praia stav i Kap Verde (från vänster till höger): Adilson Monteiro, förste rådgivare; Rosivelto Teixeira, president och José Pires, andre rådgivare.

"Vårt viktigaste uppdrag blir att predika evangeliet och alla dess principer för folket i Nya Kaledonien vilket kommer att ge glädje till dem, deras familjer och i deras arbetsmiljö och samhällen", sade Georgie

Guidi, som kallades att vara stavens förste president. Marc Mocellin och Thierry Gorodey kallades som hans rådgivare.

Det första möteshuset i Etiopien

Medlemmar i Etiopien ser redan välsignelser komma av landets första möteshus. Byggnaden ligger vid landsvägen mellan Addis Abeba och Adama och är på tre våningar med parkering under jord.

Men viktigare än de tekniska aspekterna på möteshuset är hur det tjänar som trossymbol för grenens medlemmar, som tidigare hade möten i ett bostadshus nära den nuvarande byggnaden.

Debre Zeits grenspresident Efrem Aemero Mekonen säger: "Varje gång jag kommer till det nya möteshuset påminns jag om våra förbund. Liksom när befälhavaren Moroni höjde frihetsbaneret blir jag stärkt."

Uppdatering

Första presidentskapet har tillkännagett en förändring i områdespresidentskapet för Centralamerika, då man omplacerat äldste Robert C. Gay till kyrkans huvudkontor och i hans ställe kallat äldste Kevin R. Duncan som andre rådgivare. Den här förändringen påverkar de kyrkouppdrag som anges i augustinumret av *Ensign* och *Liahona*.

BREV TILL REDAKTIONEN

Liahona ger svar

Jag är medlem, född i kyrkan. Ibland uppskattar jag inte evangeliets många välsignelser i mitt liv. Men när jag tänker på det här vet jag att jag aldrig kan tacka min himmelske Fader nog för allt jag har. En av de här välsignelserna är den inspirerade tidningen *Liahona*. Det är otroligt hur jag får precis de svar jag behöver varje gång jag läser den. Tack för de här budskapen.

Ludmilla L., 13 år, Argentina

Våra vittnesbörd växer

Liahona har förändrat mitt och min familjs liv. Den är ett stort redskap, för genom den kan man lära och få kunskap. Tack vare tidningen får vi styrka, och vårt vittnesbörd om kyrkan växer.

Ana Marcela Echenique Hoyos, Colombia

Förslag till familjens hemafton

Liahona söker förslag till och upplevelser av familjens hemafton. Idéerna kan ges kortfattat — berätta bara om en givande eller meningsfull hemafton eller om hur ni anpassat familjens hemafton till just er familjs behov.

Sänd in förslag och upplevelser (på vilket språk som helst) till liahona@ldschurch.org. Ta med fullständigt namn, hemadress samt församling eller gren och stav eller distrikt.

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnarna. Här följer några exempel:

”En tradition av ljus och vittnesbörd”, sidan 10: Du kan sammanfatta artikeln och inbjuda familjen att skapa en illustration och demonstrera användningen av byggnadsställningar. Diskutera hur kyrkan ger familjen en ”byggnadsställning” så att ni kan nå högre och bygga upp familjen och andra delar av livet.

”Profeter under julen”, sidan 20: Efter att ha läst några berättelser ur profeters liv kan du berätta om egna upplevelser där ditt eller andras liv berörts av någon upplevelse någon tidigare jul. Ni kan diskutera sätt att följa våra profeters föredöme under jultiden.

”Trygghet och frid genom att hålla buden”, sidan 32: De som har små barn kan låta dem rita bilder av människor

som handlar rättfärdigt på vägen till ett tempel. Andra familjer kan kanske läsa hela artikeln, diskutera den och betona att ”vägen till lycka börjar med ... lydnad mot buden”.

”Hur vi ger gåvor till Kristus”, sidan 48: Läs artikeln av Henry B. Eyring tillsammans. Era barn kanske kan skriva ner vad de vill ge till Frälsaren till jul och slå in sina löften som en julklapp. Ni kan diskutera några ni känner som kan behöva timlig eller andlig hjälp, eller båda.

”En julbön besvaras”, sidan 68: Läs berättelsen om Peggy Schonken med familjen. Du kan berätta om tillfällen när du fått svar på dina böner och uppmuntra barnen att göra likadant. Ni kan till exempel hålla räkning på alla bönesvar familjen får under julhögtiden.

Vittnesbörd utan ord

Min son Derek har talapraxi, vilket innebär att han har svårt att tala. Derek älskar familjens hemafton och håller på i månader att förbereda lektioner som han håller för familjen.

En av hans mest minnesvärda lektioner var ”Lehis dröm”. Han spände rep överallt i huset och utanför också. Vi började lektionen med att lyssna på en CD med psalmen ”Jag på Kristus tror” och titta på en bild av Lehis dröm som var uppställd på bordet. Sedan ledde Derek oss en och en längs repet.

Där vi gick fanns det bilder av Kristus på ena sidan och störningar (radio, teve och spel) på den andra. Vi visste att vi kommit fram till slutet när vi hörde musiken — Dereks älsklingsång, ”Han lever, min förlossare”.

När alla gått igenom satte Derek på DVD:n *Testamentena* och lät oss se slutet, där Jesus visar sig för folket i Amerika. Anden kändes så starkt när min son förmedlade sitt vittnesbörd om Frälsaren utan att använda några ord.

Wendy Thompson, USA

**Äldste
Quentin L. Cook**
i de tolv apostlarnas
kvorum

SOLSTRÅLAR, INFORMATIONSTJÄNSTEN OCH GLÄDJEN I EVANGELIET

För några år sedan, när äldste M. Russell Ballard och jag var de rådgivande generalauktoriteterna för kyrkans informationstjänstavdelning, insåg vi att media ofta kontaktade människor som inte tillhörde kyrkan för att få veta mer om kyrkan. Vi ville få en förändring till stånd, äldste Ballard och jag, så under ledning av första presidentskapet började vi besöka de större dagstidningarnas ledarredaktion och ge dem budskapet att vi som sista dagars heliga är politiskt neutrala. Vi tar inte ställning när det gäller partikandidater. Men vi vill däremot vara de som förklarar vad vi själva tror på. ”Vi vill att ni”, sade vi till dem, ”ska komma och prata med oss om ni ska skriva om vad vi tror på.”

Dessa besök blev väl emottagna och vi upptäckte att vår begäran fick gensvar. Och nu ser vi en mycket bättre förståelse av sista dagars heliga i media. Vissa gamla stereotyper har försvunnit och vi upptäcker hur andra ser oss som ett folk med karaktär som försöker ha en intelligent och välunderrättad syn på livet. Vi har också lagt märke till att man utanför kyrkan inte ser alla sista dagars heliga som likadana. Vårt folk skiljer sig åt från varandra på bra och intressanta sätt.

Med denna nya inställning är det en underbar tid att vara medlem i kyrkan, och för medlemmarna att höja rösten och besvara frågor från vänner och grannar om vår tro. När vi gör det, är inget viktigare än att vi känner glädje

*Vad har solstrålar att göra med informations-tjänsten?
Mycket när de representerar glädjen i evangeliet.*

och att vi gläds åt Jesu Kristi evangelium. Vi vet hur slutresultatet blir, vi vet vem Jesus Kristus är och vi har möjlighet att ta emot väl-signelser från en kärleksfull Fader i himlen.

Jag tycker det är intressant att våra bästa medlemsmissionärer, de som utnyttjar möjligheten att berätta om evangeliet, ofta är glada personer. När jag var verkställande chef för missionärsavdelningen lade vi plötsligt märke till några dop i Frankrike. Vi undrade glatt vilka orsakerna var, och det fanns flera. Men en av huvudorsakerna var en syster som gick till arbetet på måndagsmorgonen och berättade om solstrålarna. Efter sabbatsdagen berättade hon — med stor glädje och förtjusning — för sina medarbetare om hur hon hade undervisat de små barnen dagen innan. Det dröjde inte länge förrän hennes medarbetare knappt kunde bärga sig förrän de fick höra henne berätta om solstrålarna. Och vad hade det för verkan? Här var en grupp personer med samma bekymmer som vi alla har om världen och framtiden, och plötsligt fanns det någon som inte bara var glad, utan glad för barnen — som representerar framtiden. Den här systemen älskade bevisligen Frälsaren, och den kärleken strålade om henne. Hennes medarbetare ville veta mer.

Om vi gläds åt det vi har, om vi är glada och ger uttryck för det, så blir vi ännu gladare. Vi gör det som Herren vill att vi ska göra, vi blir bättre som personer, och genom att umgås med oss blir de runt omkring oss — våra barn och vänner och grannar — gladare. Glädje är nyckeln. När vi delar med oss av glädjen i evangeliet åstadkommer vi det som Herren vill att vi ska åstadkomma. ■

Anpassad från en intervju för Mormon Channel. För att lyssna på hela intervjun på engelska, gå till mormonchannel.org/conversations/27.

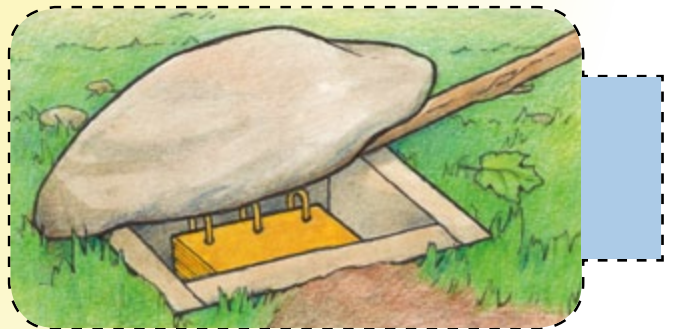
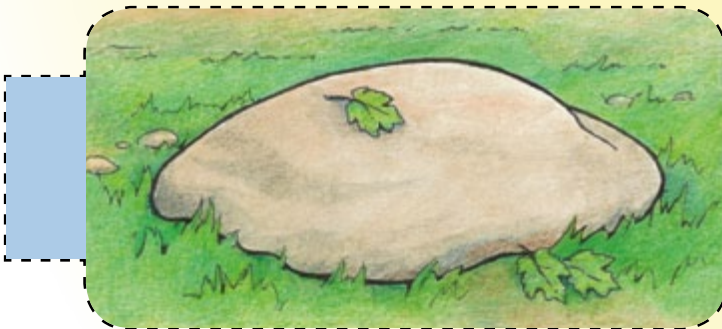
Mormons bok, en gåva från vår himmelske Fader
Joseph Smith — Historien 1:29–35, 42–54, 59–60

Joseph Smith

Ängeln Moroni

Det här året finns det ett ark med urklippbilder från Mormons bok i många nummer av *Liahona*. För att göra dem stadiga och lätta att använda klipper du ut dem och klistrar eller tejpar fast dem på styvt papper, små papperspåsar eller pinnar. Ha varje uppsättning i ett kuvert eller en påse tillsammans med en etikett där det står var berättelsen finns som bilderna hör ihop med.

Liksom ljusen som smyckar tempelområdena under julen och inbjuder besökarna att glädjas åt friden och glädjen där, strålar Jesus Kristus som världens ljus och inbjuder alla att ta emot den frid och glädje han erbjuder genom evangeliets förrättningar, särskilt de som tas emot i hans heliga hus. Bland den största glädjen någon kan uppleva är att veta att ett äktenskap genom templets beseglingsförrättningar kan fortsätta bortom döden och att familjen kan vara evig. Se "Heliga förvandlingar", sidan 24; "Fokus på en evig familj", sidan 28 och "Världens ljus", sidan 64.

Liahc

128 mm
front flap

5mm
trim
bleed

GÖR DIG REDO FÖR nya utbildningsresurser för ungdomar

Från och med januari kommer undervisningen och inläringen i aronska prästadömetets kvorum, Unga kvinnors klasser och Söndagsskolans ungdomsklasser att se annorlunda ut.

Kommentarer från dem som har använt de nya utbildningsresurserna för ungdomar

Under året som gått har några stavar världen över provat på ett nytt sätt att lära sig under söndagens möten. Och de som har använt det säger att det har gjort stor skillnad. Det här är vad några har sagt:

Ungdomar

”Det jag gillade mest är allt jag lärde mig — och inte bara under själva Söndagsskolan. Det ... fortsätter under hela veckan. Läraren ger en uppgifter och man måste förbereda sig för klassen nästa söndag.”

”När man väl har kommit igång är det lätt att få folk att engagera sig i lektionen för det är ju resten av kvorumet som faktiskt undervisar lektionen tillsammans.”

”I slutet av varje klass ... ger den som håller lektionen ... oss en uppmaning. Och under veckan som kommer försöker vi följa den på ett bättre sätt.”

Från lärare och ledare

”Vi samtalar om uppmaningarna som flickorna fick förra veckan. Och när de berättar om vad de har gjort under veckan för att försöka lyda och förstå läran ... så för det med sig Anden snabbare än allt annat vi gör.”

”Vi gav de unga männen tillfällen att göra det här och de lyckades. De har varit med och lett samtalen om evangeliet.”

”När [ungdomarna] talar växer deras vittnesbörd och deras kunskap om den läran blir en del av dem.”

Frågor? Se insidan på det extra omslagets baksida och [lds.org/youth/learn](https://www.lds.org/youth/learn).

128 mm
back flap

5mm
trim
bleed

Nya utbildningsresurser för ungdomar

FRÅGOR OCH SVAR

Varför har kurserna ändrats?

Detta nya sätt att lära hjälper ungdomarna att förbereda sig för att berätta om evangeliet för sina vänner, förbereda sig för att verka som missionär och att tjäna i familjen i dag och i framtiden, samt att fördjupa sina vittnesbörd om evangeliet. Detta sker när de aktivt deltar i att forska i skrifterna, delar med sig av sina tankar och tar emot inbjudan att tillämpa det de lär sig utanför klasstiden. Under klasstiden kommer de att studera aktuell undervisning från de levande profeterna.

Vilka klasser ska använda de nya lektionerna?

Aronska prästadömet, Unga kvinnors klasser och Söndagsskolans klasser för ungdomar mellan 12 till 18 år ska använda lektionerna under söndagarna. Varje månad ska kvorumen, Unga kvinnors klasser och Söndagsskolans klasser fokusera på att lära ut samma lära, till exempel gudomen, och att stärka varandras föresats att efterleva och undervisa om den.

Hur kommer söndagens lektioner att se ut?

Lektionerna kommer att handla om ett visst tema varje månad utifrån ungdomarnas frågor om evangeliet. Varje tema — det finns totalt 12 stycken — har flera lektionsförslag som lärare kan välja mellan. Om det behövs kan man använda mer än en vecka till ett lektionsförslag. Ungdomarna kommer att lära sig och öva på att undervisa om evangeliet när de delar med sig av egna erfarenheter och tankar om månadens evangelietema.

Vad innehåller lektionsförslagen?

Lektionsförslagen talar inte om vad man ska undervisa om eller hur det ska gå till. De är till för att hjälpa lärarna att först förstå läran själva så att de sedan kan ge ungdomarna tillfälle att också lära sig den. Lärare kan skraddarsy inlärningsupplevelserna efter elevernas behov. Varje förslag innehåller hänvisningar och länkar till aktuell undervisning från kyrkans ledare, och de uppdateras regelbundet.

Var hittar man de nya lektionerna för ungdomarna?

Lektionsförslagen (det finns olika förslag för aronska prästadömet, Unga kvinnor och Söndagsskolan) finns på internet på lds.org/youth/learn. De som inte har tillgång till internet kan få lektionsförslagen utskrivna.

Påverkar de nya lektionerna veckoträffarna?

Klass- och kvorumpresidentskap uppmanas att ta hänsyn till månadens tema när de planerar veckoträffarna. Det finns aktivitetsidéer i lektionsförslagen som kan ligga till grund för den planeringen. Du hittar lektionsförslagen på lds.org/youth/learn.

Vilka språk finns lektionerna på?

Lektionerna kommer att finnas på danska, engelska, fijianska, finska, franska, holländska, indonesiska, italienska, japanska, kinesiska (kantonesiska och mandarin), koreanska, mongoliska, norska, portugisiska, ryska, samoanska, spanska, svenska, thailändska, tonganska, tyska, ukrainska och ungerska. Enheter som inte använder dessa språk kommer att fortsätta att använda samma lektionsmaterial som tidigare.

Kommer i januari — Kom och följ mig: Utbildningsresurser för ungdomar

HUR VI LÄR OSS TILLSAMMANS PÅ FRÄLSARENS SÄTT

Ungdomar

När ni lär er på Frälsarens sätt kommer ni till klassen redo att lära, forska i skrifterna och profeternas ord, förklara evangeliet för andra och berätta om hur ert liv påverkas av att ni lever efter evangeliet.

Lärare

När ni visar ett personligt intresse för era elever förstår ni deras behov, ni lär känna dem och skraddarsyr sedan lektioner som ger dem möjlighet att uppleva sann omvändelse. De nya studiekurserna hjälper er förstå läran och ger er idéer om hur ni kan engagera ungdomarna i att lära sig. När ni undervisar på det här sättet är det inte en föreläsning utan en dialog som leds av Anden.

Föräldrar

När ni visar ett personligt intresse för det som era barn lär sig kan ni hjälpa era barn att förstå att de har ansvar för sin egen inläring. Era barn kommer att få i uppdrag att undervisa er familj om det de lär sig. När ni ger dem tillfällen till det växer deras vittnesbörd och deras förmåga att dela med sig av evangeliet.

Vuxna ledare för ungdomar

Det är ni som avgör hur de nya studiekurserna används i er församling eller gren. När ni ger fortgående undervisning och visar hur man undervisar på Frälsarens sätt så börjar era lärare undervisa på det sättet. Fokusera på ungdomarnas behov och hitta sätt att hjälpa ungdomar, föräldrar, ledare och lärare att samtala om dessa behov. De nya studiekurserna ger ungdomarna i er församling eller gren tillfällen att uppleva sann omvändelse.

Se *Undervisa om evangeliet på Frälsarens sätt* och ids.org/youth/learn för mer information.

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

